

**ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

**Α Π Α Ν Τ Α
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ**

Ἑκδοτεία
ΠΑΝ. Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ—ΣΤΕΡ. Ν. ΣΑΚΚΟΥ
Καθηγητῶν Πανεπιστημίου

Ἑπιμέλεια
ΒΑΣ. Σ. ΨΕΥΤΟΓΚΑ—ΘΕΟΔ. Ν. ΖΗΣΗ
Λιδοκτόρων τῆς Θεολογίας

**ΙΩΑΝΝΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΛΟΓΟΙ**

ΤΟΜΟΣ 5

ΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

Ε'—Η'

Εισαγωγή—Μετφράσεις—Σχόλια

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σ. ΨΕΥΤΟΓΚΑ

Κλέμενς Β. Montfaucon

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

⁶²⁷ D 1. Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν σήμερον ἡ σὺνὰς μας ἔχει γίνει πο-
λυαριθμωτέρα; Πάντως ἀνταποκριθῆκατε εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς
υποσχέσεως καὶ ἤλθετε νὰ λάβετε τὸ δοκιμασμένον ἀργύριον, τὸ
ὁποῖον ὑποσχέθηκα νὰ σᾶς καταβάλλω. «Τὰ λόγια γὰρ Κυρίου, λό-
για ἀγάθ' ἀργύριον πεποιημένον δοῦμιον τῇ γῇ» λέγει (Ψαλμ.
11, 7). Ὅς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεός, διότι σᾶς ἐπέβαλε τὴν
παλλὴν ἐπιθυμίαν διὰ πνευματικῆν ἀκρόασιν. Διότι, ὅπως αὐτοί,
ποῦ ἀγαποῦν τὸ κρεῖττον καὶ τὸ ποτὶ, ἀπὸς κάθε ἡμέραν ἐγείρονται
ἀπὸ τὸν ὕπνον τοὺς περιεργάζονται καὶ ἀναζητοῦν ἔτιμνα νὰ εἴ-
ρουν, ποῦ ὑπάρχουν πολυποσία καὶ σμικρὰ καὶ δεῖνα καὶ δι-
σκοιλιὰ καὶ μεθόδια καὶ φάλα καὶ βαρέλια καὶ πετήρια, ἔ-
τι λοιπὸν καὶ ἀπὸς κάθε ἡμέραν, ποῦ ἐγείρονται ἀπὸ τὸν ὕπνον
αὐτοῦ, ὡς ἀναζητῶντα ποῦ γίνονται παρόρμησις καὶ συμβουλὴ, ποῦ ἰε-
οῦ καὶ διδασκαλία καὶ λόγος, ποῦ συντελεῖ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ Ἰσῖοι κατασκευάζομεν μὲ περισσο-
τέραν προθυμίαν μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ μὲ ἄλλην μας τὴν εὐ-
χαρίστησιν προσφέρομεν αὐτῇ ποῦ ὑποσχεθῆκαμεν.

Ὁ ἀγῶν λοιπὸν ἐνοστήσῃ τῶν Ἰουδαίων ἐπιτελειῶσαν ὅπως ἔ-
στι καὶ τὸ πρότερον ἐκτεθῆναι καὶ τὸ στεφάνῳ κατασκευασθῆναι
πρὸς χάριν μας καὶ ἐλθέμεν τὸ θραβεῖν καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ
λόγου. ⁶²⁸ A Ἡ προσπάθειά μας ἦταν νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι αὐτὰ,
τὰ ὁποῖα κέμενον αὐτοὶ νῦν, εἶναι παρανομία καὶ παράνομος καὶ
μάχη καὶ πόλεμος ἀνθρώπων κατὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰ μὲ τὴν
βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀποδείχθῃ μὲ ἄλλην τὴν ἀκριβεῖαν. Ὡς, ἴδω,
κάποτε ἐπρόκειτο νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν πόλιν των καὶ νὰ ἐπανέλ-
θουν εἰς τὴν παλαιὰν τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἴδω τὸν ναὸν νὰ ἐπα-
ναστήσῃται, πρῶτον ποῦ δὲν θὰ γίνῃ ποτὶ, ἀκρόασις καὶ εἰς τὴν πε-
ρίπτωσιν αὐτῶν δὲν θὰ εἶχαν καμμίαν δικαιολογίαν ἐν αὐτῇ, ποῦ
κέραιον νῦν. Ἀπὸς καὶ οἱ τρεῖς πύλεις καὶ ὁ Δανιὴλ καὶ οἱ
οἱ ἄλλοι, ποῦ ἐπύρσαν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν ἀρχιμαγίστην ἐπρο-

δοκώσαν να επανέλθουν B εις την πόλιν των και να ίδουν μετά έβδομητα χρόνια το χάος της παριούσας και να ζήσουν αβύρ-
φονα με τους παλαιούς νόμους, αλλά όμως, αν και είχαν φανεράν
υπόσχεσιν και γραπτήν βεβαιότητα, ούτε και εις την περίπτωσιν
αυτήν έτολμήσαν να επιστρέψουν κάτω από τα νόμους, και αυτοί
τότε πράτταν, προσοχί επιληρωθεί ή υπόσχεσας και ή εκάνοσας
των. "Ετσι, με αυτά θα ήμπορεύσας και έαν να αποστημάσας τον
Ιουδαϊον. Ρώτρησας τον λοιπόν, διατί ηγορεύεις έαν έαν ελπίσας
εις την πόλιν σου; Και έαν απαντήσας ότι έλπίσας να επιστρέψας
εις την πόλιν σου, τότε να έλπας εις αυτόν' ές τότε λοιπόν και
θα επιστρέψας, ήσυχάζει! Διότι και οι άγγελοι έκείνοι, πριν επανέλ-
θουν εις την πατρίδα των, δεν έτόλμησαν να πράξουν τίποτε από
δου έσθ κάμνεις τότε. Είναι φανερόν λοιπόν ότι τότε παραβαίνεις
τον νόμον. Έτσι και αν έλπίσας, όμως ισχυρίζεσαι. C να επιστρέ-
ψας εις την πόλιν, και παραβαίνεις τάς συμφωνίας σου με τον
θεόν και άπομάζεις την θέαν την νομοθεσίαν. Διά να γινώσας
λοιπόν την ανυψείαν των Ιουδαίων και θέα να αποδείξας ότι αὐ-
τοί παρανομούν είναι άρκεκά και τα δσα είπαμεν προς την αγά-
πην σας εις τον προηγούμενον λόγον. Και επειδή δεν άποχρηστή-
σαμεν με αυτό μόνον, δηλαδή με το να κλείσασιν τα στόματα έ-
κείνων, αλλά και με το να διδάσασιν καλύτερα εις το έκκλησίασμα
τα δόγματα του, έμμερς δε αποδείξασιν και αυτό έπίσης με άρθε-
νότερα επιχειρήματα, ότι δηλαδή ούτε ο ναός θα ανεγερθή, ούτε
αυτοί θα επανέλθουν εις το παλαιόν πολιτείμα των. D Διότι έσα
και ποτέ άκρεβέστερα θα γνωρίσας την αποστολικήν διδασκαλίαν,
και εκείνοι θα συλληφθούν να άποδοσιν περισσότερον. Και δι' αυτά
δεν θα προσκαίρω μάρτυρα άγγελον ή άρχάγγελον, αλλά τον έ-
δωκ τον άσπότην βλοκλήρου της οικουμένης, τον Κύριόν μας Τη-
σοῦν Χριστόν, ο οποίος όταν εισήλθεν εις τα Ιεροσόλυμα και αντί-
κρουσας τον ναόν είπας ότι «Έσται Ιερουσαλήμ ποταμίνη υπό θρόνον
πολλόν, έως οδ πληρωθώσιν καιροί θανάτου πολλόν» (Λουκ. 21, 24).
Και με τα λόγια αυτά έννοουσε την συντέλειαν των αιώνων. Και
άλλην μίαν φορά σχετικά με τον ναόν προφητεύοντας τον βλο-
κληρωτικόν άρτανισμόν και την παντελή έρήμωσιν του, ένόμιον
των μαθητών του έσπούδασε την άπειλήν αυτήν «οδ μη μείνι λί-
θος επί λίθου εν τῷ τόπῳ τούτῳ, έως οδ καταλυθῇ» E (Ματθ.
24, 2).

Αλλ' ο Ιουδαίος καθόλου δεν αποδέχεται την μαρτυρίαν αὐ-
τήν και δεν άνίχεται τα λόγια αυτά. Διότι αὐτός που τα είπα, λέ-
γει, είναι έχθρός μου ήρώ τον δοκώσαν και πῶς είναι δυνατόν

να αποδεχθῇ την μαρτυρίαν του; Αὐτά έλλογικα είναι οδ άξιοβαί-
μασιν, Ιουδαίε, δι' αὐτός, τον έπολον δοκώσαν, τότε μετά την
σπαράσιν του κατέστρεψε την πόλιν σου, τότε διανοήσας τον
λαόν σου, 629 A τότε διασπείρει εις όλα τα μέρη της γῆς το έ-
θνος σου, διδάσκοντας με αυτά ότι άνέστη και ζῇ και ότι είναι
εἴσα εις πῶς ούρανοῦς. "Επειδή όμως δεν ήθέλησας με τάς στερ-
γούσας του να άναγνωρίσας την δόξαν του, με δόσανα και τιμη-
ρίας σου έδίδωσας την άκαταμάχητον και άκαταγώνιστον ισχύν του.
Οὐτε όμως έτα πιστεύεις, οὐτε άναγνωρίζεις ότι αὐτός είναι θεός
και άσπότης βλοκλήρου της οικουμένης. Αλλά θεωρεῖς αὐτόν σαν
ίνα άνθρωπον μεταξύ των πολλόν. Έλα λοιπόν να κάμωμεν την
εξέτασιν σάν να πρόκειται περί κοινού ανθρώπου. Πῶς όμως κά-
μωμεν την εξέτασιν εις την περίπτωση των ανθρώπων; "Όταν έ-
γομην εν' εἴην μας ότι μαρτυροῖ άνθρωποι άληθεύον καθ' όλα και
δὲ οὐδέποτε φεύδονται εις τίποτε, και αν αυτοί συμβαίνας να εί-
ναι ήθροί μας και ήμετε είμεθα άνθρωποι καλύτεροι, παραδεχό-
μεθα τα λεγόμενά των, B "Όπως λοιπόν άκριβός και το αντίθε-
τον όταν βλέπωμεν να φεύδονται και αν έλθῃν λέγουν την αλή-
θειαν εις μερικάς περιπτώσεις, δύσκολα παραδεχόμεθα και αυτά.

2. Έλα λοιπόν τώρα να ίδωμεν πόσον ήσυχος το ήθος του
Χριστού και πολε ή συμπεριφορά του. O Χριστός έαν προείπε και
δεν προνήγγιλεν αὐτό μόνον, αλλά έπροφήτευσεν τότε και πολλά
άλλα από δσα έπρόκειτο να συμβῶσιν μετά από μακρόν χρόνον. "Ας
φύρωμεν λοιπόν εις το μέσον έκείνας τάς προφητείας, και έαν ήσυχος
να διαφαιδύσας εις αὐτάς, τότε να μη παραδεχθῇς ούτε αὐτήν, οὐ-
τε να πιστεύσας ότι είναι αληθινή. Έάν όμως ήσυχος να αληθεύῃ
καθ' όλα, και ή προφητεία αὐτή να έχη έπιληρωθῇ, C και ο τό-
πος χρόνος που έχει περάσει να έπιβεβαιώνη την αλήθειαν των
έσων έχον προφητευθῇ, τότε μη άνωσχυνίζας περισσότερον κατά
της αλήθειας και μη άμφοσθηζας πράγματα, που είναι από φανερά
και από τον ήλιον. "Ας ίδωμεν λοιπόν και τι άλλο έπροφήτευσεν
«προσηλθεν αὐτῷ γυνή, διάδαστρον μέρου έχουσα πολυτίμου και
κατέχευε το έλαιον. "Επατήσαν α' μαθηταί τῷ γενομένῳ, λέγον-
τες διατί μη έπράθη τούτο τριακοσίον δηνάριον και έδόθη πτω-
χολογία» (Ματθ. 26, 7-9). Διά να τοῦς κατηχηθῇς λοιπόν ο Κά-
ριος, να τί τοῦς λέγει: "Τι αἰτίους παρήχετε τῇ γυναικί: "Εργον
γάρ καλόν έποίησε. Αέγω γάρ ήμιν, όπου έαν άπορροῇ το έλαι-
ον τούτο εις πῶσαν την γῆν και ο έποίησιν αὐτή λαληθήσας
εις μνημόσινον αὐτῆς» (Ματθ. 26, 10 εἰς.). D Διαφαιδύσας λοι-
πόν ή επαλήθευσεν; Πραγματικωτέρας ή προφητείας ή διαφεί-

να πράγματα με θύναμιν τοῦ δὲν περιγράφεται με τὸν λόγον. Ἐὰν λοιπὸν καὶ ἔγνη. Ἐπερήμενος καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἐκπεριφάνετο ἡ θεία καὶ ἀκαταμέτρητος θύναμος, καὶ τὸ τέχνησμά αὐτοῦ, ὃν καὶ ἔγνη νὰ ἐξαπατηθῶν οἱ πολλοὶ, ἐπερήμενος κατὰ τῆς καφαιλῆς τοῦ διαβόλου. Ὅταν εἶδεν ὅτι ὁ Χρῆστος, διὰ τὴν ἀποκρίσιν τὴν παρουσίαν του καὶ τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τῆς ἐνσωματώσεώς του, εἰσέλασεν αὐτοὺς τοὺς ἀπαταλούς, διὰ τοὺς ὁποίους ἀρμυλῶμεν παραπάνω, διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ αὐτὸς εἶνε ἓνας ἀπὸ ἐκείνους. Καὶ αὐτὸ ποῦ ἔκαμν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ σταυροῦ, τὸ νὰ ἐτοιμάσῃ δριμυτῶς νὰ σταυρωθῇ μαζί του δύο ληστὰς, τὸ ἴδιον κρῖμα ἔφακε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρουσίας του μετὰ τὸ νὰ σκοπῇ νὰ συκοφαντῇ τὴν ἀλήθειαν μετὰ τὸ νὰ παραστήσῃ κατὰ εἰς αὐτὴν τὸ ψεῦδος. Ἀλλ' αὐτὸς ἔκαμν κατέβηκε νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ, ὅτι ἴδω, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην περίπτωσιν εἶδε καλὺτερα τὴν θύναμιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Πῆς μου, θεοὶ ἐνθ' οἱ παυροθέοντες ἦσαν τρεῖς καὶ ἐπαυροθέοντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον καὶ κατὰ τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους δικαστάς, ἐκείνοι μὲν ἔχουν ἐξαφανισθῇ, αὐτὸς δὲ μόνον λατρεύεται: Διατὶ πόλιν ἐνθ' ὅσοι ἐπεχέριζαν νὰ ἐγκατεδρόσαν νένον πολέμιον καὶ εἶχαν καλὴν γῆν, αὐτὸν μὲν τὸ ὄνομα ὅτι καὶ ἔστιν γνωστὸν εἰς ἡμᾶς, αὐτὸς δὲ εἰς ἡμᾶς τὸ μέρος τῆς ἀποκαταστάσεως προσυνομιλοῦν: Τὰ πράγματα φαίνονται καλὺτερα ὅταν μεταβῇ τινος γίνεσθαι σύγκρισις. Σίγηκεν λοιπὸν, Ἰουδαῖοι, καὶ ὁ δὲ ἔρχετ' ἐν ὁσπερὶ τῆς ἀληθείας. Ποῖος ἀνθρώπος ἐξημερῶντος πόσους ἐκκληροῦς εἰς ἐκκληροῦν τὴν οὐκουμένην; Ὁ καὶ ἐξέπλεκε τὴν λατρίαν του ἀπὸ τὴν μίαν ἀμνην τῆς γῆς ὡς τὴν ἄλλην καὶ ἀπέκτισσε πόσους λατρείας, καὶ ὅλα αὐτὰ ἀνέμεσε ἀπὸ ἀπειρα θυμῶν: Δὲν ὑπάρχει κανεὶς! Εἶνε λοιπὸν φανερόν ὅτι ὁ Χρῆστος δὲν ὑπερβῆκεν ἡμετέραν, ἀλλὰ συνήρας καὶ τέμερῆς καὶ κηδεμὲν καὶ προστάτης τῆς ζωῆς μας.

Καὶ ἀφοῦ προσέειπε μίαν ἀκόμην προφητείαν ὅτι προχωρήσει εἰς τὸν σκοπὸν μου. (Ὅτι ἄλλοι θελεῖν εἰσέρχων ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ μάχεσθαι λέγει, καὶ ἀπαγγέλλει με αὐτὸ ἔχει τὴν γνώμην σου, ἀλλὰ τὸ τέλος εἰς τὸ ὅποιον θὰ κατέλθουν τὰ πράγματα. Καὶ συναχθεὶς ἤλθον γὰρ δικάσαι διδρῶντες κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ καὶ νύμφην κατὰ τῆς κοινότητος αὐτῆς καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς) (Ματθ. 10. 34-36). Πῆς μου, ἀπὸ ποῦ ὁρμώμενος ἐπερήμενος αὐτὰ, ἔαν ἦσαν κοινὸς ἀνθρώπος καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοῦς: Ἐὰν αὐτὸ ποῦ λέγει ἔχει τὴν ἐξῆς σημασίαν: Ἐπειδὴ συνέβαινε εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ σπῆν, ὁ ἓνας μὲν νὰ εἴη πιστός,

ὁ ἄλλος δὲ ἀπιστός, ἔπειτα ὁ πιστός νὰ θέλῃ νὰ παραστήσῃ τὸν υἱὸν τοῦ εἰς τὴν αἰδέειαν, ὁ Χρῆστος προφητεύοντας τὸ γεγονός αὐτὸ λέγει: «Ἢ θύναμος τοῦ ἐσσημερῶντος κηδεμῆτος θὰ εἴη καὶ τοῖς ὅσοι τὰ παιδικὰ νὰ μὴ ὑπολογίζον τοὺς πατέρας καὶ αἱ πόραι τὰς μητέρας καὶ οἱ γονεῖς τὰ τέκνα. Καὶ ὅτι προτιμῶν νὰ περιφρονῶνται ἔχει μόνον τοὺς συγγενεῖς τινος ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν τινος νὰ προσφέρουν καὶ νὰ ὁραμῶνται καὶ νὰ πᾶσιν τὸ κατὰ τὴν ἀρετὴν νὰ μὴ ἐκτρέφον τὴν πόσιν τινος. 33 Α' Ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἦσαν δυνατοὶ αὐτοὶ νὰ τὰ γυναικῶν αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἐκτρέφον, ἔαν ἦσαν ἓνας ἀνθρώπος ἀπὸ τοὺς πολλοῦς; Ἀπὸ ποῦ τοὶ φίλοι νὰ σκαφθῇ αὐτοῖς, ὅτι δριμυτῶς θὰ γίνῃ σεβαστότερος εἰς τὰ παιδικὰ ἀπὸ τοὺς πατέρας τινος καὶ γλυκύτερος εἰς τοὺς πατέρας ἀπὸ τὰ παιδικὰ τινος καὶ κατῆτορος εἰς τὰς γυναικῶν ἀπὸ ὅσων οἱ ἀνδρες τινος: Καὶ αὐτὰ δὲν συνέβησαν εἰς ἓνα καὶ μόνον σπῆν, ὅτι εἰς δύο καὶ τρεῖς καὶ ὅσους καὶ εἴησαν καὶ ἑκατὸν, ἀλλ' εἰς ἐκκληροῦν τὴν οὐκουμένην, εἰς δύο τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, εἰς τὴν ἑρῶν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὴν οὐκουμένην καὶ εἰς τὴν ἀκατοκήν. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι εἴπα μὲν αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν ἐπερήμενος ἐκτέλεσεν. Πολλοὶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ ἐκείνη καὶ τώρα, μισοῦνται διὰ τὴν αἰδέειαν. Ὁ ἐκδιδόντων ἀπὸ τὰ πατρικὰ τινος σπῆν καὶ δὲν ἐκτρέφοντες εἰς αὐτὰ καὶ ἔχον μεγάλην παρηγορίαν τὸ ὅτι πάσχον αὐτὰ διὰ τὸν Χρῆστον. Πῆς μου, ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους κατέβηκε ποτὲ αὐτὰ; Αὐτὸς λοιπὸν ποῦ ἐπερήμενος εἰς αὐτὰ, ὅσα ἀφορῶν εἰς τὴν γυναικα ἐκείνην, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοῦ πόλιν ἑκατὸν τῆς, αὐτὸς προτίειν ὅτι καὶ ὁ ναὸς θὰ καταδαρῶν καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα θὰ κυριεύσιν καὶ οὐδέποτε ἡ πόλις τῶν Ἰουδαίων θὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν πόλιν ὅπως ἦσαν καὶ πρῶτα. Ἐὰν λοιπὸν εἴα ἐκείνη διαφαιδρῶν καὶ δὲν ἐκτρέφοντες, τότε μὴ πιστεύεις ὅτι εἰς αὐτὰ, ἔαν ἔμεις ἐκείνη ἐκείνη νὰ λάμψουν μετὰ τὴν ἑκείνη τινος καὶ καθήμεν νὰ αὐξάνουν καὶ ὅτι αἱ πόλιν τοῦ Ἰσραὴλ ἡμετέρας νὰ κακαστρεφῶν τὴν Ἐκκλησίαν, Ὁ καὶ αὐτὸ ποῦ ἐπετίλειν ἡ γυναικα ἐκείνη διακηρύσσεται εἰς ἡμᾶς τὰ μέρη τῆς γῆς ὅσπερ ἀπὸ τῶν χρόνων, οἱ δὲ διδρῶντες, ποῦ ἐπιστεύοντες εἰς αὐτὴν, τὸν θεοῦ καὶ ἑκείνη ἀπὸ τοὺς Πατέρας τινος καὶ ἀπὸ τῆς πόλιν τῆς καὶ ἀπὸ τὰ τέκνα τινος. Πῆς μου, θεοὶ ἀπιστοῦς εἰς αὐτὴν καὶ μόνον τὴν προφητείαν καὶ μάλιστα τὴν συγγῆν κατὰ τὴν ἐκείνη ἡ μαρτυρία τοῦ χρόνου ἀποκαταστήσει τὴν ἀναβιβάζει σου: Ἐὰν λοιπὸν μετὰ τὴν ἄλλαν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶχαν περᾶν μόνον ἑκατὸν ἢ εἴησαν ἢ τρεῖς ἢ πενήντα, ἀκόμην καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐ-

τὴν δὲν ἔκρινται νὰ ἀνασχοντὴς ἑσσι, πλὴν ὅμως δὲ εἶχεν ἀπομείνει κάποια πρόφασις δι' ἐταίρους, οἱ ὅποιοι τοὺς ἀπέσει νὰ φιλονεικοῦν. Ἐπὶ ὅμως μετὰ τὴν ἀλλοίωσιν ἔχουν παρῆλθαι ὅχι μόνον τὰ νήματα ἀλλὰ καὶ ἐκείτῃ καὶ ἀνακρίσει καὶ τριαντάσει καὶ πολλὰ περισσότερα χρόνια καὶ δὲν ἐφάνηκε ποτὲ ὅτι τὴν ὥρα ἔχουν, Ὡς αὐτὴ κάποια σκέψις τῆς ἀλλαγῆς τῶν πραγμάτων, ποὺ ἑταῖς προσδοκᾶτε, τότε διατὶ ἀνασχοντὴς ἀνέκειται;

4. Τὰ δὲ εἴπαμεν λοιπὸν διὰ ἀποδοῦναι εἰς ἡμᾶς νὰ ἀποδείξουν δι' ὅτι καὶ δὲν θὰ ἀπονημερῶν ποτὲ καὶ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια εἶναι πλουσιωτάτη, ἀπὸ ἀφ' ἑνὸς κατὰ μέρος τὰ ἐκτελέσια, θὰ σιγαλῶν πρὸς τοὺς προφήτας εἰς τοὺς ὁποίους φαίνεται δι' ἐπιστολῶν. Καὶ μὲ ἀποδείξεις αὐτῶν θὰ κάρω φανερόν δι' ὅτι τὴν πόλιν ὅπου τὸν καὶν θὰ ἀναστήσουν ποτὲ. Ἐν καὶ δὲν εἶχε καμμίαν ἀνάγκην νὰ ἀποδείξω δι' ἐνὸς θὰ ἀναμερῶν, ὅπου ἔχουν ἔργον διὰ μου νὰ κάμω αὐτὸ, ἀλλ' ἐταίρων νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἀνάγκη, δι' ὅτι καὶ θὰ ἐποικιστοῦν. Δι' ὅτι ἐγὼ ἔχω μὲ τὸ μέρος μου ὡς μέρος καὶ συναγωνιστὴν τὸν χρόνον ποὺ ἐπάρσεν, ἐκείνους δὲ, ἀπὸ ἔχουν νουθεθῇ ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴν τῶν πραγμάτων καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ἐμπρόκειν νὰ ἀποδείξουν αὐτὰ ποὺ λέγουν, μὲ τὸ νὰ κομίσουν ἀπὸ τὴν χάριτι καὶ λόγον, οἱ ὅτιοι εἶναι ὅτι καὶ νὰ προσφέρουν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν. Αὐτὰ δὲ ποὺ ἐγὼ λέγω, τὰ ἀποδείκνυν μὲ τὰ ὅτι τὰ πράγματα δι' ἔχουν ἐκτελεσθῇ καὶ δι' ἔπαυσε καὶ δι' ἐπὶ τῶσαν χρόνον ἡ πόλις δὲν ἀνοικοδομήθηκα, 614 Α τὰ δὲ ὅσα ὅμως αὐτοὶ λογιζόμενοι, εἶναι περὶ λόγια διὰ τῶν. Καὶ ἔκρινται αὐτοὶ νὰ ἀποδείξουν δι' πόλιν ἡ πόλις δι' ἀνακοδομηθῇ. Δι' αὐτὸ καὶ εἰς τὰ δικαστήρια ἔτα δέδοται νὰ γίνονται αἱ ἀποδείξεις. Δι' ὅτι ἔταν κάποιοι διαφωνοῦν μετὰ τῶν δι' ὅποιονδήποτε πράγμα καὶ ὅτι εἶναι ἀπὸ τοὺς δύο παρὰ τῶν ἐγγράφων τὰς ἀποδείξεις δι' αὐτὰ ποὺ ὁποιοῦνται, ἔκρινται ὅτι ἄλλος διὰ νὰ ἀντιμετώπιζον αὐτὰ ἀναγκάσειται λοιπὸν νὰ προσκομίσω μάρτυρας ἢ ἄλλας ἀποδείξεις διὰ νὰ ἀποδείξω δι' τὰ πράγματα δὲν ἔχουν ἔπαυσε, ὅπως λέγουσιν τὰ ἐγγράφα καὶ λογιζόμενοι ἐκείνους ποὺ προσκομίζω τὰ ἐγγράφα. Ἐπὶ καὶ τὰς ἑκρινται νὰ ἐνεργήσουν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ νὰ φέρουν ἑδὼ εἰς ἡμᾶς κάποιον προφήτην μάρτυρα, ὅτι ὁποῖος νὰ λέγῃ τὸς λόγους αὐτῶν δι' ἡ πόλις δι' ἀνακοδομηθῇ. Ὡς αὐτοὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ λῶν δι' ὅτις ἡ τωρινὴ ἀρχιαιολογία, ἔκρινται οἱ προφῆται νὰ εἶχον ἐξαγγεῖλαι τούτοις, ὅπως γνωρίζω ὅτι καθέναν ποὺ ἀναγγεῖλαι λίγος μὲ τὰ προφητικὰ βιβλία. Καὶ πράγματα ὁπάρχει πολλὰ συνθεῖται εἰς τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν πόλιν οἱ προφῆται ἐμπροσθέντων ἀπὸ τῶν θεῶν ἀναγγεῖλαι τὰ κατὰ καὶ τὰ κατὰ,

ποὺ πρόκειται νὰ συμβῶν. Καὶ διερωτῶται κανεὶς, διατὶ τούτοις; Ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἀνομιαντικῆς καὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν. Δι' αὐτὴν ἀνομιαντικὴν ποὺ γρήγορα τὴν εἶναι τοὺς θεοὺς ποὺ τοὺς ἐνεργετοὺς καὶ ἀπέδιδον τὰ συμβῶντα εἰς τοὺς δαίμονας καὶ τὰ κατὰ εἰς αὐτοὺς τὰ κατελόντων. Νὰ ἀκούῃ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνῃ, κατὰ τὴν πόλιν ἐβλήθη ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, Ὡς ἀπὸ ἡ δαίμονας χωρήσαντες εἰς τὰ ἔδα καὶ ἀπὸ ἵγναν τῶν ἄλλων θαύματα, αὐτοὶ ἐβλήσαν τὸν θεόν, ὁ ὅποιος ἐκείνῃ διὰ αὐτὰ καὶ ἀπέδιδον τὰ θαύματα εἰς ἐταίρους, ποὺ δὲν ἔταν θεοὶ καὶ ἀπομεινόμενοι πρὸς τὸν Ἀσὸν Βαγρον. Πόλιν ἡμῶν θεοὶ, οἱ προφητεύοντες ἡμῶν (Ἐξδ. 32, 1). Ἐπὶ καὶ εἰς τὸν Ἱερουσαλὴμ ἐμφανίζονται καὶ λέγουσιν. Τὸν λέγον δι' ἐκείνους πρὸς ἡμᾶς τῇ ἐνδομῇ Κυρίου, ὅτι ἀνομιαντικὸς σου, δι' ποιόντας πειράσαντες πάντα τὸν λόγον, ὅς ἐβλήθηται εἰς τοὺς σπλάχνους ἡμῶν. Ὡς αὐτοὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπλάχνων αὐτῇ πονηρὰς κατὰ ἐκείνους καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐκτελεσθέντες ἔκρινται καὶ ἐνεργήσαντες χρηστοὶ καὶ κατὰ ὅσα ὁφείλουν. Ὡς καὶ εἰς διελόμενοι θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπλάχνων αὐτῇ σπλάχνους, ἡλιασθέντες πάντες ἡμεῖς καὶ ἐν σπλάχνους καὶ ἐν λυγρῇ ἐβλήθημεν (Ἰερ. 44, 16-18). Δι' αὐτὰ νὰ μὴ ἀποδίδουν λοιπὸν τίποτε ἀπὸ ὅσα τοὺς συμβαίνουν εἰς τὰ ἔδα, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ πιστεύουν δι' καὶ αἱ τιμωρίαι καὶ αἱ ἀνεργετοὶ πάντως προέρχονται εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν, οἱ προφῆται μὲ τὰ πνεῦμα τοῦ θεοῦ προέβλεπον εἰς αὐτοὺς τὰ ὅσα ἐπρόκειτο νὰ τοὺς συμβῶν.

Καὶ διὰ τὰς μέθους δι' αὐτῇ εἶναι ἡ αἰτία τῆς προφητείας, ἀπὸ τῆς λέγει ὁ μακαριώτατος Ἰωάννης. Ἐνδομῇ δι' σπλάχνους εἰς αὐτὸν τὸν λαόν Ἰουδαίων καὶ νεθρον οὐρανῶν ὁ τράχηλος σου, δι' ὅτις ἀναμνηστικὸς, καὶ τὸ μέγαλόν σου χαλκῶν, δι' ὅτις ἀδύνατον (Ἰερ. 48, 4). Ἐπὶ λοιπὸν καὶ ἡμεῖς συνήθισται πολλὰς φορές νὰ ἐνομιαντικῶν αὐτοὺς ποὺ δὲν ἔχουν νὰ κομίσουν ἐκτελεσθέντες. Ἐπὶ καὶ ὁ Ἰωάννης λέγει. Ἐνδομῇ καὶ οἱ μέλλει ἐπὶ τὰ ἐργασθῆναι, πρὶν ἢ γενέσθαι καὶ αὐτοὺς οἱ ἐκείνους (Ἰερ. 48, 6-8). Ἐπὶ καὶ κάποιους λόγους διὰ τὴν αἰτίαν τῆς προφητείας, λέγει. Ἐκείνους ἐκείνους δι' τὰ ἔδα καὶ ἐκείνους καὶ τὰ γλυπτά καὶ τὰ χεῖματα καὶ ἐκτελεσθέντες (αὐτῶν). Καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνους μερικοὶ ἄνθρωποι μὲ ἐρωτῶντες πῶς καὶ ἀναγγεῖλαι 615 Α συμπεριφέροντο μὲ ἀνάμνησιν καὶ περὶ τῆς ἐκείνους τῆς προφητείας μὲ τὴν δικαιοσύνην δι' δὲν εἶχον ἀκούει νὰ προλέγανται, οἱ προφῆται δὲν ἐκτελεσθέντες μενὲν τὰ ὅσα ἐβλήθησαν νὰ

αυτὸν, ἀλλὰ ἐπεκαλούντο καὶ μάρτυρας διὰ τὰ γεγονότα. "Ὅσοι λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰδοὺς ὁ Ἡσαΐας λέγει· μάρτυρές μοι ποιήσουσι τοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρανὸν τὸν ἑρὲν καὶ τὸν βασιλεὺς τὸν υἱὸν βασιλεως·" (Ἠσα. 8, 2). Καὶ ἔχ. μένου τοῦτο, ἀλλὰ ἀπὸ ἡραφείας τὴν προφητείαν τοῦ τὴν καταχέροντος εἰς κινεοῦργον νόμου, διὰ τὴν ἀποστείλῃ τὰ γραπτὰ ἀνιδέμεστον μαρτυρίαν δι' αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκπορεύσιν της, ὅτι μὲ πνεῦμα Θεοῦ καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου ἔχει προανηγγεῖλθαι εἰς αὐτοὺς. Διὰ τοῦτο ἐν γράμει ἀπλῶς «ἐν τῷ καιρῷ, ἀλλ' ἐν τῷ καιρῷ καὶ νῦν ἡμῶν» καὶ ἀνέβη εἰς τὴν πολυκαιρίαν καὶ διὰ τὴν μὴ φθαρτὴν ἐκείνην, ἀλλὰ τὴν ἀναμείνῃ τὴν ἐκδοσὶν τὸν πραγματικόν, ποῦ εἶναι γραμμένον εἰς αὐτόν. Ἡ Καὶ ἐπὶ αὐτῇ εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ ἐπὶ ὁ Θεὸς προανηγγέλλει εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦτο ἐπὶ αὐτοὺς νὰ συμβῇ, ἐπὶ γίνονται φανερά μόνον ἀπὸ αὐτῶν, ποῦ εἴπαμεν, ἀλλὰ ἐπὶ ἀποδείχθαι καὶ πρὸς αὐτὰ, ποῦ θὰ εἴπωμεν σχετικὰ μὲ τοὺς καλὰ καὶ κακὰ ἔχοντες συμβῇ εἰς αὐτοὺς.

5. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ὑπέστησαν τρεῖς πολὺ φοβεράς δουλείας καὶ καμίας ἀπὸ τῶν τρεῖς αὐτὰς δὲν ἐπέβλεπον ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς χωρὶς προφητείας, ἀλλὰ ἐφρόντισεν εἰς τὰς προανηγγεῖλται. Προανηγγέλλει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ εἶδος τὸν βασανιστὴν καὶ τὴν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὲ κατὰ λεπτομέρειαν. Καὶ τώρα θὰ σὲ διηγήσῃ τὴν πρώτην προφητείαν, ποῦ ἀναφέρεται εἰς τὴν δουλείαν τῆς Αἰγύπτου. C Διαλαλῶμενος λοιπὸν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὁ Θεός, νὰ τί τοῦ λέγει· «Γινώσκων γινώσκῃς ὅτι ἐβράκειον ἐστὶν τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ αἰὲς ἰδίᾳ καὶ δουλεύουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἐν τῇ τετρακώστῃ. Τὸ δὲ ἔθνος, ὃ ἐν δουλείᾳ σου κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός. Τημέριον δὲ γενεῶν ἐπαναλαμβάνεται ὥστε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς» (Γεν. 15, 18-16). Εἶπας πῶς ὑπελόγησε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν εἰς τετρακώστα χρόνια καὶ τὴν μακρίαν τῆς δουλείας, ἐπὶ διηγεῖται ὅτι θὰ εἴναι ἀπλῶς δουλεία, ἀλλὰ ἐκ υποθέσεως καὶ θέσεως· «Ἄκουε λοιπὸν πῶς ὥστερα ἀπὸ αὐτῆς ἐξηγεῖται ὁ ἰσχυρὸς τὴν κακουχίαν τοῦ λαοῦ. Λέγει λοιπὸν· «Τὰ ἄχαρα οὐ ἔδωκεν πρὸς οὐκείας σου, καὶ λέγουσιν ἡμῖν τὴν πλινθοποιίαν ποιεῖν» (Ἐξοδ. 5, 16). Καὶ καθ' ἡμέραν ἐβράκειον μὲ μαστίγια, διὰ τὴν πάθος εἰ σημαίνει τὸ δουλεύουσι καὶ κακώσουσι. D Καὶ μὲ τὸ νὰ λέγῃ· «Τὸ ἔθνος ὃ ἐν δουλείᾳ σου κρινῶ ἐγώ» (Γεν. 15, 14), ἐννοοῦσε τὸν καταποντισμὸν τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. Τὴν καταστροφὴν αὐτὴν περιγράφει ὁ Μωσῆς εἰς τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τί λέγει· «ἔπικον καὶ ἀναβάντων ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν» (Ἐξοδ. 15, 1). Καὶ ἔπειτα κἀμῶνας λόγον διὰ τὸν τράπον τῆς ἐπιστροφῆς

εἰς τὴν πατρίδα τοῦ λέγει· «ὅτι ἐξελεύσονται· ὅδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. Κρήσασθε ἑαυτοὺς παρὰ τοῦ γένους αὐτοῦ καὶ συστήσουσιν παρὰ χροῖα καὶ ἀργυρῶν» (Ἐξοδ. 8, 23). Ἀπὸ λοιπὸν ἐξήλθεν πολλὰ χρόνια εἰς τὴν δουλείαν χωρὶς νὰ λάβουν μισθόν, ὁ Θεὸς ἔχ. μὲ τὴν βίβλιν τῶν προανηγγεῖλται αὐτοὺς νὰ τὸν ἀπειθήσαν. Καὶ ὁ προφήτης κραυγάζει καὶ λέγει· «Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν» (Ἐξοδ. 104, 87). Εἰς αὐτὴν λοιπὸν εἶναι ἡ πρώτη δουλεία, ἡ ποῖα προανηγγεῖλθαι μὲ κατὰ λεπτομέρειαν.

Ἐμπρὸς τώρα θὰ διηγήσωμεν τὸν λόγον μας καὶ εἰς δευτέρῃ. Ποῖον λοιπὸν; Ἀπὸ τῆς βασιλείας Πράγματι καὶ αὐτὴν ὁ προφήτης Ἰερემίας προανηγγέλλει μὲ κατὰ λεπτομέρειαν. Νὰ τί εἶπεν· «Ὅπως εἶπε Κύριος· ὅταν μέλλῃ κληροδοθῇ τῇ βασιλείᾳ ἰδδουμήναι ἐπὶ ἐπιστροφῆς ἡμῶν καὶ ἐπιστῇ ἐπ' ἡμῶς τοὺς λόγους μου τοὺς ἀγαθοὺς, τοὺ ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον· ὅτι A καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν καὶ ἀβροῖσω ἡμῶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων, οὓς ἐδωκαίμεν ἡμῶς ἐκεῖ, πρὸς Κύριον, καὶ ἐπιστρέψω ἡμῶς εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐπέστρεψα ἡμῶς ἐκεῖθεν» (Ἰερ. 29, 10 καὶ 5, 14). Βλέπεις πῶς καὶ ἐπὶ ἐπὶ τῆς ἀνέμενε καὶ τὴν Πάριν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ· νὰ συγκαντρώσῃ αὐτοὺς καὶ ποῦ νὰ τοὺς συγκαντρώσῃ; Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαυὶδ ἐν ἀνέμενε προηγουμένως εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐκτέλεσιν προσηύχον πρὸς χάριν του, ἀλλὰ μόνον ὅταν εἶδε πῶς συμπληρώθησαν τὰ ἰδδουμήναι χρόνια. Καὶ πῶς τὰ λέγει αὐτὰ; ὁ Ἰδοὺς ὁ Δαυὶδ, ὁ ἑποῖος καὶ τί λέγει· «Καὶ ἐγὼ Δαυὶδ ἐποίησα τὰ ἔργα τοῦ βασιλείου καὶ ἐκδομήσαν τὴν ἑσπέραν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπὸ τῶν καὶ συνῆκα ἐν βίβλοις τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν. B ὡς ἐπληρώθη ὁ λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν τὴν προφητίαν εἰς συμπληρώσιν τῆς ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ· ἐδωμήθησαν ἐπὶ. Καὶ ἔδοξα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν τοῦ ἐλπίσσειν με προσηύχον καὶ εἶπεν ἐν νηστείᾳ καὶ σάκκῳ καὶ σπασίᾳ» (Δαν. 9, 27' 9, 2-3). Ἀκούεις πῶς καὶ ἡ δουλεία αὐτῆς ἔχει ἐπαγγελθῆ καὶ πῶς ὁ προφήτης δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀναμείνῃ εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐκτέλεσιν προσηύχον, πρὶν ὁ χρόνος συμπληρωθῇ, διὰ τὴν μὴ προσέλθῃ ἔσπερα καὶ διὰ τὴν μὴ ἀποστῇ αὐτὸς ποῦ ἡκούσε καὶ ὁ Ἰερემίας· «Μὴ προσέλθῃς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ εἰς τὸν περὶ αὐτῶν διὰ οὐκ ἐπισκοποῦμαι σὺν» (Ἰερ. 14, 11-12). Ἀλλ' ὅταν εἶδεν διὰ τὴν ἀποφασίαν εἶχεν ἐκτελεσθῆ καὶ ἐπὶ ὁ καιρὸς τοὺς ἐκείλους διὰ τὴν ἐπιστρέψαι, C τότε προσήγαγε καὶ δὲν προσηύχετο ἀπλῶς, ἀλλὰ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκῳ καὶ

ποδοῖα. Καὶ αὐτὸ πάλιν συνηθίζεται νὰ γίνεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἴδιον ἔκαστα καὶ εἰς τὴν περίπτωση τῶν Θεῶν. Ἐμεῖς, παραδείγματα χάριν, δὲν ἴσμεν κάποιους ἀνθρώπους νὰ ῥίπτουν εἰς τὴν φυλακὴν τοὺς θεοφύλακας τῶν θεσπῶν ἀπὸ πολλὰ καὶ μεγάλα σφάλματα, δὲν προδίδονται εἰς παρακλίτην αὐτῶς ἀμέλειαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ταπεινότητος, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀρνησάμεν νὰ συμφωνήσῃν ὅλητας ἡμέρας, τότε προσερχόμεθα εἰς τοὺς Κυρίαρχους τῶν, ἔχοντες τὴν σύμμαχον καὶ τὴν καιρὸν. Ἐπεὶ λοιπὸν ἐνέργηται καὶ ὁ προφήτης, Ἀπὸ τιμωρήθησαν μὲ τιμωρίαν οὐκ ἄξιον τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ διαμεν—πάντως τιμωρήθησαν— Ὁ προστρέχεται λοιπὸν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν διαλαχθῆναι τοῦ διὰ τὸν λαόν.

Ἐάν ἐπιθυμῇτε, ὡς δοκίμασεν τί λέγει εἰς τὴν προσευχὴν αὐτὴν. Λέγει λοιπὸν· «Ἐξομολογήσασθε καὶ εἰπον Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσι σε καὶ φυλάττει τὰς ἐντολάς σου» (Δαν. 9, 4). Τί κάμνεις Δανιήλ; Ἐνθ' προσεύχεται δι' ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν ἀμαρτήματα καὶ ἔχουν προσκολληθεῖς εἰς τὸν Θεόν, μηχανοκρούς αὐτοὺς, ποὺ φυλάσσων τὰς νόμους τοῦ, ἔκκει λοιπὸν ἄλλοι συγγενεῖς αὐτοῦ, ποὺ παραβαίνοντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ; Ὅχι, δὲν προσεύχεται δι' αὐτοὺς, λέγει, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀγαθοὺς προγόνους τῶν, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Ἰακώβ. Εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἔδωκε τὰς ἐπαγγελίας καὶ τὰς ὑποσχέσεις. Εἰς αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι ἐτήρησαν τὰς ἐντολάς τοῦ. Ὁμοίᾳ λοιπὸν αὐτοὶ δὲν ἔχουν κανὼνα δικαιοσύνης νὰ διεκδικήσουν τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦτο μηχανοκρούς τοὺς προγόνους τῶν. Καὶ διὰ τὴν νὰ μὴ νομίσῃς δι' αὐτοὺς δι' αὐτοὺς, ἀπὸ εἴπεν ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσι σε καὶ φυλάττει τὰς ἐντολάς σου. εὐθὺς ἐμὲν ἐπεβόησαν ἐνέμεναι, ἡγορήσαμεν, ἡδικήσαμεν, ἡσώθησαμεν, ἐξεπλήνυσαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου καὶ ἡκολούθησαν τὴν δούλῳ σου τὴν προφητῶν» (Δαν. 9, 5). Δι' αὐτοὺς, ποὺ ἀμαρτάνουν δὲν ἀπομένει παρὰ μία δικαιοσύνη· 597 Α μετὰ τὴν διάσπαρσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἡ ἐξομολογῆσις τῶν ἀμαρτιῶν τῶν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς χάριν μου ἐξέταξι καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ δικαίου καὶ τὴν ἀγκυρίαν τῶν Ἰουδαίων. Διότι αὐτοὶ μὲν, χωρὶς νὰ θεωρῇ τὴν συνειδήσιν τοῦ τίποτε τὸ κακόν, κατακρίναι μὲ μεγάλῃ σφοδρότητι τὸν λαόν σου, μὲ τὸ νὰ λέγῃ· «ἡγορήσαμεν, ἡγορήσαμεν, ἡδικήσαμεν», ἐκεῖνοι δὲ, ἐπεὶ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ ἀναιδέων κακῶν, ἐκαίμεν τὸ ἀντίθετον μὲ τὸ νὰ λέγουν· «ἐφυλάξαμεν τὰς ἐπαγγελίας σου καὶ τὴν μακαρίστην δλ-

λαφροῦς καὶ ἐνδικολογημένοι οἱ πεσόντες ἀνομήματα» (Ματθ. 5, 14' 15). Καὶ οὕτως οἱ δικαίοι συνηθίζονται νὰ εἶναι μετρίστεροι μετὰ τὴν κατάρθεισιν τῶν καλῶν ἔργων. Ἰσχυρὰ καὶ οἱ πονηροὶ συνηθίζονται νὰ ἀπεργάζονται μετὰ τὴν διάσπαρσιν τῶν ἀμαρτημάτων τῶν. Αὐτοὶ γὰρ τὸ ἴδιον ἡ συνείδησις δὲν ἐπαρύνει μὲ κανὼνα κακῶν ἔργων· «ἡγορήσαμεν, ἐξεπλήνυσαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ὃ ἐκεῖνοι δὲ, οἱ ὅποιοι ἐδοκίμασαν μὲ τόσα ἀμαρτήματα διαγὰν διὰ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς σου. Καὶ λέγω αὐτοῖς διὰ τὴν ἀποφύγεσθαι τὰ κακά καὶ διὰ τὴν ποθεῖναι μὲ ἔχον τὰ καλά.

6. Ἐπειτα, ἀπὸ τοὺς ἀντίθετοις διὰ τὴν παρανομίαν τῶν, ἀναφέρει καὶ τὴν πανήγν μὲ τὴν ἰσχυρὰν ἐπαρτήθησαν, θέλων καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πάλιν νὰ ἐκθέσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Λέγει λοιπὸν· «Καὶ ἐπὶ τὴν ἐπ' ἡμῶν ἡ κατὰ τὴν γαλαρμένην ἐν τῇ νόμῳ Μωσέως δοῦλου τοῦ Θεοῦ, διὰ ἡμάρτησιν» (Δαν. 9, 11). Ποῖα εἶναι ἡ κατὰ αὐτὴ; Θέλετε νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃτε; Νὰ τί λέγει· «Ἐάν μὴ λατρεύετε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκείνῳ ἐπ' ἡμῶν ἔθνος ἀναιδὲς οὐ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔσται ἐν ἀρετῇ βραχέως» (Δαν. 9, 49-50). Καὶ οἱ πρεῖς παῖδες διὰ τὴν ἐπὶ τὴν πρῶτην καὶ διὰ τὴν δευτέραν διὰ τὴν τρίτην καὶ διὰ τὴν τέταρτην ἐκπληρώθησαν ὁ τρόπος τῆς ταπεινότητος καὶ οἱ ἴδιοι κατὰ τὴν ἐξομολογήσιν τῶν κοινῶν ἀμαρτημάτων πρὸς τὸν Θεόν. Διαγὰν· παρὰ τὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἄνθρωπων, ἐχθρῶν ἀποστατῶν καὶ βασιλῶν ἀδίκων καὶ πονηροτέρων παρὰ πάντων τὴν γῆν» (Δαν. 9, 32). Βλέπετε, πῶς αὐτοὶ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς ἡ κατὰ ἐκείνη, ἡ ὅποια λέγει· «ἔσται ἐν ἀρετῇ βραχέως, καὶ ἡ ἑλλή, ἡ ὅποια λέγει· «ἐκείνῳ ἐπ' ἡμῶν ἔθνος ἀναιδὲς». Τὰ ἴδιον πρῶτον ὑποκρίνεται ἐπὶ καὶ ὁ Δανιήλ, δὲν λέγει· «ἦλθεν ἐπ' ἡμῶν κακὰ, οἱ οὐ γέγονον ὑποκρίνεται πάντες τοῦ σόφου κατὰ τὰ γέννημα ἐν Ἰσραὴλ. Ποῖα λοιπὸν εἶναι τὰ κακά αὐτά; «Μητέρες παῖδων ἀπεργάζοντο». Ὁ Καὶ τὸτο μὲν τὸ προλέγει ὁ Μωσῆς, ὁ δὲ Ἰερουσαλὴμ δεικνύει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν. Διότι ὁ Μωσῆς λέγει διὰ τὴν ἐπὶ τὴν, ἡ τρυφερά, ἡ οὐκ ἔσται παῖδων ὁ πῶς αὐτοὺς ἐπὶ τὸν δόγματις διὰ τὴν ἀπαλότητα καὶ τὴν τρυφερότητα, ἀφαιρῶν παρανομίαν τρυφῆς καὶ τὸν ἐκγόνων ἀπογίνονται τῶν καυχῶν (Δαν. 9, 56). Καὶ ὁ Ἰερουσαλὴμ διὰ τὴν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐκπληρώθησαν, διαγὰν· χεῖρας γυναικῶν αἰκισμένων ἤφθονον ἐκ ἐκείνων αὐτῶν» (Θαμ. 4, 10).

Ἄλλ' ὅμως, ἀπὸ ἀνέφερε τὰς ἀμαρτίας, τὰς ὁποίας διέκρυ-

ζων, καὶ ἀποὺ ἔφεραν εἰς τὸ μέσον τὴν τιμωρίαν, τὴν βασιάν ἀπε-
στειραν, οὕτω κατ' αὐτὴν τὸν χρόνον ἀπαιτεῖ νὰ αὐθόνη δι' αὐτὴν.
Ἐλπίε λοιπὸν καὶ ἐνέμελες ἐνθουσιασμένην βασιλῆα. Εἰ δὲ νὰ δεί-
ξῃ λαοὶν καὶ αὐτοὺς ἐν ποτὶ δὲν ἐπαιθεῖν κατὰ ποὺ νὰ ἀξίαν εἰς
τὴν ἀμαρτυρίαν τὴν, καταπαύειν εἰς τοὺς οὐκ ἐπιμελῆς τοῦ Θεοῦ
καὶ τὴν φιλανθρώπων συμπεριφορὰν τοῦ καὶ λέγει: «Καὶ νῦν, Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ
ἐποίησας σκευὴ ἔθνος ὡς ἡ ἡμέρα αὐτῇ» ἡμέραν τὴν, ἡμετέραν,
μὴν (Δαν. 9, 16). Πράγματι λέγει, ὅπως ὅσοις ἐκείνους ὅχι
λόγον τὸν καταπορεύσαντες, ἀλλ' ἀποὺ εἶδες τὴν ἑλπίαν καὶ
τὴν στενωπὴν καὶ ἡρώες τὴν κραιπνὴν τὴν, 534 Α ἔτσι λα-
τὸν ἀπείληψε καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς τοῦ καὶ μὴ μόνον τὴν φιλο-
θυμίας σου, διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τίποτε τὸ ὀνειδισμὸν, ὅσοι νὰ
ἀξίωμεν τὴν σωτηρίαν. Ἀποὺ λοιπὸν εἶπεν αὐτὴ καὶ ἐθρήνησε
πολλὴ, παρουσιάζει τὴν πόλιν οὗν αἰχμαλωτὸν γυναικα, καὶ λέγει
ἐπείρουν τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἀγένημα σου ὅτι οὐκ ὁ Θεὸς
μὴν τὸ οὐκ σου καὶ ἔκαστος ἐνεῖεν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ὅτι
τὸν ἀφανιστὴν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως σου ἐπ' ἧς ἐπικέκληται τὸ
ὄνομα σου ἐπ' αὐτῆς (Δαν. 9, 17-18). Ἀποὺ ἔστρεψε τὴν προ-
σχῆν τοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ δὲν ὤρθη κανένα, ποὺ νὰ
ἡμῶν νὰ ἐξελίσσῃ τὸν λαόν, καταπαύειν τότε εἰς τὴν οὐκ ἐπι-
μέλει καὶ παρουσιάζει τὴν πόλιν τὴν πόλιν καὶ ἐπιτεκνίει τὴν
ἀρμήαν τῆς καὶ μὴ αὐτὴ ἀποὺ ἐπικέκληται τὸν λόγον τοῦ ἐξήρμη-
νισε τὸν Θεόν. Β Καὶ τοῦτο γίνεται φανερόν ἀπὸ τῆς ἐξήρμη-
νισε τὸν Θεόν.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπανέλθω καὶ πάλιν εἰς αὐτὸ, τὸ ὅπου
ἔλεγα. Καὶ αὐτὴ εἰν τὰ ἔφερα εἰς τὴν μέσον κατὰ εὐχὴν, ἀλλὰ
διὰ τὴν ἐνθουσίασιν τὴν αὐτῆς σου, ποὺ ἔχει κραιπνὴ ἀπὸ τοῦ
συγκεκριμένου ἀγῶνος. Ἐμπερὸς λοιπὸν, ὅς ἐπικέκληται καὶ ποὺ δι-
ακρίβειαν διὰ νὰ εἰπῇ αὐτὴ, καὶ ὅς δείξωμεν τὰ κακά, ποὺ
πράττειν νὰ ἄρουν τοὺς Ἰουδαίους καὶ τὰ ὅσα ἔχουν προκατα-
γέλλῃ μὴ κατὰ λεπτομέρειαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Μᾶλλον τότε
εἰς τὸν λόγον μὴ ἀνεφάρμεν τὴν δύο αὐτῶν δουλείας, αἱ ὅσαι
ἐπικέκληται εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν προφητείαν καὶ δὲν ὤρθησαν τυχόντες
ὅσα ἀπορροήματα. C Ὑπολαμβάνει λοιπὸν ἀποὺ κείμενον λόγον
καὶ διὰ τὴν τρίτην, νὰ ἐμπερὸς καὶ δι' αὐτὴν εἰς τὴν ὅπου
τότε εἰσέρχονται καὶ νὰ δείξωμεν μὴ αὐτῶν, πὺς οὐκ ἔχας
προφήτης δὲν ἐπροφῆτευσεν ὅτι θὰ λάβουν κατὰ τὸν λαόν τὰ κακά,
ποὺς τοὺς κατὰ τὸν, ὅτι ὅσοις ἀπαλλαγῇ. Ποῖα λοιπὸν
εἶναι ἡ τρίτη δουλεία; Εἶναι ἐκείνη τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἑσπε-
ρίου. Ο Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἀποὺ ἐφάνη-

σε τὸν ἀρετὸν τὸν βασιλῆα τὸν Περσὸν, περιεβλήθη αὐτὴν τὴν
ἐξουσίαν. Μετὰ τὸν θάνατόν του καὶ ὅσοις ἀπὸ αὐτὸν ἐβασιλευ-
σαν τέσσαρες βασιλεῖς. Ἐπειτα, καὶ ὅσοις ἀπὸ πολλὴν χρόνον
ἔγινε βασιλεὺς ἕνας ἀπὸ αὐτῶν τοὺς τέσσαρες, ὁ Ἀντιόχος ὁ
Ἑσπερίτης. Αὐτοὺς καὶ τὸν καὶ ἔκαστος καὶ τὰ ἄλλα τὸν ἄλλον
ἐφάρμεν καὶ τὰς θυσίας κατὰ τὴν D καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἐπέ-
ταξε καὶ κατέλασε ὁλόκληρα τὸ πάλαιον τὸν.

7. Καὶ εἰς αὐτὴ μὴ κατὰ λεπτομέρειαν, ποὺ φάνηκε μᾶλλον
καὶ εἰς τὸν προδιοριστὸν μὴς ἡμέρας, ἔχουν προφητεῖα ἀπὸ
τὸν Δανιὴλ, ὁ ὅπου εἶπε καὶ τὰ ποῦ θὰ γίνῃ καὶ τὰ ποῦ καὶ
ἀπὸ ποῦ καὶ μὴ ποῦ χρόνον καὶ ποῦ θὰ τελειώσῃ καὶ ποῦ
μεταβολῇ τὰ λαοὺς. Θὰ καταλάβετε δι' ὁρατοῦρα διὰ αὐτὴν, ἀποὺ
πρῶτα ἀκούετε τὴν προφητείαν αὐτὴν ὅπου, τὴν ὅπου ἀνέ-
γινεν εἰς ἡμᾶς ὁ προφήτης μὴ παραβολῇ. Σήματι μὴ τὴν παρα-
βολῇ ὁ Δανιὴλ καλεῖ κατὰ τὸν βασιλῆα τὸν Περσὸν ἀρετὸν, τὸν
τὸν βασιλῆα τὸν Ἑλλήνων — ἐννοῶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀπὸ τὴν
Μακεδονίαν —, Εἰ τέσσαρα κέρατα, τοὺς διαδοχικοὺς αὐτοὺς καὶ τὰ
τελευταῖα κέρατον, αὐτὸν τὸν Ἀντιόχον. Καὶ ὅσοις ἡμῶν νὰ ἀκού-
σῃ τὴν ὁρατοῦρα, λέγει: λοιπὸν εἰδὼν ἐν ὁρατοῦρα καὶ ἦν ἐπὶ
τοῦ Ὀυδοῦ (εἰς τὴν περικελευτὴν γλῶσσαν καλεῖται ἐπὶ κατὰ
τοποθεσίαν) — καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, κρὶς
εἰς ὁρατοῦρα πρὸ τοῦ Ὀυδοῦ καὶ αὐτὸν κέρατα ὀφθαλμὸν καὶ τὸ ἐν
ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐπείρου καὶ τὸ ὀφθαλμὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ὁρατοῦρα.
619 Α Καὶ εἶδον τὸν κρὶν περικελευτῶν κατὰ ὁλοκλήραν καὶ ἔφα-
ραν καὶ ὄσαν καὶ πάντα τὰ θηρία οὗ στήσανται ἐν ὁρατοῦρα
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν κατὰ
τὸ ὁλοκλήρον αὐτοῦ καὶ ἐμπερὸς καὶ ἐπὶ τὸν στήσανται ἐν ὁρατοῦρα
(Δαν. 8, 2). Καὶ ὅσοις τὴν περικελευτὴν δύναμιν καὶ ἔκαστος, ἡ ὅπου ἐπὶ
ὁρατοῦρα εἰς ὁλοκλήρον τὴν γῆν. Ἐπειτα ἡμεῖς διὰ τὸν Ἀλέξαν-
δρον τὸν Μακεδόνα καὶ λέγει: καὶ ἰδοὺ τρῶες αἰγῶν ἔρχονται
ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ὁλοκλήρον τῆς γῆς πᾶσι καὶ οὐκ ἦν ἐπὶ τὸν τῆς
γῆς καὶ τὸ τρῶς ἐκείνην κέρατος ὁρατοῦρα ἀπὸ τὸν ὀφθαλ-
μὸν αὐτοῦ. Ἐπειτα διηγουμένης τὴν σύγκρουσιν τοῦ Ἀλέξαν-
δρου καὶ τοῦ ἀρετοῦ ἀναφέρει καὶ τὴν συντριβὴν νίκης τοῦ
πρώτου. «Καὶ ἦλθεν» λέγει «ὁ τρῶς ἕως τοῦ κρὶν τοῦ τὰ κέ-
ρατα ἔχοντος καὶ ἠττήθη καὶ ἐπείρε τὸν κρὶν, B — πρέπει δὲ
νὰ συντηροῦται τὸ κείμενον — καὶ συντριβὴν ἀμφότερα τὰ κέ-
ρατα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κρὶν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.
Καὶ ὅσοις ἀπὸ αὐτῶν διηγουμένης τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου
καὶ τὴν διαδοχὴν τῶν τεσσάρων βασιλέων λέγει: καὶ ἐν τῷ ὁλοκ-

ουκ αὐτὸν συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ ἐνέβη ἑτεραί τεσσαρεὶ κέρατα ἐποικίτευον αὐτοῦ κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

Ἄπ' ἐξῆς λοιπὸν ἀφοῦ διηγήθημεν τὰ σχετικά μὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀντίχρου καὶ ἀφοῦ ἔδειξεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἐκείνους, λέγει τὰ ἀκόλουθα καὶ ἐν τοῦ θνός αὐτὸν ἐξήγησε κέρας ἐν ἰσχυρὸν C καὶ διεγερθεὶς περισσὸς πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς ἀνατολήν. Καὶ διὰ τὴν δηλαδὴ τῆς κατέστρεψε τὸ ἰουδαϊκὸν πολιτικὸν λέγει, καὶ δὲ αὐτὸν θυσία ἐπαράχθη παραπομπῆς. Καὶ ἐγενήθη καὶ κατακυριεύθη αὐτὸς καὶ τὸ ἔργον ἐξηκολούθησε καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἀμνηστία. Τὸ γὰρ βασιλεὺς καθυπακούοντες καὶ τὸν ἄγιον κατοικησθέντων, εἰδὼς ἐσχηκὸν ἔθνος καὶ θυσίας ἐπέταξε τοὺς δαίμονες παρανόμους καὶ ἐρρίφθη χεῖρας ἢ δικαιοσύνη. Καὶ ἐποίησε καὶ ἀναδόθη αὐτόν. Ἐπειτα διὰ θυμὸν πορὸν πάλιν ἡμιλεῖ διὰ τὴν βασιλείαν, δηλαδὴ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀντίχρου τοῦ Ἐπιφανοῦς καὶ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἄλυσιν, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ καὶ, καὶ τὴν πορὸν αὐτὴν προσέθηκε καὶ τὸν χρόνον B διότι, ἀφοῦ ἄρχισεν τὴν ἀγριότητα του ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀλεξανδρίου καὶ πάλιν πρὸς τὸ τέλος τοῦ θρόνου του ἀφοῦ διηγήθημεν καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ μεταξὺ, ὅσα δηλαδὴ ἐπράξαν οἱ Πτολεμαῖοι καὶ οἱ Σέλευκοι κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἀναμεταξύ των καὶ ὅσα ἐπράξαν οἱ στρατηγοὶ των, δηλαδὴ τὰς μηχανορραφίας, τὰς νίκας, τὰς ἐκστρατείας, τὰς ναυμαχίας καὶ τὰς πολιορκίας, προχωροῦντας τελευτῶν, πάλιν εἰς τὸν Ἀντίχρον καὶ λέγει, ἀρχαίονες B' αὐτοῦ ἀναστήσουσι καὶ θεοηρώσουσι τὸ ἄριστον καὶ μεταστήσουσι τὸν ἡνδελφισμὸν σημαίνει, ὅτι ἐνδελφισμὸς τὰς συνεχεῖς καθημερινὰς θυσίας — καὶ δύνανται εἰς αὐτὸν ἐβέβηκε καὶ τοὺς ἀνημένους διαθήματα, δηλαδὴ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἱουδαίου πού παρανομοῦν. E ἀπαύξουν ἐν ὀλιότητι καὶ μετ' ἐκείτων ἔξουσι καὶ μεταστήσουσι καὶ ὁ λαὸς ὁ γυνώσκων τὸν Θεὸν αὐτοῦ κατασχεύουσι. Ἰπαινοῦται μὲ αὐτὸς ὁ προσήτης αὐτὸς πὺ συνέστησαν εἰς τὴν ἐποχὴν τὸν Μακκαβαίων, πὺ Ἰούδα, τοῦ Σήμενος καὶ τοῦ Ἰωνᾶ. Ἀναπερήμενος δὲ εἰς τὴν περικλίον τῆς πόλεως λέγει καὶ οἱ συνετοὶ καὺ συνήρουν εἰς

7 Πρόκειται παρὰ τοῦ Ἰουδαίου Χρυσόστομο ὅτι τὸ ἐξῆς ἀπὸ τῆς μνημονεύουμένης Σύνοδος. Ο Ἰουδαῖος, τῆς οὐκ εἶναι Σύνοδος, διελθὼν τὴν πατρίδα του εἰς τὴν ἐκκλήσιαν 185 184 π.Χ. Ἐπειτὸν τοῦ ἔργου τοῦτον ἐκ Συρίας ὁ Ἀντίχρος δὲ Γ' (195 184 π.Χ.) ἐκείνος ἔφασκεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὰ ὅποια ἐκείνη ἔκτισεν. Ο κληρὸς αὐτὸς ἐπακούχθη μὲ συνθήκην ἢ ἐπὶ τὴν παρὶς ἐπαχθεῖ διὰ τὸν Ἰουδαίου ἔργου

πολλὰ καὶ ἀσθενήσαντες ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν φλογί. Δαν 11, 33) καὶ A. Καὶ διὰ τὴν βελίχθη διὰ τὴν ἡμιπορῶν κατὰ τὴν διόφρασην ἐκείνων τὸν συμφορὸν νὰ ἀνακινῶνται καὶ νὰ συνιῶνται ἀπὸ τὰ κακά, καὶ τοὺς ἔχουν εἶρει λέγει καὶ ἐν κίχμαλυσί καὶ ἐν ἀρπαγῇ ἡμερῶν καὶ ἐν τῇ δολιότητι αὐτοὺς δοθήσονται δοθήσονται μισῶν (ἀντίθετο 11, 33-34). Ἐπειτα διὰ τὴν βελίχθη διὰ πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἔχουσιν ὅτι πῶς ἐκείνη αὐτὴ καὶ προσεθήκονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλιότητι καὶ ὅτι τὸν συνιῶνται ἐκείνησιν (ἀντίθετο).

Ἰσχυρὰ ἀπὸ αὐτῶν ὁ προσήτης ἀποκαλύπτει καὶ τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὅποιαν ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νὰ περικλύσῃ αὐτοὺς εἰς τόσας πολλὰ καὶ μεγάλα κακά. Πῶς ὅμως εἶναι ἡ αἰτία αὐτῇ. Τὴν δηλοῦναι μὲ τὰ λόγια αὐτὰ «τοῦ κυριεύσαι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἐκλεινέσθαι ἕως καιροῦ κέρατος» ἀντίθετο 11, 35). Διὰ τοῦτο, λέγει, ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς αὐτὰ, διὰ νὰ ἀποκαλύρῃ αὐτοὺς καὶ νὰ ἀναδείξῃ μετὰ αὐτῶν τοὺς δούλους. Ἐπειτα, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δύναμιν τοῦ βασιλέως ἐκείνου, λέγει, B καὶ ποιῆτε, κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ὀφειλόμενα καὶ μεγαλυνθήσονται (ἀντίθετο 11, 36), καὶ πῶς εἰς αὐτὸν ἡμιλὸν διὰ τὴν διάσπρην διένειν του, ἰσπερθεῖς ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν θεὸν λαλήσας, ὁπερὶ τὸν καὶ κατακυριεύει μέχρι τοῦ συνιῶσθαι τὸν ἀγριότη (αὐτόν). Καὶ ὅμως ἐνταῦθα εἶναι, ἐπειτὴν τὸν ἐκείνην, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐξουσιάζοντες ἐκείνους τὸν Ἰουδαῖον. Ἀφοῦ ὁ Δανιὴλ περιέγραψε καὶ μὲ ἄλλα πολλὰ, ὅσα κατὰ τὴν προσηγορίαν εἰς τὴν Ἀγριότητα καὶ τὴν Παλαιότητα, πῶς θὰ ἐπαυλῶν καὶ πῶς θὰ τὸν καλῶν καὶ ἐξ αἰτίας πῶς ἀγριότης, λέγει λοιπὸν καὶ διὰ τὴν ἀλλοτρίαν τὸν πραγμάτων καὶ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι, ἀφοῦ πέρασαν ἀπὸ διὰ αὐτὰ τὰ εἶναι, θὰ ἐπέτρεπον κατὰ τὴν δοθήσαν ἀπὸ ἀγγελον, ὁ ὅποιος ἐπαυλῶν νὰ τοὺς δοθήσῃ. Διὰ τοῦτο λέγει ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσονται Μιχαὴλ, C ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐκστρατικὸς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἔσται καὶ ὁ ἀφῆτος, οἷος οὐ γέγονεν, ἀπὸ τὸ γέννηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶ καιροῦ ἐκείνου καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσονται ὁ λαὸς πᾶς ὁ εἰρηθεῖς πεγραμμένος ἐν τῇ ἐκείνῳ. Δαν. 12, 1) δηλαδὴ αὐτοὶ πὺ θὰ φαίνον εἶναι διὰ νὰ σωθῶν.

8 Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τώρα δὲν ἀποδείχμεν αὐτὸ, πὺ εἶναι ὁ ζητούμενος Πόλεμος εἶναι αὐτό, ἔξουσι τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θεὸς προσεφώνησεν εἰς αὐτοὺς καὶ πᾶσα χρόνος θὰ εὐρίσκονται εἰς τὰ κακά αὐτὰ, ὅπως ἀπερὸς καὶ ἐκεῖ, δηλαδὴ εἰς τὴν περικλύον

ψη τὰ θέματα τοῦ κρῆς τὴν θύον καὶ τὰ τῶν τράγων, ὁ ὁποῖος ἐκινεῖτο μὲ ὁρμήν ἑρως. Ὁ τράγος ἀπὸ συγκαρούσθους μὲ τὸν κρινὸν καὶ τὴν ἐκτύπησιν μὲ τὰ κέρατά τοῦ διὰ φορέας, τὸν ἔριψε κάτω καὶ τὸν ἐκδοκέντηκε. Ἵππευται εἶδε τὸν τράγον νὰ σκύπτει ἀφημέτερα καὶ ἐπὶ αὐτὸ τὸ μέτωπόν τοῦ ἀνέστηρε μεγάλα κέρατα, τὸ ὅπουτον ἀπὸ ὁπασθεν, ἀνεβλάστησαν ἄλλα τέσσαρα καὶ τὸ καθένα ἦσαν ἐστραμμένον πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος. Ἀπὸ αὐτὰ δὲ ἐξῆλθε καὶ ἄλλο μικρότερον, τὸ ὅπουτον ἐστραμμένον ὅτι θὰ ἠμεγάλωνε πολὺ γρηγορὰ. Καὶ ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος τοῦ εἰδέναι αὐτὰ, τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ τράγος θὰ πολυμύση τὸ ἔθνος τὸν καὶ ὅτι θὰ καταστρέψῃ κατὰ κράτος τὴν πόλιν, θὰ διεθρίψῃ τὸν καὶ καὶ θὰ ἀποδύσῃ νὰ τελευτήσῃ αἱ θυαίαι, καὶ ὅτι διὰ αὐτὰ θὰ διαρκέσῃ χιλίας διακοσίας ἐτημέρας ἡμῶας. Β' Αὐτὰ ἐστραμμένον ὁ Δαυὶδ εἶπεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν Σαυῶν, καὶ ἔλεγεν ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ ἐξῆγγε τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὁράσεως. Τοῦ ἐξῆγγε ὅτι ὁ κρινὸς σημαίνει τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν καὶ τὴν Μήδων καὶ ὅτι τὸ τελευταῖον κέρατον σημαίνει τὸν τελευταῖον βασιλέα, ὁ ὁποῖος θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ δυνεὶ καὶ εἰς τὴν αἰσῶν καὶ τὴν εἶδεν. Ὁ δὲ τράγος σημαίνει ὅτι αἰσῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκταύσῃ ἀπὸ συγκαρούσθους δύο φορέας μὲ τὸν Περσὶν βασιλέα, θὰ τὸν νικήσῃ εἰς τὴν μάχην καὶ θὰ τοῦ ἀραιώσῃ διόλου τὴν ἐξουσίαν. Ὅτι μὲ τὸ πρῶτον μεγάλον κέρατον, ποῦ ἦσαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ τράγου δηλοῦνται ὁ πρῶτος βασιλεὺς καὶ ὅτι ἡ ἐκδοκέντης τῶν πασάρων μετὰ τὴν πύσιν ἐκείνου C καὶ ἡ στροφὴ τοῦ καθενὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος παριστάνουν τοὺς διαδόχους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου βασιλεὺς καὶ τὴν διαίρεσιν τῆς βασιλείας τοῦ εἰς αὐτοὺς, καὶ ὅτι αὐτοὶ, ἂν καὶ δὲν εἶναι παιδιὰ τοῦ αὐτοῦ συγγενεῖς τοῦ θὰ καθιερώσῃ τὴν οὐκονομίαν ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Ἐνταῦς ἀπὸ αὐτοῦ θὰ γίνῃ βασιλεὺς καὶ θὰ καταπολεμήσῃ τοὺς νόμους τῶν καὶ θὰ καταργήσῃ τὸ πάλαιον τῶν καὶ θὰ διεθρίψῃ τὸν καὶ καὶ θὰ ἀποδύσῃ νὰ τελευτήσῃ. αἱ θυαίαι ἐπὶ τρία ἔτη. Πράγματι αὐτὰ ἔπαυσε τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τῶν Ἀντιόχων τὸν Ἐκαστὴν, ὅπως ἀκριβῶς τὰ προέβλεπε καὶ D τὰ περιέγραψεν ὁ Δαυὶδ ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

9. Ἀραγε θὰ ἡμυροῦσθε νὰ ὑπάρξῃ κάτι πλεονεκτήματα ἀπὸ αὐτὰ. Εἶναι καιρὸς λαοὶν νὰ εἰδῶμεν εἰς τὸν ὅτιον τὸ ζητού-

9. Τὰ ἀποκατάστατα τὰ ἐκείνη παραθέτει ἀπὸ ὁ ἱερός Χρυσόστομος εἶναι ἀπὸ τὴν Ἰουδαϊκὴν Ἀρχαιογραφίαν, Βιβλίον 10 κεφ. 11

μενον, εἰν θέματα δὲν γινώμεθα ἀνοχλήτως, δηλαδὴ εἰς τὴν τωρινὴν ἀρχιμαχίαν καὶ τὴν σημερινὴν δουλείαν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἀντικεινόμεθα διὰ αὐτὰ. Δώσατε ἡμῶς πρὸς χάριν μου τὴν πολλὴν προσοχὴν, διότι ὁ ἀγὼν μας δὲν εἶναι δι' ἀσχημάτους πράγματα. Εἶναι ἄλλοτε παρόμοιον κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς μὲν ἀγῶνας νὰ καταρῆται, καθήματα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ὥς τὸ μεσημέρι, μὲ τὸ νὰ περιμένετε νὰ ἴσῃτε, ποῖος θὰ στεφανωθῇ, καὶ νὰ δεχέσθε μὲ γυμνὸν κεφάλι τὴν καυστικὴν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ ἀπὸ τὰ στάδια προηγουμένως, παρὰ ἀπὸ κρυφῶν τὰ ἀγωνισματα. Εἰ τώρα δὲ, ποῦ οἱ ἀγῶνες δὲν γίνονται ἐπὶ παρῶμενον σκαφῶν, ἀλλὰ διὰ τὸ σκαφὶν τῆς ἀσφαλείας νὰ χάνετι τὸ θάρρος καὶ νὰ ὑποχωρήσῃ.

Μὲ αὐτὰ ποῦ εἶπαμεν λαοὶν ἔχομεν ἀποδείξει. ἀρετὰ ἰσχυροτέρα ὅτι α' τρεῖς αἰχμαλωτισταὶ εἶχαν προφητεῖαν καὶ ὅτι ἡ μὲν πρώτη θὰ ἀραιώσῃ τετρακόσια χρόνια, ἡ δεύτερα ἐθελούγηται καὶ ἡ τρίτη τρία καὶ μισά. Ἐμπερὸς λοιπὸν, ὡς ἀμυλῶμεν καὶ διὰ τὴν παροῦσαν. Ὅτι δὲ ὁ προφήτης ἐπεσφράγισεν καὶ δι' αὐτὴν θὰ φέρω καὶ πόλλιν μέτρα τὸν ὅτιον τὸν Ἰουδαίων, ὁ ὁποῖος προὐκί τὰ εἶνα μὲ τοὺς Ἰουδαίους. Ἀπὸ δ' Ἰάκωβος εἶπε τὰ ὅσα ἔχομεν ἀναφέρει παραπάνω, ἀκούει εἰ λέγει, μετὰ ἀπὸ ἐκεῖνα 449 Α' ἐκτὸς τὸν ὅτιον χρόνον ὁ Δαυὶδ ἐπροφῆτευσεν καὶ διὰ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ρωμαίων καὶ ὅτι τὰ Ἰεροσόλυμα θὰ καταστραφῶν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ὁ ναὸς θὰ ἐρημωθῇ.¹⁰ Β' Β' δὲ ἐξῆλθε πρὸς χάριν μου τοῦτο, ὅτι ἂν καὶ ἦσαν Ἰουδαῖοι ὁ ἀνὴρ ποῦ ἔγραφεν αὐτὰ, ὅπως ἐπρόβλεπε τὸν ὅτιον τοῦ μακροῦ ἀπὸ τὸ νὰ ζηλέψῃ τὴν ἐπιστημὴν διὰ τὴν χάριν. Διότι, ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι τὰ Ἰεροσόλυμα θὰ καταστραφῶν δὲν ἐτόλμαγε νὰ προσθέσῃ καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἐπανοικοδομηθῶν καὶ πόλιν, ὅπως προσέθετε τὸν χρόνον τῆς ἀποκαταστάσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγνώριζε καλὰ ὅτι ὁ προφήτης δὲν καθιερώσει τὸν χρόνον, μολοντοὶ παραπάνω ἐπὶ ἐκείνη τῆς νύκτος τοῦ Ἀντιόχου καὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς πόλεως ἀπὸ αὐτοῦ προέβλεψε καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ χρόνια, ὅσα ἐπρόβλεπε νὰ διαρκέσῃ ἡ ἀρχιμαχία, ἐν ταύταις διὰ τὴν ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν δὲν εἶπε τίποτε ἀπὸ εἰς αὐτὰ. Β' Ἐγράψεν ὅτι θὰ ἐρημωθῶν τὰ Ἰεροσόλυμα καὶ ὁ ναὸς, δὲν ἐδῆλυνεν ὅπως πότε θὰ σταματήσῃ ἡ ἐρημωσις. ἀπὸ αὐτοῦ τὸν προφήτην εἶδε νὰ προσθέσῃ κάτι ἀνάλογον.

10. Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Τιτοῦ καταστροφὴν τῆς Ἰερουσαλῆμ (τὸ 70 μ. Χ.). ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχὴ τῆς αἰωνοῦς ἀποκαταστάσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τοῦ Ἰουδαίου λαοῦ, διὰ τὴν αὐτοῦ σπάραν τοῦ Χριστοῦ.

χρόνια θά φθάσωμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς τελευταίας αὐτῆς καταστροφῆς. Διὰ τοῦτο λέγει, ὁ προφήτης, «οὐκ ἐδοκίμησάντων πλῆθη καὶ περίτεχος» Ἀπὸ λατῶν, λέγει, ἀνοικαδομήθη ἡ πόλις καὶ λάθῃ τὸ σχῆμα τῆς, ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ υπολογίσῃς τὰς ἐδοκίμησας ἐδοκίμασας καὶ θά ἔγῃ διὰ τὴν ἀρχαίολογίαν αὐτῇ δὲν θά λήξῃ ποτὶ! Καὶ διὰ τὴν ἀκριβὴς αὐτὴν σφαιρικότητα, ὅτι ἐπὶ αὐτῇ δὲν θά τελειώσῃ ποτὶ τὰ θεινὰ αὐτὰ, νὰ πὶ λέγῃ: «μετὰ τὰς ἐδοκίμασας τὰς ἐδοκίμησας ἐδοκίμησάντων» χροῖα καὶ κρῖμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ καὶ τὴν πόλιν ἐκ καὶ τὸ ἅγιον συνδιασφαιρεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῶ ἐρχομένῳ καὶ συγκροτήσεται ὡς ἐν κατακλιση». Δὲν θά ἐπαρξῇ λατῶν λεψάνων, οὐδὲ θά ἀναδυστήσῃ ρίζα καὶ ὡς τέλος πόλεως συνταγμένης ἀφαιρέσει. Καὶ πάλιν ἐμπεῖ διὰ τὴν ἀρχαίολογίαν αὐτῇ καὶ λέγει: «ἐφθάρητα, θημάτω καὶ σπουδῇ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τὸ πρὸς ἐδύλῳ τῆς ἐρημώσεως καὶ ὡς συντελείας καὶ οὐκ αὐτὴν δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρημωσιν» B (Δαν. 9 27). «Ὅταν ἀνοίσῃς, Ἰουδαίε, νὰ γίνῃται λόγος διὰ «συντελείαν», τί ἄλλο λοιπὸν περιμένεις;

Τὶ σημαίνει λοιπὸν ἡ φράσις καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς; Σημαίνει ἐν κοινῇ εἰς τὰ παλαιὰ αὐτὰ, ποὺ εἴπαμεν, ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν κατάρτησιν τῆς θύρας καὶ τῆς σπονδῆς, θά εἴδῃ κάποιον ἄλλο μεταλλωμένον κοινὸν Πόλεον εἶναι αὐτὸ. «Ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἐδύλῳ τῆς ἐρημώσεως». Καίτοι «ἐρὸν» τὸν ναὸν καὶ «ἐδύλῳ» τῆς ἐρημώσεως, τὸ ἱερὸν, ποὺ ἔσται μὲν εἰς τὸν ναὸν ὁ πορθητὴς καὶ καταστροφῆς τῆς πόλεως. Καὶ «εἰς συντελείαν» λέγει «ἐρημωσιν». 645 A Διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος ὡς ἄφρωνος ἦλθε μετὰ τὸν Ἀντιχρὸν τὸν Ἑσχατὸν, προαναγγέλλων τὴν ἀρχαίολογίαν, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συμβῇ καὶ δηλοῖται διὰ τὸ προφήτην Δανιὴλ τὴν ἐποφῆταις, λέγει: «Ὅταν ἔγῃ τὸ ἐδύλῳ τῆς ἐρημώσεως, ὃ εἶπε Δανιὴλ ὁ προφήτης, ὡς ἐν τῷ ἑνὶ ἑνὶ (Ματθ. 24, 16). Ὁ ἀναγγέλλων ὡς καταλήξῃ τὸ γινῆναι του. Ἐπειδὴ καὶ εἴδον καὶ αὐτὸ ἀνθρώπων ἀποστόμωτα ἐκείνη ἐδύλῳ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τροπὴν εὐχρηστικὴν παρουσιάζον τὸν ἀνδραγαθὸν ἐκείνον, προσηγορεύοντες καὶ μετὰ αὐτὸν καὶ τὸ ποτὶ καὶ ἀπὸ τοῖον θά γίνετο ἡ ἀρχαίολογία. Ὅτι, δὲ αὐτὸς ἔχον λαχρὴν διὰ τοὺς Ρωμαίους τὸ ἔχε εἶπει καὶ ὁ Ἰόσηφ, ὅπως μετὰ πολλὴν ἀκρίβειαν ἀπαγγέλλων περὶ αὐτοῦ. B Τὸ λατῶν ἔχει ἀπαικίαν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς; Οἱ προφῆται φαίνονται ὅτι ἐμύλησαν διὰ τὰς ἑλλας ἀρχαίολογίας καὶ προσέδωκαν ἀκριβῶς καὶ τοὺς χρόνους, ἐπὶ αὐτῇ ἡμεῖς, ἐν καὶ ἐν καθύστερον τὸν χρόνον ἐπιδόσαν ἡμεῖς τὸ ἀντιθέτον διὰ «εἰς συντελείαν» ὡς ἡ ἐρημωσιν. Καὶ ἐπὶ αὐτὰ τοῦ

ἔχον λαχρὴν δὲν εἶναι ψευδὴς, ἐμπερὶς ὡς προσομιλοῦμεν τὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τὰς ἑλλας τὰ πράγματα. Ἐν οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἔχον ἐκ χειρὸς, νὰ οὐκ ἐδοκίμησαν τὸν ναὸν θά ἡμποροῦσαν νὰ λέγουν ἐν ἐκείνῃ εἰχαμεν σπαρθὴ νὰ ἐπιχειρήσων καὶ νὰ ἀρχαίολογῃμεν μετὰ τὴν ἀνοικαδομήσιν θά εἴχαμεν ἐπιδοῦν καὶ ἀποτελειώσῃ, τὸ ἔργον. Τώρα ἡμεῖς ἀποδεικνύομεν ὅτι, αὐτοὶ ἔχον μόνον μίαν φορὴν οὐδὲ δύο διὰ τὰς τρεῖς φορὰς C ἔχον ἐπιχειρήσῃ, καὶ ἀποδοῦν ὅπως ἀπὸ τῶς συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ὅσοι ἀναμνηστικῶς νὰ εἶναι ὁ στέφανος τῆς Ἐκκλησίας.

11 Ποῖοι λοιπὸν ἐπιχειρήσαντες αὐτοὶ ποὺ πάντοτε ἀντιδρῶν εἰς τὸ Πόλεον τὸ ἅγιον, οἱ κατεστῆσαν καὶ οἱ ἐπικρατοῦντες. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν Βασιλευσιν καὶ τὸν Τίτον, οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ ἐπιστάσεων ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ, ἐπικρατοῦσαν νὰ ἀποκαταστήσαν τὸ παλαιὸν καθέστατον, χωρὶς νὰ γνωρίζουν ἐπὶ ἐργοντα, εἰς ἀντίθετον μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴν ὅταν διατάσσεται ἡ ἀποκαταστατικὴ καταστροφὴ τῆς πόλεως. Καὶ αὐτὸς ποὺ παλαιὰ ἀνέναντον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐδύλῳ νὰ νικήσῃ Ἀπὸ ἡλῶν εἰς σφαιρὴν μετὰ τὸν Βασίλειον, πάλιν τὸν ἐξηγήσαντες νὰ καταστρέφῃ ἐλάντα τὴν πόλιν. D Διὸς ἐκείνης, ἀπὸ τοὺς ἑνὶ καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς καὶ ἐκείνης καὶ ἐκείνης καὶ ἐκείνης, ὅσοι νὰ μὴ ἡμποροῦν πλέον νὰ ἀνταρτίξουν, ἔσται τὸ ἀγαθὸν του. B καὶ, ἀπὸ κατὰ τὴν ἐκείνην μετὰ τὸ πέραν τοῦ χρόνου τὸ πᾶν κατεστῆ, δὲ νὰ τοὺς ἐμπερὶς ἀπερρίπτων καμὴν τῆς ἡμέρας τῶν καὶ διὰ νὰ τοὺς σιγηματῇ τὴν αὐτὴν θείαν ἐκείνην τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὰ λαίψαντα τῆς Πόλεως. Ἐπειδὴ ὁ ὡς ἀνοικαδομήσῃ Ἀδριανὸς ἀνέστησεν νῦν νὰ ἀνοικαδομήσῃ καὶ ἡ Πόλις, ἡ ὁποία ἀπὸ τότε μέγας, τὴν ἀνοικαδομήσῃ Ἀδριανὸς καὶ τὴν ἐκείνην τοῦ κατὰ τὴν καταστροφὴν, τῆς. E Βλέπεις τὴν πρώτην προστάσιν τὸν ἀντιαντιανὸν Ἰουδαίον; Βλέπεις τὴν καὶ τὴν δευτέραν, αὐτὴν τὴν ὅταν ἐπιχειρήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντίνου. Ὁ βασιλεὺς μὲν ἀνολέγηται τὰς προστάσεις τῶν, τοὺς ἀπέκρινε τὰ αὐτὰ καὶ ἀπορρίπτει εἰς τὰ σῶμα τῶν τὸ ἀντιαντιανὸν ἀντιαντιανὸν καὶ τοὺς περιεφύγει εἰς τὰ τὰ μέρη σὺν λιποτάκτας καὶ ἀπεικούς βασιλεὺς, ποὺ ἔχον πάντοτε ἀντιαντιανὸν ἀπὸ μαστίγιαν. Καὶ τοῖς μετὰ τὴν σιγηματῇ ἀντιαντιανὸν τοὺς κατεφύλαξαν εἰς ἑλόν, ποὺ ἔχον σπονδῇ, ὅσοι νὰ μὴ ἐπιχειρήσαν νὰ πρῶν τὰ ἑλόν ἀπὸ τῶν. Καὶ αὐτὰ μὲν εἶναι ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ καὶ μάλιστα γνωστὰ εἰς τοὺς παρὰ ἡλικιωμένους καὶ τοὺς γέροντας, μετὰ 646 A Αὐτὸ ὅμως ποὺ πρόκειται, νὰ εἴπω τὸν εἶναι γνωστὸν ἀκριβῶς καὶ μετὰ αὐτὸν καὶ εἶναι πάλιν νέον. Διὸς

αὐτὸ δὲν συνέβη εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ Κωνσταν-
τίνου, ἀλλ' εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν
εἰς τὴν γενεάν μας, μετ' ὅτε ἀπὸ εἰκοσι χρόνια.

Ὁ Ἰουλιανός, ὁ ὁποῖος ἐξέτερεσσεν ἄλλους τοὺς βασιλεῖς διὰ
πρὸς τὴν εὐσεβίαν ἐκάλεσε τοὺς Ἰουδαίους νὰ λάβουν μέρος εἰς
τὰς θυσιάς πρὸς τὰ εἰδωλά καὶ τοὺς ἱερεῖς μετὰ τὸ μέρος τοῦ εἰς τὴν
ἐκείνη ἦν τοῖς. Ἐπειτα, ἀφ' οὗ προέβητε τὸν πάλαιον τρόπον τῆς
λατρείας, ἔλαγε πρὸς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν πατέ-
ρων σας ἔτσι ἐπαινεῖτο ὁ Θεὸς καὶ τότε αὐτοὶ ἀπελάτουν τοὺς ἀπο-
λογουμένους αὐτῷ, τὰ ὅποια ἡμεῖς τώρα ἔχομεν ἀποδείξει, ὅτι ἐπὶ
τῇ δὲν ἐπατράτετο νὰ θυσιάζουν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν των καὶ οὐ
ἐπατράτετον παραβάσαι μετὰ τὸ νὰ ἐπιτελοῦν ὁ τιμὴν αὐτῶν εἰς
τὴν κατὰ τὸν. Ἐπειτα, ὡς εἰς αὐτὸν, ἂν θέλῃς νὰ μάς ἴδῃς νὰ
προσφέρωμεν θυσιάς, δὲς μάς τισὶν τὴν πόλιν, κίψον τὸν ναὸν, δείξε
μάς τὰ ἄγια τῶν ἁγίων, στήσον τὸν θυμὸν πάλιν καὶ ἡμεῖς θὰ θυ-
σιάζωμεν καὶ τότε ὅπως ἀκριβὲς ἰθυσάζωμεν καὶ, πρῶτα. Καὶ
δὲν ἐντρέποντο οἱ μικροὶ καὶ ἀδύνατοι νὰ ζήτουν αὐτὰ τὰ πρά-
γματα ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ ἀβυσσολάτρου καὶ νὰ καλοῦν τὰ μα-
κρὰ χεῖρα τοῦ ναοῦ νὰ κτίσων τὴν οὐκοδοσίην τῶν ἁγίων. Δὲν εἶχαν
τὴν συνουσίαν δι' ἐπιχειροῦν νὰ ἐπιτελοῦν πράγματα ἀδύνατα,
οὕτως κατενόησαν ὅτι, ἂν μὴν ἦσαν ἀνθρώπος ἐκεῖνος, ποῦ κατήρ-
γησαν αὐτὰ, ἦσαν δυνατοὶ νὰ τὰ λάβουν καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου.
Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ Θεὸς εἶναι αὐτός, ποῦ κατέστρεψε τὴν πόλιν των,
ὁ αὐτὸς ἀδύνατος ἀνθρώπων θύναμος νὰ μετὰβῃ πρὸς αὐτὸ ποῦ
ἦ ἡμεῖς ἐκείνη ἀποφασίσαν διότι ὁ προσήκης λόγος. εἰ ὁ Θεὸς ὁ
ἁγίος δεβούλεται, εἰς κατακαλεῖται, καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ, ὁ
ἁγίος τις ἀποσπείρει. (Ψαλ. 14, 27) Ὅπως λοιπὸν εἶναι ἀδύ-
νατος εἰς τὸν ἀνθρώπον νὰ καταστρέφῃ αὐτὸν ποῦ ὁ Θεὸς θὰ ἀνο-
ρθώσῃ καὶ θέλει νὰ παραμείνῃ, ἔτσι ἀκριβὲς εἶναι ἀδύνατος πάλ-
ιν νὰ ἀνορθώσῃ κανεὶς αὐτὸν, ποῦ ὁ Θεὸς κατέστρεψε καὶ θέλει
νὰ παραμείνῃ κατερείπιμενος.

Ἄς υποθέσωμεν, Ἰουδαῖοι, ὅτι, ὁ βασιλεὺς σὺς ἀπέβη τὸν
ναὸν καὶ ἀνθρώπων τὸν θυμὸν, ὅπως εἰπὼς μάταια πιστεύετε. Μή-
πως ὅμως θὰ ἠμποροῦσιν νὰ κατεβῇ δι' ἐκείν τὴν φωνὴν ἀπὸ
τὸν οὐρανόν, διότι ἂν δὲν ὑπάγῃ αὐτὴν, ἡ θύρα σας εἶναι ἀνε-
κὸς καὶ ἀνέκδοτος. Δι' αὐτὸ λοιπὸν τὰ κατὰ τοῦ Ἀερὸν κατα-
στράφηκεν, διότι ἔφεραν εἰς τὸ θυσιάζειν ἔξω τὸν ναόν. Ἀπὸ
τοῦ ἁγίου, παρέμειναν ὑψηλὰ μετ' ὅτε εἰς αὐτὸν D καὶ ἐπαρ-
καλίσαν καὶ κατέκταν τὸν βασιλέα νὰ συγκατανεύσῃ καὶ νὰ ἐπ-
χειρήσῃ τὴν ἀνοικοδομίαν τοῦ ναοῦ. Αὐτὸς δὲ καὶ χρημάτων ἐξέ-

δεσσε καὶ ἐπέσταν εἰς τὸ ἔργον ἰσχυρὰ τὰ πρὸ διασκευασμένα πρὸ
αὐτοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς καὶ τῶν καὶ ἀπὸ κάθε μέρος με-
παλίνοσσε. Καὶ μακρὰ μὲν αὐτὰ ἐκείνη καὶ διαπραγμαστέτο τὰ κατὰ
τι μάλιστα ὅπου μετὰ ἡμέτερος καὶ ἄλλων κατ' ἄλλων δόξαναι αὐτοὺς
νὰ θυσιάζουν, διότι ἔτσι ἤλπιζον δι' αὐτοὺς εἰδωλά θὰ προσκυροῦ-
σαν εἰς τὴν λατρίαν τῶν εἰδωλῶν. Καὶ συγχρόνως ἤλπιζον ὁ πρε-
λὸς καὶ ἀνθρώπος δι' ὅτι θὰ ἐμαρτυροῦν τὴν ἀπόστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὃ
ὅποια δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἀνοικοδομηθῇ ὁ ναὸς ἐκεῖνος. Ἀλλὰ εἰ
ἐμαρτυροῦντο τοὺς πατέρας ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν (Α' Κορ. 8,
10 Ἰωβ 6, 18), ἡμεῖς μὲν τὰ ἔργα ἐδείκνυσαν δι' αὐτοφύτως
τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατὸν καὶ E ἀπὸ ἑα καὶ δι' αὐτὰ τὰ ἔργα τῶν ἀν-
θρώπων τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρά.

Μάλας λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι διαταρασσόμενοι μετὰ τὰ παρόντα
οὐκ εἶδον τὸν καὶ ἄρχοντα νὰ ἀναγῶν τὰ θεμέλια καὶ ἀδυνατοῦν πο-
λὺ χροῖα καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀστυγῆσθον μετὰ τὴν οὐκοδοσίην, φωνὴν
ἐξαπτόμενοι ἀπὸ τὰ θεμέλια καὶ ἀμύτους κατέκαψε καὶ πολλοὺς ἀν-
θρώπους ἀλλὰ καὶ τοὺς λίθους τοῦ τόπου ἐκεῖνου. Τὸ γεγονός αὐ-
τὸ δὲν ἀποκατέστη μόνον αὐτοὺς ποῦ εἶχαν ἐπιχειρήσει τὸ ἔργον
ἀπὸ τὴν παρόντων προστάσεων, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ὅταν
τὸ ἀντίκρυσαν ἔμειναν ἀνακτοῦ καὶ ἰσχυροῦσιν ἐντροπῇ. δ' Α'
Ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ὅταν ἐπληροφόρηται αὐτῷ, ἂν καὶ εἶχαν ἐκ-
μακρὰ διὰ τὴν σπουδὴν ἐκείνην, ἐπειδὴ ἐπαρτήθη μὴ τοιοῦτον, μὲν
τὸ νὰ προχωρήσων παρατίθων τὰς ἐργασίας, ἐκείνην, τὴν φωνὴν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἐμαρτυροῦν τὴν προστάσεων αὐτῶν, ἀφ' οὗ
ἡμεῖς ἡμεῖς μὲν ἔλθον τὸν ναόν του Ἀνάστη καὶ πόρτα ἂν ἐκί-
μαρτῆς τὰ ἱεροσολύματα θὰ ἴδῃς τὰ θεμέλια νὰ εἶναι ὑμῶν καὶ
ἂν ζήτῃς νὰ μάθῃς τὴν αἰτίαν, δὲν θὰ ἀποφύγῃς ἀλλὰν ἐκείν ἀπὸ
αὐτῆν ποῦ ἀνεγείραμεν. Καὶ μέμνηται τοῦ γεγονότος τούτου εἶπε
θα εἴποι ἡμεῖς, διότι τοῦτο ἔλαθε χώραν ἐξ, πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρό-
να ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας μας. Σαίφου δὲ πόσῃ εἶναι ἡ περιφά-
νεια μας ἀπὸ τὴν νίκην αὐτῆν. διότι τοῦτο δὲν συνέβη εἰς χρό-
νους ποῦ ἐβασίλευον τῶσεως αὐτοκρατορίας. εἰ νὰ μὴ λέγων μα-
ρτυροῦν δι' οἱ Χριστιανοὶ ἐμαρτυροῦν καὶ τὰ ἐμαρτυροῦν, ἀλλὰ τότε,
ὅταν ἡ ὑπόθεσις μας καταδικάσεται, ὅταν ὁ ναὸς μας ἡ ζοὴ ἐκείνη
καὶ κατὰ ἀνθρωπίνην ἐλευθερίαν εἶχαν ἀπαρτῆθαι, B καὶ ἀντιθῶ-
σεν ἡ εὐδαιμονιστικὴ καὶ οἱ πιστοὶ, ἄλλοι μὲν ἐπὶ τὸν ναόν μας εἰς
τὰς αἰτίας των καὶ ἄλλοι μετεκινώμενοι πρὸς τὰς ἐργασίας καὶ ἀπὸ
φωνῆν τοὺς δημοσίους χώρους. Τότε λοιπὸν ἔγινον αὐτὰ, ὅσα νὰ
μὴ ἀπομείνῃ εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ πρὸ μικρὰ πρόσκαιρος δι' αὐτοὺς εἶναι

12 Ἀκόμα λοιπὸν ἀκριβὲς Ἰουδαῖοι, μοιᾶντο βλέποντες

τὴν μαρτυρίαν σου νὰ καταβιβάζεται καὶ ἀπὸ τὴν προφητείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπὸ τῆς προβλέψεως τῶν προφητῶν καὶ τῆς ἀποδείξεως, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ θεῖα τὰ γεγονότα. Ἀλλὰ τούτο δὲν εἶναι παρὰ λόγον. Διότι τὸ θεῖον σου ἀπὸ τὰ παλαιὰ χρόνια ἦσαν ἀδιδαντοὶ καὶ ἐπιστὰς καὶ πάντως ἔχει μελετήσει. καὶ ἀντιμέχεται ἀκρίβη καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ εἶναι ἐλεεινότερα. Θέλει νὰ φέρῃ καὶ ἄλλους προφήτας ἐναντίον σου, οἱ ὅποιοι ἐλπομένην λένουν τὸ θεῖον πρῆγμα, διὸ δηλαδὴ ἡ ἐπιδοκίμασις σου εἶναι λάθος τέλος, ἐνθὺ τὰ χριστιανικὰ πράγματα θὰ ἀνίστανται καὶ διὰ τοῦ σημείου τῆς ἀκουσίτης θὰ ἐκτεταθῇ τὸ κτήρημα τοῦ Χριστοῦ C καὶ θὰ ἐκτεταθῇ τὸ πρῶτον, ἀπὸ καταλυθῶν εἰς δικαίους, Ἄκουσε λοιπὸν τὸν Μαλαχίαν, ὁ ὅποιος ἦλθε μετὰ τοὺς ἄλλους προφήτας. Δὲν προσέγει τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ τοῦ Ἰσραήλ, οὐδὲ τῶν ἄλλων προφητῶν, ποὺ ἔχουν πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, διὰ τὴν μὴ λέγει διὰ αὐτὰ τὰ θεῖα, ποὺ ἐπρόφητουν. ἔχουν ἐκτεταθῇ κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν Παρουσία σου ἡμῶν προφήτην ὁ ὅποιος ἔχον μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πόλεως καὶ ὁ ὅποιος ἐπρόφητουν ἐλπομένην διὰ τὰ πράγματα σου. Ἀπὸ δέξαι ἐπὶ στήθεσιν καὶ ἀνεκίνησαν τὴν πόλιν καὶ ἐκεῖ σου ἐκ νέου τὸν ναὸν καὶ ἐπεσπασάν τὰς θύρας, D ἀρρολῶν τὴν μελλοντικὴν ἐρήμωσιν, τὴν παροῦσαν δηλαδὴ καὶ τὴν κατάρτησιν τῶν θυσιῶν, νὰ τί λέγει ὁ προφήτης Μαλαχίας ἐκ μέρους τοῦ θεοῦ «Ἐλ λήθημα ἐξ ὧν πρόσωπα ὡμῶν, λέγει. Κύριος Παντοκράτωρ διὰ τὸ ἀνατολὸν ἦλθεν μέχρι ἀνατολῆς τὸ θεῖόν μου διεδώκεται, ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν παντί νόμῳ θυμίαμα προσάναται τῷ ἱερῷ μου καὶ θυσία καθαρὰ ὡμῶν δὲ διεπλοῦται αὐτό» (Μαλ. 1, 11) Πότε ἐκτεταθῇ θυμίαμα αὐτὰ, Ἰουδαία. Πότε εἰς κάθε τόπον προσπεριβήθη θυμίαμα εἰς τὸν θεόν, Πότε ἐκτεταθῇ καθαρὰ θυσία. Δὲν θὰ ἡμεροδοῦναι νὰ διεδώκεται ἄλλων ἐποχῶν παρὰ αὐτὴν, ποὺ ἡμεροδοῦναι μετὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὴ, δὲν δὲν προσήται διὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, οὐδὲ διὰ τὴν θυσίαν μου, E ἀλλὰ διὰ τὴν Ἰουδαίαν τότε καὶ ἡ προφητεία θὰ εἶναι ἀκριβὴς. Διὸ ἐν, ἐνθὺ δὲ Μωσῆς διατάσσει, νὰ μὴ προσέρεται θυμίαμα εἰς κανὼν ἄλλον τότε παρὰ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὅπου θὰ ἐκτεταθῇ Κύριος ὁ θεὸς καὶ ἐνθὺ περιορίζει τὰς θύρας ἐκείνας νὰ γίνονται, εἰς ἓνα μέρος, ὁ προφήτης λέγει διὰ εἰς κάθε μέρος πρὸκειται νὰ προσφερθῇ θυμίαμα καὶ καθαρὰ θυσία. ⁶⁴⁸ A τότε ἐκτεταθῇ καὶ ἀναμύχεται πρὸς τὸν ναὸν σου. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει, συγκρούσεις καὶ ἐρριπὴν διὰ τὴν μαρτυρίαν σου. Διὸ ἐκεῖνος μὲν ὡμῶν δὲ, ἄλλων

αἰχμαλωσίαν καὶ αὐτὸς ἐδὲ ἀποφύγετε κατόπιν δι' ἄλλην

Ἀπὸ τοῦ τούτου γίνεται φανερόν. Καὶ ἀπὸ αὐτῶν ποὺ εἴπαμεν καὶ ἀπὸ πολλὰ ἄλλα σημεία. Καὶ πρῶτον πρῶτον ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν δὲν ἀποφύγετε διὰ τὴν θυσία αὐτὴν θὰ ἐκτεταθῇ εἰς μίαν πόλιν. ὅπως ἀκριβὴς γίνεται εἰς τὴν παρόντων τὸν Ἰουδαίον, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δυσμῶν. Ἐπειτα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς θυσίας, αὐτὴ μὲ τὸ νὰ προσήται αὐτὴν καθαρήν, ἐδεξε πόλιν ἐκδοῦναι. Ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὰ πρόσωπα, ποὺ προσφέρουν αὐτὴν αὐτὴ δὲν εἶπεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ εἰς τὰ ἔθνη. B Καὶ διὰ τὴν μὴ νομίζεις διὰ τὴν λατρεία αὐτὴν θὰ περιορισθῇ εἰς μίαν καὶ δύο καὶ τρεῖς πόλεις δὲν εἶπεν ἀπλῶς ἐν παντί τόπῳ, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως δυσμῶν, διὰ τὴν διὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ κτήρημα θὰ καταλάβῃ τόσον ἔκτασιν, ὅσον γῆν ἐδέξατο ὁ ἦμος. Λέγει δὲ καθαρήν θυσίαν διὸ τὴν παλαιὰ ἦσαν ἀκαθάρτος, ἐπὶ δέξαι ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τῆς προαιρέσεως ἐκείνων ποὺ τὴν προσφέρουν διὰ τούτο ἔλεγε θυμίαμα διδύμῳ μοι ἔστιν (Ψα. 1, 13) Ἄλλωστε, ἐν καίτοις συγκρίνῃ καὶ τὴν θυσίαν αὐτὴν, θὰ εἶδῃ μεγάλην διαφορὰν, ὅσον ὅτι αὐτὴ μόνη αὐτὴς νὰ ληφθῇ καθαρή, C συμφωνοῦν μετὰ τὸν λόγον τῆς συγκρίσεως. Καὶ αὐτὸ ποὺ ὁ Παῦλος εἶπε σχετικὰ μετὰ τὸν νόμον καὶ τὴν χάριν, «ὅτι οὐ διεδώκεται τὸ διεδοκίμασιν ἐνεκεν τῆς υπερβάλλουσας δόξης» (H Κορ. 3, 10), τὸ θεῖον καὶ ἐκεῖ θὰ ἡμεροδοῦναι νὰ εἴπωμεν, διὸ δηλαδὴ ἡ θυσία αὐτὴ συγκρινόμεν πρὸς ἐκείνην, αὐτὴ καὶ μόνη θὰ ἦναι δυνατὸν νὰ ἐκτεταθῇ καθαρή. Αὐτὴ αὐτὴ δὲν προσήται μετὰ τὴν χάριν καὶ κτίσιν οὐδὲ μετὰ αἵματι καὶ τιμὴν ἐξουσίας, ἀλλὰ μετὰ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄκουσε λοιπὸν καὶ ἄλλων προφητῶν, ὁ ὅποιος προαναφώνησε καὶ λέγει τὸ θεῖον πρῆγμα, διὸ δηλαδὴ δὲν θὰ περιορισθῇ ἡ λατρεία αὐτὴ τοῦ θεοῦ εἰς ἓνα τόπον, ἀλλὰ εἰς οἱ ἄνθρωποι θὰ γνωσκὺν αὐτόν. O Σοφὸν δὲν εἶπεν νὰ τί λέγει «Ἐκτεταθῇ Κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἡλιόθεν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν σου» (Σοφ. 2, 11) Μολοῦναι δέξαι αὐτὴν δὲν ἐκτεταθῇ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Μωσῆς διετάξεν εἰς ἓνα τόπον νὰ κατασκευάσῃ τὸν ναὸν. Ὅταν λοιπὸν ἀκούσης τοὺς προφήτας νὰ προλέγουν καὶ νὰ προκαταγγέλλουν διὰ οὐδέποτε ἄλλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀναγκασθῶν νὰ συγκρινόμενται, ἀπὸ παντὸς εἰς μίαν πόλιν οὐκ εἰς ἓνα τόπον ἀλλ' ὁ καθένας θὰ λατρεύῃ τὸν θεόν μένοντες εἰς τὸ σπῆν πόλιν ἄλλον ναὸν καὶ ἡμεροδοῦναι νὰ ὑποβλέψῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ναὸν, Ἄκουσε λοιπὸν πρὸς καὶ τὰ Εὐαγγέλια καὶ ὁ ἀποστόλος συμφωνοῦν μετὰ τὸν προφήτην αὐτόν. O προφήτης εἶπε λοιπὸν ἐκτεταθῇ Κύριος δὲ ὁ

κόστος λέγει «ἐπερὶν ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτηρία πᾶσι ἐν ἁρώσιν». Εὐαγγελιστὴς ἦλθε· ἔπειθε αὐτὸν, «ἐπὶ τὸ ἔλθην, αὐτὸς λέγει· ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων· ἐταπείνωσέν με· ἐπαθρούνει τὸν Θεὸς αὐτόν, αὐτὸς λέγει «παυσιμονεύει ἡμεῖς, ἵνα δόξαζήσῃ τὸν ἑαυτοῦ καὶ τοὺς κακῶν ἐκθιστάς, σωφρονίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ» (Τιτ. 2, 11). Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς λέγει εἰς τὴν Σαμαρείαν· «οὐκ ἐστὶν μοι νόμος, γόνιμοι, εἰς ἔρχεσθαι ἄρα, ἀπὸ οὗτο ἐν τῷ ἄρτι, οὐκ ἐστὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ προσηκουμένη ἐν Πατρὶ. Πᾶσι καὶ ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσηκουόντας· αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω. 4, 21). 649 Α' Ἐλθὼν αὐτὸς καὶ τὸν πεπνευμένον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀνέτην· λαμβάνει καὶ ὑπερβαίνει τὸν ὅσον καὶ στοιχεῖα τοῦ ἀβύθλου· καὶ πνευματικώτερον παρέχόμενον τῆς λατρείας.

[illegible]

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ

Ἡ Τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἀπε.δὴ ἔξελθόντες μικρὰν βάραν κατὰ τὴν Ἰουδαίων καταλήγησθαι ἀπὸ βραχυτέρας λόγου τῆς ἐκτάσεως τῶν λεχθέντων, τὴν ἀπαφαινεῖ τὸν λόγον τοῦτον

[illegible]

θος της ἀγάπης σας, ὅμως δὲν μοῦ τὸ ἐπιτρέπεται. Ἐλλοθεύμεθα καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τὴν προθυμίαν σας αὐθιγα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν θὰ προσπαθῶμεν νὰ ἀπυτῶμε καὶ αὐτὰ που ὑπερβαίνουν τὴν δόξαν μου, ἀπὸ στιγμῆς τῆς προσπαθείας μου εἰς τὴν εὐχὴ τοῦ καὶ τὴν ἀγάπην σας. Καὶ κατὰ ἀπὸ τοῦτο ὡς μὴ καταδικάζω ὡς ἀκατέλληλον τὸν λόγον μου, ἔαν ἡμεῖς ἐπιτιθέμεθα κατὰ τὸν Ἰουδαῖον, ἀπὸ ἐφάρταμεν κατὰ μέρος τὴν ἀφῆρτην τῶν κατηγόρηματων τῶν μαρτύρων, εἰ ὅποιοι μὲς ἐκάλουν σήμε-
ρα ἔδω. Διότι καὶ εἰς ἀκαίρους ο ὁ λόγος αὐτὸς εἶναι παρρησιώτερον ἐπιθυμητός. Ἄλλωστε αὐτοὶ δὲν θὰ ἔγιναντο λαμπρότεροι μὲ τὰ δικὰ μας ἔγκλημα. Διὰ τοῦτο θὰ εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν γλῶσσαν μας αὐτοὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀγνοῦντες ὑπερβαίνουν τὴν ἀνθρωπίνην φύ-
σιν καὶ τὰ ἀπαθὴ τῶν κατὰ ἀπὸ ἀπὸ κάθε δυνάμειν καὶ σὺν-
ψιν. C Περιεφρόνησαν τὴν παρεῖσαν ζυγὴν, κατεπάτησαν βασαν-
στήρια καὶ τολαιμούς, περιεφρόνησαν τὸν θάνατον ἔλαβον κτερε-
κα, ἐπέταξαν πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀπαλλάχθησαν ἀπὸ τὴν ζάλην καὶ
τὴν φροντίδα τῶν βιωτικῶν πραγμάτων, κατέπλεοναν εἰς τὸ ταλάν-
ιον λιμῆς, φέροντας μαζί τους ὅχι χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν καὶ πο-
λυτελεῖ ἑνὸς. Ἀλλὰ θησαυροὺς τοῦ δὲν παραβιάζοντα, ἠγλα-
δῇ τὴν ὑπομονήν, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀγάπην. Τώρα εὐρίσκον-
ται εἰς τὴν χορίαν τοῦ Παύλου, ἑμφρὸς εἰς τὰ ἐπαθλα τῶν, μὲ
ἀνακατεργμένας τὰς ἐλπίδας οὐ θὰ τὰ λάθουν, ἀπὸ ἔχουν ἑφαρ-
να καὶ τὴν ἀθεοσεβείαν τοῦ μέλλοντος. D Διὰ τοῦτο λοιπὸν αὐτοὶ θὰ
εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ τοῦ λόγου μας. Διὰ τοῦτο ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ
εἶναι πρὸς ἐπιθυμητὴ εἰς αὐτοὺς. Διότι τὰ ἔγκλημά μας, ὅπως αἰσ-
καὶ παραπάνω δὲν θὰ προσθέσουν τίποτε παρρησιώτερον εἰς τὴν δό-
ξαν των. Ἀντίθετα θὰ εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγνοῦντας μας
ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων καὶ μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν θὰ ἀκούσονται
τοὺς λόγους μας, που λέγονται διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διότι οἱ
μάρτυρες που μισοῦν τοὺς Ἰουδαίους, ἐπειδὴ ποὺ ἠγάπησαν τὸν
Κύριον, - τὸν ὅποιον ἐκείνοι ἐσταύρωσαν. K, ἐκείνοι μὲν ἔλεγον
«τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ’ ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν» (Ματθ. 27, 25).
αὐτοὶ ὅμως ἔχουν τὸ αἷμα των διὰ τὸν Χριστόν, ποὺ ἐκείνοι ἀπό-
νευσαν. Ἄρα μὲ εὐχαρ στήναι θὰ ἀκούσονται τοὺς λόγους τούτους.

2 E Ὅτι λοιπὸν οἱ προφῆται θὰ προέλεγον καὶ δὲν θὰ απο-
σπασθοῦν δὲν ἐπὶ τῆς τοῦ κυρίου θούλα καὶ νὰ λέγῃ τίλος, βουνο-
ποιητικὰ τὸ ἀπεδείξαμεν μὲ τὸ νὰ δι. ἔχουμεν οὐα διὰ αὐτὴν ἀντι-
αίαν, ἐνλαβὴ ἐπὶ τὴν τὴν Αἰγύπτου, τὴν Βαβυλῶνα καὶ τοῦ Ἀν-
τιόχει. ἐπιανεῖσθαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν προφητείαν. Ἀπεδείξα-
μεν μὲ ὅσον τὰς θεὰς Γραφὰς οὐα διὰ κάθε μὲν ἀπὸ αὐτὸς εἶχε

προσσηγηθῇ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος. Κανὴς ἡμῶν προσήτης
δὲν καθύρισε τὸν χρόνον τῆς παρουσίας σουλαίας. Ὁ Δεσπότης ὅμως
προεῖπεν οὐα αὐτῇ θὰ συμβῇ καὶ θὰ ἐρημώσῃ τὰ πάντα καὶ θὰ μα-
ταβώλῃ τὸ θεσητευτικὸν παλταίμα 651 A καὶ καθύρισε σαφῶς
μετὰ τὸσον χρόνον θὰ λάβῃ χώραν οὐατα ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν
ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα. Ἄλλ’ οὐα αὐτὸς, οὐα κανὴς ἄλλος προσή-
της ἰδὲλκων οὐα θὰ λήξῃ κάποτε καὶ θὰ κατακαύσονται αὐτοὶ τὰ
κακά, ἀντίθετα ἡμῶς προεῖπεν οὐα ἡ δουλειὰ αὐτῇ θὰ κράτῃ εἰς
αὐτοὺς μέχρι συνπλείας τῶν αἰώνων. Καὶ ὁ τόπος χρόνος, ποὺ
ἐπείρασεν ἀπὸ τότε ἐπιθεοποιῶναι τὰ δὲν εἶπαμεν καὶ, δὲν ἐνέφρασε
κανένα ἔχον οὐα κανένα ἔκλινμα ποτὶ ἀπὸ τότε μέχρι σήμε-
ρα καλῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, μολοντὶ κολλῶς φορεῖ ἐπεχέ-
σθαι οἱ Ἰουδαῖοι νὰ ἐκνεύουν τὸν κατόν. Διότι καὶ μὴ καὶ ὅσο
καὶ εἰς γορδὸς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Κωνσταντίνου
καὶ τοῦ Ἰουλιανῶ, ἀπὸ ἐπαχέρησαν τοῦτο, ἐμπεδίσθησαν. Πρὸ
τα μὲν ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, B ὅσοι οὐα ἀπὸ τὴν
φωτιά, ποὺ ἐξελήθησαν ἀπὸ τὰ θεμέλια καὶ τοὺς ἀστέρων ἀπὸ
τὴν ἀστρον ἐπικροτῇ.

Γ Τώρα ἀπὸ αὐτὰ εὐχαρίστως ἐγὼ θὰ τοὺς ἐρωτήσω, διὰ τί
πρὸς μου, ἐνθ’ ἐπὶ τὸσον χρόνον παρεμυνητε ἀγκυλώσει εἰς τὴν
Αἴγυπτον, ἐπιστρέψατε εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ ἐνθ’ ἀφῆρηθήκα-
τε πάλιν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ἐπανήλθατε εἰς τὰ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ
πάλιν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀνατολῆ, ἂν καὶ ἐπέδατε πόσον μεγά-
λα καὶ ἐπανήλθατε εἰς τὴν πρώτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων
καὶ ἀνακήρυκα καὶ πάλιν τὰς θύρας, τοὺς θυμῶς, τὰ ὅνα τῶν
ἀγίων καὶ διὰ τὰ ἔλλα, ποὺ ἀποκατέστησαν τὴν παλαιὰν δόξαν σας.
Τώρα ὅμως τίποτε παρρησιώτερον δὲν ἔχει συμβῇ. Διότι, ἂν καὶ ἐπεί-
ρασεν ἑκατὸν καὶ ὀκτώσια καὶ τριακόσια καὶ τετρακόσια καὶ, πλε-
ον χρόνῳ ἀπὸ τότε καὶ μὲς χωρῖζον πεντακτῶσα χρόνῳ ἀπὸ ἐ-
κείνων. C μέχρι σήμερα δὲν ἐλπίμεν νὰ ἀναφανταίται ποθενά κα-
νένα σημεῖον κάποιας εὐστοχῆς μεταβολῆς. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν στιγμὴν
ποὺ δι. αὐτοὺς ἡ πραγματεία ἔχουν ρεζικὰ ἀλλάξει, οὐα καὶ ἐκεί-
ρον δεσύνουν κάποιον ἐλπίδα ἀνερρώσεως, καθὼς εἰς τοὺς παλαιό-
τερος καιροὺς. Διότι, ἂν εἶχαν τὴν δύναμιν νὰ ἀνακαταστήσουν τὰς
μωρτίδας των καὶ νὰ εἶπουν οὐα ἐπειδὴ ἠμαρτήσαμεν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ καὶ ἤλασμεν εἰς στήναι, μαζί του διὰ τοῦτο δὲν ἀνακατα-
σούν τὰ ἔγκλημά των, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι συνεχῶς ἀνακαταστῶν καὶ
ἀρνοῦνται τα μὲν ἐγγύσματα, ἐνθ’ οἱ προφῆται τοὺς κατηγγαροῦν
καὶ διεξωγρησύνουν ζυγὸς αὐτὰ, ἐγὼ μὲ εὐχαριστοῦν πάλιν θὰ

ἀποτίθητε τὸν καθένα τὰς. Διὰ τὰ ἁμαρτήματα σου λοιπὸν, Ἰουδαῖα, παραμένεις τόσα χρόνια ἔτι ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ; D Καὶ τί εἶναι τὸ νέον καὶ τὸ παρῶν ἐν προκειμένῳ. Μήπως τώρα μόνον ζῆτε εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνθ' εἰς τὴν ἀρχὴν ἔλυνεσθε μὲ ἀκασιονῆν καὶ ἀρετὴν; Δὲν ἀνακαταστήσατε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ δεκάρα ἱερουργίας καὶ παρανομίας. Δὲν οὖν κατατήρησαν ὁ προφήτης Ἰεζεκιὴλ διὰ χιλιά δυο πράγματα, τότε ὅταν ἀνέφερε τὰς δυο πόλεις, τὴν Ὑλὰ καὶ τὴν Ὀλιὰ, μὲ τὸ νὰ λίγη ἐν κερμαίνου ἀποδομῆσθε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐπαμεινωσθε τοῖς θαρράτοις καὶ τοῖς ἀλλοτριῶν ἐπαρκεύεσθε Θεοῦ; » (Ἰεζεκ. 28, 8). Τί λοιπὸν Μήπως δὲν ἐπισκοποῦνται ἐν νότῳ; E ἂν καὶ κολλήσῃται εἰς τὰ δύο ἡ θάλασσα καὶ ἐρράγησαν αἱ πόλεις καὶ ἐγινεν τότε ὁπλοισμός εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ. Δὲν ἐπεχειρήσατε πολλὰς φορές νὰ φωνάξετε τὸν λαόν; Ἄλλοτε μὲν μὲ τὸ νὰ τὸν λυθοβολήτε, ἄλλοτε δὲ μὲ τὸ νὰ τὸν θάψετε καὶ ἄλλοτε μὲ πολλοὺς καὶ διαφόρους ἀλλοιους τρόπους. Δὲν ἐπιμαίνατε νὰ θλασθῇ τὸν Θεόν. Δὲν ἐλατρεῖσθε τὸν Βασιλεὺς, (Ἀποκ. 25). Δὲν ἐσκόφιστε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς κόρας σας εἰς τὰ δαιμόνια. (Ψαλμ. 105, 37). Δὲν ἐπεδείκνυτε καθὲ ἀσέβειαν καὶ καθὲ ἁμαρτίαν. Καὶ δὲν λέγει πρὸς σὲ ὁ προφήτης ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ἐξ Α' «Τοιοῦτοί ποτε ἐστὶν προσηγορία τῇ γενεῇ ταύτῃ καὶ εἰπον, οὐκ ἐπαινεῖται, ἢ καρδία » (Ψαλμ. 94, 10). Πῶς λοιπὸν δὲν οὖν ἀποστρέψατε τότε ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς παιδεύσεως, τὴν εὐσεβείαν, τὴν πολλὴν ἀγωνισμένην καὶ τὴν ἀπερίγραπτον ἀχαριστίαν, σὲ ἄρτος μεγάλων προφητῶν, τὸν Μωυσῆ, κα. ἔκαμε πολλὰ θαύματα καὶ παράδοξα; Καὶ αὐτὰ ποῦ δὲν ἐγινεν εἰς κινῆσαι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὰ συνέβαινον εἰς ἑσὲς. Πρὸς χάριν σας νεφέλη ἤλκετο ἀντὶ στήνης, φωστὴρ στήλης ἀντὶ λαμπρότης προφητεῖας καὶ εἰς ἐχθρὰ μὲνα τῶν ὀπλησάντων καὶ αἱ πόλεις καταλαμβάνοντο μὲ μόνον τὴν πολεμικὴν βουλὴν. Δὲν οὖν ἐχρημάσθησαν οὐδὲ, ὅτε πολεμικὴ παράταξις, ὅτε νόθος B Μόνον ἐσκέπασαται μετὰ τὸ σκεπασθῆναι σας μὲνα τῶν τῶν κατέρων. Δι' ἑσὲς κάποια κενήθη καὶ παρόξενος τροπὴ ἀξουρίθη διὰ τὴν ὅπου ὁ προφήτης φωνάζει καὶ λέγει «Ἄρτον σφραγίσαντες δέδοικεν αὐτοῖς, ἄρτον ἀγγέλων ἐφαγεν ἀνθρώπων, ἐπισκοποῦν ἐπέστειλεν αὐτοῖς, εἰς, πλημυνθῆναι (Ψαλμ. 77, 25) Διὰ τοῦτο, πᾶς μου, τότε μὲν μολοντοὶ εἰσσεύεσθε ἀσέλγεις, εὐδαιμονοῦσθε, παιδεύοντο, λυθοβολοῦντο τὸν προφητῶν ἐργάται, πολλῶν κακῶν ἀπειλαμένους τότε μεγάλῃ ἐδούκον ἐν μέρους τοῦ Θεοῦ καὶ τόσῃ μεγάλῃ προστασίᾳ, τότε δὲ ἂν καὶ δὲν λατρεύετε τὰ εἰδωλά καὶ δὲν φωνάξετε τὰ τέκνα σας καὶ δὲν λυθοβο-

λάτε τὴν προφήτας, περιέλατε τὴν ζωὴν σας εἰς συνεχὴ αἰγματοσίαν; C Μήπως λοιπὸν ἄλλος ἦσαν τότε ὁ Θεός καὶ ἄλλος εἶναι τώρα; Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος διηρώνησθε καὶ τότε καὶ ἀπαργάζεσθε αὐτὰ τώρα; Διὰ τοῦτο, λοιπὸν, πᾶς μου, τότε μὲν ὅταν τὰ ἁμαρτήματά σας ἦσαν μεγάλων, μεγάλη ἦσαν καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς σὲς, τώρα δὲ ὅπου εἶναι μικρότερα τὰ ἁμαρτήματά σας, καθολοκληρίαν οὖν ἀποστρέψατε καὶ σὲς παρῶντες εἰς διαρκὴ ἀτίμωσιν. Ἐν τῷ τῷ σὲς ἀποστρέψατε δὲ τὰ ἁμαρτήματά σας πολὺ παρῶντες ἔπαυσε τότε ἔδωκε ὁμοῦς τότε, ἐνθ' ἑσὲς ἀσεβήσατε, ἐπεισθε, σὲς ἡμεῖς, πολὺ παρῶντες ἔπαυσε τώρα καὶ σὲς ἀνέχεσθε, ὅπου δὲν ἐπαυρίσθε καὶ παρῶντες Καὶ ἐν ἑσὲς ἐντρέψατε νὰ ἀμολογήσῃτε τὴν αἰτίαν. D ἐγὼ θα τὴν εἴπω φανερά, ἢ καλύτερα, ἐγὼ ἐγὼ εἰπὼ ἢ εἰπὼ ἢ εἰπὼ τῶν πραγμάτων. Ἐπειδὴ ἀρνούσασθε τὸν Χριστόν, ἐπειδὴ ἀπώσασθε τὰ χέρια σας ἐναντίον τοῦ Δεσπότη, ἐπειδὴ ἐγώ οὖν αἶμα διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει δι' ἑσὲς διάδοχος, οὐκ συγχώρησις, οὐκ δικαιοσύνη. Διὸς τότε μὲν τὰ κακούργημά σας ἦσαν κατὰ τὴν διάνοιαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Μωυσέως, τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ. Τότε ἂν καὶ ἐγίνετο κάποια ἐσθία, παρὰ ταῦτα τὸ τῶν ἁμαρτιῶν σας δὲν ἀπέστα, τὸ παρῶντες τὴν κακίαν. Τώρα ὁμοῦς διὰ τὰ κατὰ κακούργημά σας τὰ ἔχετε ζετανῶσαι. E Μὰ τὴν μακίαν σας ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ ἐξομολογήσατε καθὲ εἶδος παραβάσεως, διὰ ὅπου καὶ παρῶντες τιμωροῦσθε τώρα. Ἐν αὐτῷ δὲν ἀποταγῇ τὴν αἰτίαν τῆς τωρινῆς ἀκαμψίας σας διὰ τοῦτο λόγον σὲς ἡμεῖς τότε ὁ Θεός, ὅταν ἀρνούσασθε τὰ τέκνα σας καὶ σὲς ἀποστρέψατε τώρα, καὶ δὲν διαπράττειτε παρῶντες ἐργαζομαι. Εἶναι διαφάνειον ὅτι μὲ τὸ νὰ φωνάξετε τὸν Χριστόν διαπράττειτε πολὺ χειρότερον κακούργημα ἀπὸ κατὰ παιδεύειν ἐν ἐν καὶ κατὰ ἄλλῃ παρῶντες

8. Ἀκούετε λοιπὸν εἰπατέ μου, θὰ ἔγῃ τὴν πόλιν καὶ ὀνομάζεσθε αὐτὴν πλάνον καὶ παρῶντες καὶ δὲν τηροῦνται νὰ παραγῶντες κάποια, ἀπὸ ἀρνήσεως πραγμάτων ποῦ εἶναι, τόσον φανερά ἐξ Α' Διὰ τοῦτο, ἐν ὁ Χριστός ἦσαν πλάνος, ὅπως ἐξομολογήσθε καὶ παρῶντες ἑσὲς ἔπαυσε ἡ ποικιλία παρανομίας νὰ προκρίψετε, διὸ τὸν ἐπενευσάτε Διὸς, ἐν ὁ ὁ κατὰ μετὰ τὸ νὰ φωνάξετε κάποια καὶ ἐπενευσάτε τὴν ὁργὴν κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ «ὅστις γὰρ Φινεὺς λέγει, καὶ ἐξέλασεν καὶ ἐπέστειλεν ἡ θύρα» (Ψαλμ. 55, 30) ἐξ) καὶ ἀγγέλλετε τοσοῦτο τοσοῦτο ἀνθρώπων, καὶ εἶχαν ἀπεθῆσαι ἀπὸ τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὴν σφαγὴν κάποια ἀνθρώπων ποῦ εἶχε παρανομία, πολὺ παρῶντες ἔπαυσε τοῦτο νὰ συζητῇ εἰς σὲς, ἐν ὁμοῦς αὐτὸς ποῦ ἑσὲς ἐσταμνήσατε ἦσαν ἀρνήσασθε

παραβάτης τοῦ νόμου. Διὰ τοῦ λοιποῦ δὲ μὲν Θεοὺς μετὰ τὸ νὰ φανεύσῃ ἀνθρώπων παραβάτην τοῦ νόμου ἐκτελεσθέντες καὶ ἐτιμώμενοι μετὰ τὸ εἶναι τῆς ἱεροσύνης, ὅπως δὲ μετὰ τὸ νὰ σταυρώσῃται ἀποστανα καὶ ἐκθεῖν τοῦ Θεοῦ, ὅπως λέγεται, ὅχι μόνον δὲν τύχηται καὶ δὲν τιμωρῆθαι, ἀλλὰ ἐκθέσθαι καὶ χειρότερον ἀπὸ ὅσα ἐπέθετα ἦσαν ἐσφάζοντες τὰ τέκνα σας; Ὁ δὲν εἶναι ὁλοφάνερο καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀνοήτους, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἐπιθυμία αὐτῶν ἐπειδὴ ἐπαρκεῖται εἰς τὴν σωτῆρα καὶ προστάτην τῆς ἀκουσίαν; Μολόντες ἀκόμη καὶ τώρα ἀπέχεσθαι ἀπὸ μικρὰ αἵματα καὶ τηρεῖν τὰ σάββατα, τότε καταφρονεῖσθε καὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Καὶ ὁ Θεὸς μετὰ τὸ στήμα τοῦ προφήτου Ἰερεμίου ὑπέσχετο, ὅτι ἐὰν ἀπειθήσῃ τὴν πόλιν σας, ἐγὼ ὁ Θεὸς ἐσταυρώσω καὶ βαστάξω εἰς τὰ χεῖρα σας φορεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου (Ἰερ. 17, 21). Ἀλλὰ νῦν ταῦτα πέμνεται αὐτοῖς καὶ δὲν φέρεται φορεῖα εἰς τὰ χεῖρα σας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου καὶ ὅμως οὕτως ὅσοι συμφιλῶνται μαζί σας ὁ Θεός. Τὸ ἀμάρτημα σας αὐτὸ ὁρᾷ τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ ὅσα, ὅστε νὰ εἶναι, παρρησίᾳ, ὅτι ὁ Θεὸς ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ τῶν ἁμαρτιῶν. Τώρα ἐφρονέσθε εἰς τὰ δεινὰ αὐτὰ ὅχι ἐξ αἰτίας τῆς συμπεριφορᾶς σας κατὰ τὸν λοιπὸν θέν σας, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ καταστροφῆς αὐτοῦ. Ὁ δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἐκτελεστέος κατὰ τὸν χρόνον, ὅπως καὶ ἐν εἰχατε διατρέχει πλῆθυναν ἁμαρτημάτων. Καὶ τοῦτο γίνεται φανερόν ἀπὸ ὅσα εἰρημον καὶ ἀπὸ αὐτῶν, πού πρῶτονται νὰ εἴπω τώρα. Ποῖον λοιπὸν εἶναι αὐτό;

Ἐκτελεστέον πολλὰς φορές τὸν Θεὸν νὰ ἀπειθῶνται πρὸς τοὺς προτέρας σας καὶ νὰ τοὺς λέγῃ μετὰ τὸ στήμα τὸν προφήτην, ὅτι ἐγώ μιν δὲν εἰ μὴ μὴν ἦτε κακῶν, ἐγὼ δὲ λέγω, ποῦ δὲν εἰ νομᾷ μου. Ἦνα μὴ θεοβλαβὴς ἦν τοῖς ἔθνεσιν (Ἰω. 86, 21). Καὶ μετὰ μὲν εἶπον μὴν ἦτε κακῶν, ἔγω δὲ λέγω, ποῦ δὲν εἰ νομᾷ μου (Ἀντ. 5, 32). Ὁ δὲν αὐτὸ τοῦ λέγει ἔχει τὴν ἐξῆς σημασίαν. Ἀκούετε διὰ θαυμάσιον τιμωρίαν καὶ κόλασιν, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ λέγῃ κανεὶς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀνίσχυρος καὶ δὲν δύναται νὰ αἰσθῇ, ἐγκαταλείψῃ τοὺς Τευδαίους εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἐχθρῶν, ἐὰν τοῦτο σὺς δοῖς καὶ σὺς προσπαθῶν. Ἐάν λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἦταν ὁμοῦ καὶ παραβάτης τοῦ νόμου, ὅπως δὲ τὸν ἐσταυρώσατε, καὶ ἐν ἀκόμῃ εἴχατε διατρέχει ἀπειρήματα ἁμαρτημάτων καὶ πολὺ χειρότερα ἀπὸ ὅσα εἴχατε διατρέχει κατὰ τὰ πορλεῖν, ἐξέπαινοντες ὁ Θεὸς θὰ σὺς δίδωσκε καὶ εἰς τὴν περὶ τὴν αὐτῶν, ὅτι νὰ μὴ διδῶνται τὰ θινὰ τοῦ, δὲ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἐκείνους, δηλαδὴ ὁ Ἰησοῦς, κάποιος μεγάλος, μᾶλλον νὰ εἴπω κανεὶς ὅτι ἐξ αἰτίας ὁ

καὶ νὰ ἐπέθετα αὐτά. Διὸ ἐάν φανέται νὰ παραβῇ τὰ ἁμαρτήματα σας λόγῳ τῆς δόξης τοῦ, πολλὸ περισσότερον θὰ ἐκείνη αὐτὸ τοῦτο. Ἐπειδὴ καὶ τὴν σφαγὴν αὐτῶν θὰ ἀποδέχεται καὶ νὰ πολλὰ σας ἁμαρτήματα θὰ ἐξέλεγε. Ὅταν ὅμως φαίνεται, νὰ σὺς ἔχω ἐγκαταλείψῃ διδόντες, εἶναι φανερόν ὅτι μετὰ τὴν ὁρῆν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγκαταλείψῃ δεικνύει καὶ εἰς αὐτοὺς, πού σφάζονται ἀνασχόντων, ὅτι ὅχι, μόνον παραβάτης τοῦ νόμου δὲν ὁ πῆρσαν αὐτὸς ὁ ἱσχυρὸς ἐπαύχεται, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ νομοθέτης, αὐτὸς πού μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἔτινεν ὁ αἰσῖος τὸν ἀπειρηθῶν ἀγαθῶν. Διὰ τοῦτο σὺς μὲν πού ἀποδέχεται εἰς αὐτὸν ἔσται εἰς τὸν χλίπτον καὶ τὴν ἀτίμωτον, ὅπως δὲ πού τὸν λατρεύετε, ὅτι ἂν πρῶτον φησὶν ὅτι πού ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ ὅσους σας, τώρα μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἴμεθα ἀμεινότεροι ἀπὸ ὅσους καὶ ἀπολαμβάνομεν μεγαλύτεραν τιμὴν.

Καὶ ἀπὸ πού γίνεται φανερόν, λέγουσιν, ὅτι μὲς ἀποστρέφωμεν ὁ Θεός, Ἰσχυρῶς λοιπὸν ἀκούει ἀνάγκη συζητήσεως καὶ ἀποδείξεως: Πᾶς μὲν ὅταν τὰ ἔθνη τὰ πρῶτα, δηλαδὴ ἡ ἐκ θεμελίων καταστροφὴ ἐκκλησίαν τῆς πόλεως ἡ ἐρήμωσις τοῦ καὶ καὶ ἐκ τὰ ἄλλα, πού ἔχουν αὐτὴ εἰς σὺς, κραυγάζουσιν καὶ ἀπῆλθον κραυγῇ περισσότερον ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ τὴν αἰσθησιν, ὅτι ζητεῖτε ἀκούει ἀποδείξιν μετὰ λογικὰ ἐπεξηγήματα: Ἀλλὰ κάποιος λέγει, ἀνθρώποις μὲς ἀποστρέφωμεν τὰ κατὰ αὐτὰ καὶ ὅχι ὁ Θεός. Βασιλεύοντες λοιπὸν ὁ Θεὸς ἀπεργάζομεν αὐτοὺς. Ἐάν αὐτὰ τὰ ἀποδείξῃ εἰς ἀνθρώπους, ἐξέταξε πάλιν τοῦτο, ὅτι καὶ ἀνθρώποις, ὅτι ἀποστρέφωμεν αὐτά, Ὁ δὲν θὰ κατεῖχοντο νὰ τὰ φέρουν εἰς πέρας. Ἐάν τοῦτο δὲν ἦταν ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ. Ἦσαν λοιπὸν ὁ ἐκ βαρὺς ἐκείνους βασιλεῖς φέροντας μαζί τοῦ ἐκκλησίαν τὴν Περσικὴν ἐνίκησιν ἐξαστράτευσαν ἐναντίον σας καὶ ἤρπασε νὰ σὺς πάλιν εἰς εἰς ἐξ ἐφῆστο καὶ ἐν σὺς εἴχε, σὺν εἰς κάποιαν συγγένει καὶ εἰς ὅσους, περικυκλῶσαι μᾶλλον εἰς τὴν πόλιν. Εἰ, ἦσαν τότε καὶ τότε, εἰς τὸν Θεοῦ, χωρὶς μάχης καὶ πόλεμον καὶ συμπλοκῇ, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐκτελεστέον χιλιάδας νεκρῶν σφαγῶν κατὰ σας, καὶ νὰ φῶν ἔσται, ἐγκαταστήσει, ἔάν θὰ καὶ ἀπῆλθον ὁ Θεὸς νὰ διωκτοῖ. Ὁ Θεὸς πολλὰς φορές ἔθηκε τὴν ἔθνη ἐκείνη καὶ εἰς ἄλλους ἔτοιους πολέμους. Καὶ τώρα λοιπὸν δὲν αὐτὸς δὲν σὺς εἴχετε ἐγκαταλείψῃ διδόντες ἔάν θὰ εἴχατε ὑπερηφάνει. Ὁ αὐτοῦ, πού μετέτρεψαν τὴν πόλιν εἰς ἐρείπια καὶ ἰσχυροὺς σὺν καὶ δὲν θὰ παρέμειναν μέχρι τώρα τὰ ἐρείπια καὶ ἰσχυροὺς σὺν φῆς ἐκείνης καὶ δὲν θὰ ἀπέθανεν ἀνθρώπος ἡ προστάθεια ἀντιόχου, πού τόσους φορές ἐπεχειρήσαντο.

4. Θὰ προσπαθήσω νὰ σὲ πείσω ὅχι μόνον γὰρ αὐτὰ ἀλλὰ καὶ μὴ ἄλλα ὅτι οἱ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες δὲν ἐπράξαν αὐτὰ, ποὺ ἐπράξαν μὲ τὴν δύναμιν των, ἀλλὰ λόγῳ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ ἐναντίον σου καὶ τῆς ἐγκατελείψεώς σου ἐπὶ μέρους του. Διότι δὲν τὰ γεγονότα αὐτὰ ὑπῆρξαν ἔργον ἀνθρώπινης δυνάμεως ἔπειτα τὰ θεὰ σου πράγματα νὰ εἶχον σημασίαν διὰ τὴν ἑλπίαν τῆς Πίστης καὶ νὰ μὴ προκηρύττῃ περαιτέρω ἡ αἰτιμυσί σου. "Αἱ ὑποθέσεις λοιπὸν δε, ὡς συμφέρει μὲ τὴν λογικὴν σου, ἀνθρώπου καταστὰσαν τὰ πλῆρη καὶ κατέστρεψαν τὴν πόλιν καὶ ἀνέτρεψαν τὸν βωμὸν. Μήπως ἔμεις καὶ τοὺς προφήτας ἀνθρώπου τοὺς ἔποιον. Μήπως αὐτοὶ ἀπεθόνησαν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μήπως αὐτοὶ κατέλυσαν ὅλα τὰ σημεῖατά σου ὅπως εἶναι παραδείγματος χάριν τὸ νὰ ἐξερχομαι φωνὴ ἀπὸ τὸ βασίλειον,¹² ἡ ἐνέργεια τοῦ χρίσματος, ἡ μετασημεῖα δὴλωση καὶ ἐκάλυπτο ἑσέ με εἰς τὰ πετάδια τοῦ ἱερῆος;¹³ Διότι τὸ λουβαῖν πάλιν εἰς χεῖράς σου τὰς περιστάσεις καὶ σημειώματα ἀρχῆς σου ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ὅχι ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν γηγενῶν πραγμάτων. Καὶ ἐννοῶ π.χ. τὰς θυελάς, πᾶς ὅποιος ἐπεκρίθη ὁ Θεὸς νὰ τοῦ προσφέρουν Ὁ βωμὸς λατρίαν ἦσαν κατὰ τὴν γῆν, καὶ τὰ ἔθνη καὶ ἡ μαχαίρη καὶ ὁ ἱερὺς ἐπίσκοπος ἡ φυσικὴ ἡμῶς τοῦ ἐκρέματος νὰ ἐρχομαι εἰς τὰ ἄδυνα ἐπείνα καὶ νὰ κατακαίῃ τὰ θύματα προίτηστο ἀπὸ τὴν οὐρανὴν. Ἐ δὲ αὐτὸ ἀνθρώπος δὲν ἔμενεν εἰς τὸν ναὸν τὴν φυσικὴν, ἀλλὰ φρόνα, ἡ ὅποια κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐξαπλήθυνε εἶναι τὴν δικαιοσύνην τῆς θυσίας. Καὶ πάλιν ἐννέω ἡ ἔρρετο νὰ πληροφωροῖτο κατὰ διὰ μέσων τῶν Χερουβείμ ἐξήρχετο κόμισμα φωνῆ ἀπὸ τοῦ βασιλείου καὶ προέλυε τὰ μέλλοντα. Ἐποῖτε, λοιπὸν λάβετε τὴν ὁποῖαν ἀποκαταλίσκειν ἐπὶ τὸν ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦς λίθους, ποὺ ἔσπερον εἰς τὸ στήθος ὁ ἀρχιερεὺς, προέλεγε τὰ μέλλοντα. Ἐξ ἑλλοι ὅταν κόμισας ἔπειτα νὰ χρυσὴ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος κατέβαινεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸ λέει ἀποκαλύπτουσα 885 Α. Καὶ προσήκει διακονοῦσαν εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ πολλὰς φορές νεφέλη καὶ καπνὸς κατακαλύβαντα τὰ ἄδυνα. Διὰ νὰ μὴ ἀνασχυντοὶν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἀποδοῦναι τὴν κατασκοπεύσιν των εἰς ἀνθρώπους, δὲν ἐπέτρεψε νὰ πέσῃ μόνον ἡ πόλις καὶ νὰ ἐρημωθῇ ὁ ναὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα ἐπείνα, ποὺ εἶχαν τὴν πρόβλεψιν των ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δηλαδὴ ὁ πῦρ, ἡ φωνή, ἡ λάμψις, τὸν πε-

12. Βασίλειον ἔκλειπε τὸ σκῆμα τῆς ἑλπίδος τῆς ἀναθήκης, ἡ ὅση εἴχετο προσβεβλημένη εἰς τὸ Ἅγ. π. τὸν Ἁγίον Πατριάρχον, β. 14.
13. Εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ καίμενου βασίλειον ἔκλειπε διὰ τοῦ χρόου σῶμα ὅλα τὰ ἁγία καὶ ἁγία πράγματα.

πράξιν καὶ εἰς τὰ ἄλλα πράγματα τὰ ἐβγαλεν ἀπὸ τὸ μέσον Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἰουδαῖος σὺ λέγῃ εἰς ἀνθρώποις μὲς ἐκατέμηνον, ἀνθρώποις μὲς προκαλέσαν αἰματόρες, νὰ λέγῃς εἰς αὐτὸν ὅτι, ἂν ὁ Θεὸς δὲν τὸ εἶχεν ἐπέτρεψε, ἔοι ἀνθρώποις δὲν θὰ εἶχαν ποιήσας ἐναντίον σου. Καὶ ἔς δεχθόμενος λοιπὸν ὅτι τὸ τέλος τὸ κατακρίνισαν ἀνθρώποις μὲς ἀνθρώπος ἐπέδωκε νὰ κατεβῇ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ πῦρ, μήπως ἀνθρώπος ἐπέδωκε αἰματὴν εἰς τὴν φωνήν, ποὺ σιγῇ ἠκούετο νὰ ἐβγαίη ἀπὸ τὸ βασίλειον. Μήπως ἀνθρώπος κατακρίνισαν τὴν λάμψιν τῶν λίθων, τὸ θεραπεῖον χρῆμα καὶ εἰς τὰ ἄλλα. Δὲν εἶνα ὁ Θεὸς αὐτός, ποὺ τὰ ἀνέστειλε αὐτὰ. Τοῦτο εἶναι εἰς ὅλους φανερόν. Διὰ τὸ λοιπὸν τὰ ἀνέστειλε, Δὲν εἶναι ἁποφάνισαν ὅτι ἔκαμιν αὐτὸ ἐπειδὴ σὲ ἔμενεν καὶ σὲ ἐγκατέλειπε τελείως. "Οχι, λέγει, δὲ αὐτὸ ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν τὴν μητρόπολιν μας, διὰ τοῦτο δὲν κατέχομεν καὶ αὐτὰ. Διὰ τὸ δὲν ἔχετε τὴν μητρόπολιν σου. "Οχι διότι σὲ ἐγκατέλειψεν ὁ Θεός.

Ἄλλα διὰ νὰ βουλώσομεν καλῶτερα τὰ ἀνακτῆ στοιματὰ των, Ὁ ἀμπερὸς εἰς ἀποδείξωμεν καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τῆς Γραφῆς, ὅτι δηλαδὴ ἡ κατασκοπεύσι καὶ ἡ κατακρίσις τοῦ ναοῦ δὲν εἶναι ἡ αἰτία τῆς κατακρίσεως τοῦ προσηγμένου χαρισματος, ἀλλὰ ἡ ἔργη τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ γεγονότα ἐπὶ περιστάσεων ἐξάρτουσαν αὐτὸν πῦρ μὲ τὴν μάχην των κατὰ τοῦ Χριστοῦ, παρὰ τότε ὅταν ἐπρασύνονταν τὸν μισθόν. Ὅταν λοιπὸν ὁ Μωυσὴς ἐπροσηγέτο, δὲν ὑπῆρχεν οὐτε ναὸς, οὐτε βωμὸς. Καὶ ἡμῶς ἐνθ' αὐτοὶ Κρούσαν μὲ ἀσθένειαν πανάλην, καὶ τὸ προσηγικὸν χάρισμα δὲν τοὺς ἀγκατέλειπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ μεγάλος αὐτὸς καὶ γενναῖος ἄνθρωπος, καὶ κοτὰ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοι ἐδόμουντο προσηγῆαι ἀνακτῆ χηθῶσαν τότε. Καὶ ὅχι μόνον τότε καὶ μετὰ ὅταν ὁ ναὸς ἐδόθηκε καὶ ἔλη ἡ ἁλὴν λατρεία, ἀλλὰ καὶ ἔπειτα, ὅταν ὁ ναὸς αὐτὸς ἐδόθηκε Ὁ καὶ ὅλοι ἐδόθησαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα αἰχμαλωτοί, πάλιν ὁ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Δαυὶδ χωρὶς νὰ ἐλπίουν τὰ ἔργα των ἀγίων, χωρὶς νὰ παραστήσανται εἰς τὸν βωμὸν ἀλλ' ἐπρασύνοντο εἰς τὴν καρδίαν θερμαίνοντες χώρας ἀνάμικτος εἰς ἀνθρώπους ποὺ ἦσαν παράνομοι καὶ ἀκάθαρτοι, ἐκτενέοντο ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ ἐπροσηγύναν τὰ μέλλοντα, καὶ μάλιστα προέβλεπον πράγματα περὶ σῶμα καὶ π. ὁ παρόμοιος ἀπὸ ὅσων εἶχαν προφητεῖας αἱ προφηταί των καὶ τὸ προσέπον τοῦ Θεοῦ εἶδαν, ὅσοι ἦσαν δυνατοὶ εἰ, αὐτοὺς νὰ ἴδουν. Περὶ μου λοιπὸν διατ' ὅταν δὲν ἔχετε προφήτας Δὲν εἶναι ὁλοφάνηρον ὅτι ὁ Θεὸς σὲ ἀποστρέφεται. Διὰ τὸν αὐτὸν σὲ ἀποστρέφεται Ὁ ἴδιος καὶ τὸν εἶναι ὁλοφάνηρον, λέ-

τῷ τοῦ θεοῦ ἐπαρρησιάζεσθαι καὶ ἀσπαιρώμεσθαι τὸν Χριστόν. Ἀπὸ τοῦ τοῦτο, λέγει γίνεσθαι φανερόν, Ἐνὶ αὐτῷ εἶπε Ἐνθ' ὅτε πρῶτον ἐπαπρόβητε τὸ κακοῦργημα αὐτοῦ. κατὰρθάνοντες τὸ πάθε τι, τέραθ' εἰ ἀν καὶ φανέσθε ὅτι, μετὰ τῆς σταυρώσεως ἤϊε κατωτέρα, ἐν τούτοις δοῦντασθε μεγαλειότητα τιμωρίαν καὶ τιποτέ ἀπὸ τῶ καλεῖσθαι εὐεργετήματα δὲν ἀπολαμβάνετε.

Β Ἀλλὰ διὰ τὰς ῥήματα τῆς αἰτίας τῶν παρόντων κακῶν καὶ ἀπὸ τούτων δικαίους τοὺς προσήτας, οἱ ὅποιοι μὲ σφηνίσαν καὶ ἀπερίφραστα τὴν ἐκπρόκλητον, ἀκούσατε τί λέγει ὁ προσήτης Ἡσαΐας καὶ πῶς προσαναγγέλλει τὴν καθολικὴν εὐεργεσίαν, 536 Α ἡ ὅποια δὲ προέβη ἀπὸ τῆς ἀρεῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ πῶς τὴν δικαιοσύνην ἀφαιρῶσιν. Λέγει, ὁ Ἡσαΐας «τῷ μέλει, αὐτοῦ ἡμεῖς ἰσθῆμεν» (Ἡσ. 53, 8) καὶ προλέγει μὲ αὐτὰ τὴν σωτηρίαν που θὰ προέβη δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν σταυρῶν. Ἐπειτα δὲ καὶ ἐκτίθηται εἰς ποταμὸν καταστάντων τρέποντες ἡμεῖς, ἐκπρόβητε ὅτι πᾶσι περὶ ὅσα ἐπληρώθημεν, ἀνθρώπος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπληρώθη (Ἡσ. 53, 8). Καὶ εἰς τὴν συνέχαιαν, ὅπου ἔμεινεν διὰ τὴν τρίτην τῆς σταυρώσεως, κάπως ἐστὶ λέγει. «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀρνέσθαι οὐκ ἐννοεῖ. τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ ταπεινώσει, αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Ἀδελφοί 7, 8). Καὶ τοῦ εἶναι δυνατόν καὶ θεωρεῖν ὅτι αὐτὰ ἔχουν ἐκπληρωθῆ, ὥς τὸ παρήμερον δικαιοσύνην τοῦ Πλάτου. Β Διότι ἐνθ' οὕτως κατωχρησάμενος αὐτὸν κατὰ τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς, λέγει δὲν ὅτι καὶ εἰς αὐτοὺς καμίναν ἀποκρίσιν, ἔκκει εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν ἀποδοῦναι τι ὅτι αὐτὸν σου καταμαρτυροῦσιν. Καὶ οὐδὲν ἀναιδέως, ἀλλὰ ἔσονται καὶ ἐκκαταδοῦναι (Ματθ. 27, 19). Καὶ ὁ προσήτης ἡμετέριος ἀπὸ τῶν θεῶν τοῦτο εἶπε «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἀρνέσθαι» (Ἡσ. 53, 8). Ἐπειτα δὲ καὶ δείξῃ τὴν ἀδικίαν που ἐγίνετο εἰς τὸ δικαιοσύνην τότε, λέγει ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Κανέως τότε δὲν ἀπεφάνηκε ἐν αὐτῷ νόμος μὲ τὴν λογικὴν τοῦ δικαίου, ἀλλ' εἶπε ἐκπρόβητε τῆς ἐναντίας σου φαντασμαγωγίας. Καὶ ἡ αἰτία διὰ τὴν πορείαν αὐτῆς τῶν πραγμάτων, εἰ καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἠθέλησε νὰ ἀνταπεχθῇ. Διότι ἐάν ἤθελε, ἦσαν εὐκόλως νὰ δοῦνται καὶ νὰ σωθῇ τὰ πάντα. Γ Διότι, ἐάν, ἐνθ' ἦσαν ἐπὶ αὐτὸν εἰς τὸν σταυρὸν, ἐθουμάτωσε τὰς πέτρας καὶ ἐδόθησαν εἰς τὸ σκοπεῖν τὴν οὐρανὸν καὶ ἀπεκρυβῇ τὰς ἡμετέρας αὐτῶν καὶ μετέβαλε τὴν ἡμέραν εἰς νύκτα καθ' ὅλην τὴν γῆν. ἦσαν δυνατόν νὰ κάμῃ τοῦτο καὶ ἐνέσταντο τοῦ δικαιοσύνης. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε, ἐπιδεικνύων ὅτι παρὰ τὸ καὶ ἐπαινεῖται διὰ τοῦ-

το λέγει ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Ἐπειτα δὲ καὶ δείξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἕνας καὶ αὐτὸς ἀπὸ τούτων πολλοὺς ἀνθρώπους, ἐκπρόβητε «τὴν γενεάν αὐτοῦ τις διγγήσεται.» (Ἡσ. 53, 8). Διότι ποῖος εἶναι αὐτὸς διὰ τὸν ὅποιον λέγει ὅτι «αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ» (Ἡσ. 53, 8). Διὰ τούτου καὶ ὁ Παῦλος λέγει «ἡ ζωὴ ἡμῶν κένυται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ. Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ἡμεῖς φανερωθήμεθα σὺν αὐτῷ ἐν δόξῃ» Β (Κολοσ. 3, 3-4). Ἀλλ' αὐτὸ εἶχε πρόθεσιν νὰ εἴπω καὶ νὰ δείξω ὅτι ἐκπρόβητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπερέβητε τὰ παρὰ κατὰ εἶναι ὅρα λοιπὸν νὰ φέρω τώρα τὸν Ἡσαΐαν νὰ εἴπῃ τὸ αἶμα. Πῶς λοιπὸν τὸ λέγει αὐτὸς Ἄφες ἐμὴν ὡς διὰ τὸ δικαιοσύνην, διὰ τὴν φόνον διὰ τὴν ἀδικίαν τοῦ Κωρίου καὶ ἀπὸ εἶπε τὸ «αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ», ἐκπρόβητε καὶ εἶπε καὶ ὡς τὸς πονηροὺς ἀντὶ τῆς παρὰ αὐτοῦ καὶ τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ (Ἡσ. 53, 9). Καὶ δὲν εἶπεν ἀπλῶς «ἰουδαίους», ἀλλὰ «τοὺς πονηροὺς» διότι «ὁ πονηρὸς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν νὰ ὑπαρξῇ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ὅσους ἀπὸ τῶν αὐτῶν εὐεργεσίας ὑπολάβοντες τὸν εὐεργετήν.

Ἐάν αὐτὰ δὲν εἶχαν ἐκπληρωθῇ καὶ ἰσχύς τώρα δὲν Κούσατε εἰς ἀγαπᾶν καὶ δὲν εἶχατε ἀπογορευθῇ ἀπὸ διὰ τὰ παρὰ ἀγαθὰ, ἐάν ἡ πόλις αὐτῶν δὲν εἶχε πᾶσι καὶ δὲν εἶχε γίνε. ἐρείπιον ὁ καὶ, Ε καὶ ἡ καὶ αὐτοῦ αὐτῶν δὲν εἶχε ἡμετέρας, καὶ ἄλλην τροφίαν, τότε θὰ εἶχε δόξαν καὶ νὰ μὴ παστέης ἰουδαίαι. Ἐάν ἡμεῖς τὰ παρὰ κατὰ εἶναι καὶ ἡ προσήτης ἐκπληρωθῇ, διὰ τὴν ἀδικίαν καὶ μὴ τὴν δικαιοσύνην. Πῶς ὑποκρίνεται, λοιπὸν τώρα αὐτὸς, ποῦ δὲ ἔσθ' ὑπὲρ αὐτῶν. Πῶς εἶναι ὁ ἀγαπᾶς. Πῶς ἡ σολῆ; Πῶς τὸ μαντεῖον ἐκπληρωθῇ τοῦ καὶ ἡ ἀδικίας, μή μοι ἀναμνήσθαι τῶς τωρινῶς πατρίδας, ποῦ εἶναι μετεσπάρται καὶ δυνατόν καὶ ὑπερβαίνει ἀπὸ αὐτῶν ἀδικίαν. Πῶς μοι, ποῖος εἶναι. Ἐπειτα, χωρίς νὰ ὑπαρξῇ ἑαυτοῦ τὸ παλαιὸν χρέος καὶ διὰ ἡ ἀλλή ἐροτελεσθῇ. Ποῖος εἶναι ἐρεῖς, πῶς μοι, χωρίς νὰ ἀπαρξῇ ὅσα, εἶπ' Α θυμὸς καὶ λατρεία, θάλας νὰ σοὶ εἴπω διὰ τοὺς νόμους τῆς ἐρωτελεσθῇ, πῶς τὰ παλαιὰ ἐκείνη χρόνα ἐγίνοντο οἱ ἐρεῖς, διὰ νὰ μᾶλλον ὅτι αὐτοί, ποῦ εἶναι τώρα καὶ λέγονται εἰς αὐτὸς πατρίδας, δὲν εἶναι ἐρεῖς, ἀλλ' ἐρεῖς, ποῦ ὑπερβαίνει καὶ παλῶν σὺν ἡρώται εἰς τὴν σπητὴν, ἡ δὲ νὰ εἴκαμεν τὴν ἀλλήθειαν, αὐτὴ τὴν ὑπερβαίνει σὺν ἡρώται δὲν ἡμετέρας νὰ ἀπαρξῇ. Τότε καὶ ἔχουν ἐκπληρωθῇ ὅχι, μόνον ἀπὸ τῆς ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ὑπερβαίνει τὴν τὴν θουμάται λοιπὸν, πῶς ὁ Ἄφρων ἐγίνε τότε ἐρεῖς πᾶσι θυμὸς ἐκπρόβητε ὁ Μωσῆ.

σης δ' αὖ τὸ γεγονός αὐτοῦ, πόσα θύματα θυσίασε, πῶς τὸν ἐκείνου, πῶς ἔχρησε τὸν λόγον τοῦ αὐτοῦ, τὸ ἐκείναι καὶ τὸ δεῖν αὐτοῦ. Ὁ Ἰωάννης, πῶς τὸν ἐκείνου εἰς τὰ ἔργα τὸν ἁγίων καὶ τὸν διέταξε, καὶ μάλιστα μὲν ἐκείνους ἡμέρας. Ἀλλ' ἔγωγε ἡμῶς κατώτερα καὶ ἀποώτερα τὰ ἐκείναι καὶ λόγια τῆς διηγήσεως.

Ἀλλ' ἔγωγε, λέγει, ὁ χριστὸς Ἀαρὼν καὶ ὁ χριστὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν λέγων· Ἄρα Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ τὸ εἶμαρ τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ κρίναι καὶ ἐκκλησιασθῶσιν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, τοῦ μαρτυρίου. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν· τοῦτο τὸ ρῆμα δ' ἐνετέλεστο Κύριος. Καὶ ἐπαυρῶν προσήγαγον αὐτοὺς (ἐκείνους θέλω καὶ συνταμεύσαι), ὡσεὶ αὐτοὺς ὄδον, ἐκείνους τὸν χιτῶνα, ἔχουσιν τὴν ζώνην, ἐκείνους τὸν ἐπενδύτην, ἐπέθηκεν τὴν ἐπαμβύδα, Ὁ ἔχουσιν αὐτὸν καὶ συνάσμευον, ἐπέθηκεν τὸ λογιόν καὶ ἐπὶ τὸ λογιόν τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν μίτρην ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς μίτρας τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν εἰς τὰ λαβὴν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, ἐπέρραναν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ θυσιαστήριον καὶ ἤγαγον αὐτὸ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἤγαγον αὐτὰ καὶ ἐπέχευεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἡμῶς ἐκείνους καὶ προσήγαγε τὸν μόρον. Καὶ ἐπαυρῶν ἔθενται, ἐν-θέτους Ἀαρὼν τὰς χεῖρας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος λαβὼν, ἔθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστήρος τοῦ D καὶ ἀναθήρκει τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἷμα ἔρχεται ἐπὶ τὴν ὄψαν τοῦ θυσιαστήριου καὶ ἤγαγον αὐτὸ τοῦ ἁγίου λαβόμενοι ἐπ' αὐτοῦ. Ἔτα ἐκείνους πάλιν αὐτοῦ κατέκλυσε τὰ μὲν ἔνδον, τὰ δὲ ἔξω ἤγαγε πάλιν ἐκτὸν καὶ αὐτὸν ἀποκατέταξε καὶ προσήγαγε τὰς ἐν κερῶν ἑσπερον τὸν τῆς το-λεώσεως καὶ πάλιν ἐπ' ἐκείνους Ἀαρὼν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἔταξε. Καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λῶβον τοῦ ὁπίου Ἀαρὼν τοῦ δεξιῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄριον τῆς γε-ρός αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄριον τὸ παῖδος τοῦ δεξιῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ αὐτῶς ἐποίησεν. Ἐ ἔτα πάλιν τῆς θύρας λαβὼν, ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ οὕτως προσήγαγε. Καὶ λαβὼν αἷμα πάλιν, καὶ ἐκ τοῦ ἐλαίου, ἔρραναν ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἤγαγον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευσεν ἐφύσαι κέρατα ἐν τῇ αὐτῇ τῆς σκηνῆς καὶ ἐκείνους αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελύσασθαι, λέγει, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς γενεῆς, ἡμέρας τελευτήσεως ὁμῶν. 658 Α. Τὸ σὺ γὰρ ἡμέρας τελευτᾷ τὰς χεῖρας ὑμῶν, ὥστε ἐξελύσασθαι

περὶ ὁμῶν (Λευι 7, 35 8, 1-34). Ὅταν λοιπὸν λέγῃ διὰ τὰ ἐκείναι δ' Ἀαρὼν ἐκκλησιασθήκεν, ἐκκαθάρσθηκε, ἐκκλησιασθήκεν, ἐκ-καθάρσθη τὸν Θεόν, τίποτε ἀπὸ ἐκείναι δὲν γίνεται σήμερον. Ὅσοι θυσίαι, οὗτοι ἀποκατεστημένοι, οὗτοι φανερώμενοι καὶ αἵμα, οὗτοι χρίσας καὶ λαβὼν, οὗτοι σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ὅπου ἐστίν, οὗτοι καθέται μὲν ἐπὶ ἀρκαμένους ἡμέρας, εἶναι ἐκκαθάρσθη διὰ τὸν τῶνδε ἱερέων τῶν εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς καὶ ἀκαθάρτου καὶ ἀνέλεος καὶ ἀδύνατος καὶ τὸν Θεόν ἐ-ξορκίζου. Ἐάν αὐτοὺς δὲν ἦσαν δυνατοὶ καὶ γυνὴ ἱερέως καὶ ἄλλων τρόπων κατὰ μὲν δὲ μὲν αὐτοῦ εἶναι, εἶναι ἀναγκαῖον ὅταν αὐτὰ δὲν γίνονται, καὶ μὴ ὁφείματα, ἱερουργεῖν εἰς αὐτοὺς. Βλέπετε διὰ τί ἐκείνους ὅταν ἔτα διὰ αὐτοὺς ἔχουν φύγει πολύ μακριὰ ἐκείνους ἀπὸ τῆς ἀλήθειας. Ὁ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πράξεων τοῦ πρώτου.

6. Ἐκείνους ὁμῶς δυνατοὶ καὶ μάλιστα πόσον σπουδὴν ἦσαν τὸ ἀξιωμα τῆς ἱερουργίας ἐκείνους ἀπὸ αὐτῶν ποῦ εἴπαμεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλων ἀπορρήτων. Ὅταν λοιπὸν μερικὸι ἀνθρώποι, μαρτυροὶ καὶ ἱεράτοι, ἐκκαθάρσθησαν ἐκκαθάρσθησαν τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἐκκαθάρσθησαν καὶ τὸν κατεβάσαν ἀπὸ τὸ ἀξιωμα καὶ καὶ ἀκαθάρσθησαν τὴν ἀ-ξίαν τοῦ, ὁ πρώτος Μωϋσῆς, ἐπειδὴ ἔθελε καὶ τοὺς πεισθῇ μετὰ τὰ ἴδια τὰ πράγματα, διὰ τὴν ἀλήθειαν τὸν ἀνέλεος εἰς τὸ ἀξιωμα αὐτοῦ, ἐκείνους ἦσαν ἀδελφοὶ καὶ ἀγγελοὶ καὶ φίλοι. Ὁ δὲ ἐπειδὴ ἱ-ερατικὴν ἐκκαθάρσθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐκκαθάρσθη τὸ ἀξιωμα τῆς ἱερουργίας, διέταξε λοιπὸν καὶ τὴν φύλιν καὶ προσκο-μίσθησαν. Τὸ ἔργον δ' ἔταξε καὶ εἰς τὸν Ἀαρὼν. Ὅταν τοῦ ἁρε-ραν τὰς ράβδους, ἀπὸ τὰς ἔθωρον ἐκείνους, τὰς ἀπέθετε μὲν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν διέταξε καὶ ἀνακα-νισθῶσιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος θὰ ἐκκαθάρσθη με-τὰ τὰς ράβδους αὐτοῦ. Τὴν ἐκκαθάρσθη, ἐκείνους αἱ ἄλλα ράβδοι παρὲ-μειναν ἐκείνους ἦσαν, μόνη ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρὼν ἐκκαθάρσθη καὶ ἱ-ερατικὴ φύλιν καὶ ἔφερε καρποὺς διὰ καὶ μάλιστα ἔταξε διὰ τὸ ἀκαθάρ-τη τῆς φύσεως ἐκκαθάρσθησαν τὰ ἐκείνους τὸν Ἀαρὼν μετὰ τὸ καὶ χρυσά-μικρον τὰ φύλλα, εἰς ἀπέναντον, ἀπὸ ἐπιστολῶν. Διότι αὐτοὺς δ' ὅποιος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκαθάρσθη, εἶπε «ἐκκαθάρσθη ἡ γῆ τοῦ ἁγίου χόρτου» (Γεν 1, 11), καὶ διὰ τὴν τὴν θύσαν τῆς εἰς καρπορῶν, ὁ ὅποιος καὶ τὸ ἔργον ἐκείνους, ποῦ ἦσαν ἔργον καὶ ὁ καρπορῶν D καὶ χωρίς χύμα καὶ ριζῶν, καὶ καὶ ἐκκαθάρσθη. Καὶ ἐκκαθάρσθη τὸ ράβδος ἐκείνους ἐκκαθάρσθη καὶ μάλιστα καὶ τῆς καὶ ἐκείνους καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Θεοῦ. Καὶ χωρίς καὶ ἀπόφασιν φωνῆς συνεβούλευεν εἰς ἐκείνους μετὰ τὴν ἐκκαθάρσθη τῆς ἀκαθάρσθη ἀπὸ τῶν ὁ ἔχους τῆς αὐτῆς γῆς, καὶ μὴ ἐκκαθάρσθησαν ποῦ παρὸντος πρὸ

ημεται (Γεν 2, 11 'Αποκ. 17). Καὶ οὐκ ἔστιν ὡς τὸν τρόπον τῶν ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον, τὸν ἴδιον ἐχειροτόνηται. Ἐπειδὴ λοιπὸν πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἀπεθυμῶσαν μὲ ἀξίαντα να λαβεῖν τὸ εἶψιμα (ἰδίῃ ἡ ἐξουσία εἶναι πράγμα καὶ τὸ ποθεῖν καὶ τὸ βλαπτικὸν πολλοί), δέδοται πάλιν, ἀπὸ φέρων θυμωτήρια καὶ δόλουν εἰς αὐτὰ θυμωματα, Ἐ νὰ ἀναμίσκουν καὶ πάλιν τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνθ' αὐτοὶ ἐθυμῶσαν, ἡ γῆ ἀνοίξε εἰς τὰ δύο καὶ κατεπίεν ὅλους τοὺς ἀνέκρους καὶ τὸ οὐράνιον πῦρ κατέκαυσεν αὐτοὺς ποὺ ἐπαρτοῦσαν τὰ θυμωτήρια ('Αποκ. 16). Καὶ διὰ τὴν μὴ μὲ τὴν πάρεσθαι τοῦ χρόνου τὸ γεγονός τοῦτο παραδοθῇ εἰς τὴν λησυστήν καὶ μνηστὴ ἀγνωστος εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἡ θαυμαστή ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ, ὁ Μωυσῆς ἐπρόσταξεν, ἀπὸ πάρεσθαι ἐκεῖνα τὰ θυμωτήρια νὰ τὰ προσδέσουν γύρω ἀπὸ τὸ φυσικωτήριον, ὅς νὰ ἐπιλύει, ὅπως ἀκριβὲς ἡ παρέσθαι, ποὺ χωρὶς νὰ ἔχη φωνὴν ἐθελῶς κραυγὴν μὲ τὴν ἐπαρτοσίν της, ὅπου καὶ αὐτὴ. ⁴¹⁸ Ἀ πρὸς ὅλους τοὺς μεταγενεστέρους καὶ νὰ προστρέψουν καὶ συμβαλλοῦσιν νὰ μὴ μνηστὴν δίδουν τὴν ἀποστολὴν τὸν παλαιῶν, διὰ τὴν μὴ ἀποστολὴν τὴν ἰδίαν μὲ ἀνέκρους θυμωμάτων. Βλέπετε πῶς ἐχειροτονοῦντο τὴν παλαιῶν ἐποχὴν οἱ ἱερεῖς. Τώρα ὅμως διὰ αὐτὰ εἰς τὰ χέρια τὸν Ἰουδαϊσὸν εἶναι παγκόσμιος καὶ χλευασμὸς καὶ ἀνιερπὴ καὶ κατηγάρια καὶ γυμνὰ ἀπὸ ἀνακρίτου ἀξίας. Πρὸς μου, ἀπολοῦσθε ἑαυτοὺς αὐτοὺς, ποὺ μὲ πείσμα ἀγωνίζονται νὰ λέγουν καὶ νὰ κἀμινουν τὸ καθεὶ πᾶντο ἀντίθετα πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς εἰς τὰς συνωνυμίας των. Καὶ δὲν φοβεῖται μήπως ἀπὸ ὁ φηλὰ πείση κραυγὴς καὶ κακοκαλίᾳ τὸ κεφάλαιόν σου. Δὲν γνωρίζεις ἐπὶ καὶ ἂν ἀκρίβη καμὲς ὁ ἴδιος δὲν ἤγασκεν, ἐπαρτοσθ' ὅμως, εἰς τὴν φωνήν, τὸν λησιστὴν, τιμωρεῖται μὲ τὴν ἰδίαν τιμωρίαν μὲ τὴν ἰδίαν καὶ ἀνέκρους τιμωροῦνται. Καὶ διὰ τὴν δὲν ἐπιλύει διὰ τὰ πράγματα τὸν λησιστὴν. ⁴¹⁹ Ὅλα γνωρίζετε καὶ ἀνθυμῶσθε δέδωκεν, ὅταν μερικοὶ μαζοὶ καὶ ἀπαρτοσθὲς ἐκράνισαν τοὺς ἀνθρώπους, οἱ δὲν ἀνέκρους καὶ δὲν ἀνιερπῶσαν εἰς τὸ θυμωτήριον καὶ δὲν ἀνιερπῶσαν μὲ τὴν ἐπαρτοσθ' τὸν ποιεῖν μόνον ἐκεῖνο, ποὺ ἀπετολῶσαν τὴν πρῶτην, ἀλλὰ καὶ ὅσα παρκαρτέστησαν ἀπὸ εἰς τὰ γεγονότα. Ἐπὶ δὲ, πρὸς μου, δίδεσθαι νὰ πρὸς εἰς ἐκεῖ ὅπου ὁ Πατὴρ ὀφείλεται καὶ ὁ Υἱὸς ἀπαρτοσθῆται, ὅπου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἡ ζωὴν δὲν γίνεται παρκαρτέσθαι. Καὶ δὲν φοβεῖται καὶ δὲν φοβεῖται νὰ ἐπάρκωσιν εἰς τοὺς θεοφύλους καὶ ἀνιερπῶσαν ἐκεῖνο, Πρὸς μου, ποῶν ἀπαρτοσθῆται ὅλα ἔχον, ποῶν ἀνιερπῶσαν ὅταν ἐκρούσῃ ἀπὸ τὸν ὅπου σου εἰς τὸ ἐπαρτοσθ' καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν, ⁴²⁰ Ὅλα μου εἰπὴς λοιπὸν οἱ ἐκεῖ ἐκράνισται ὁ

νόμος καὶ τὰ προφητικὰ βιβλία. Δὲν ἀρετὴ αὐτὸ διὰ τὴν ἀγνῶσθ' τὸν τόπον, διὰ τὴν τι ἔχει μεγαλύνειν σημάσιον, τὸ νὰ εὐρίσκωνται β.β.α. εἰς κάποιον τόπον ἢ νὰ ἐπιλύει καμὲς διὰ τὸ παρκαρτέσθαι τους; Ἐκεῖ, ἀπορτοσθῶν οἱ μεγαλύνειν ἔχον ἔχει τὸ νὰ λέγῃ καμὲς τὸ παρκαρτέσθαι τους καὶ νὰ τὸ ἔχῃ εἰς τὴν ἐπαρτοσθ' τοῦ Τι λοιπὸν, πρὸς μου, ἐπειδὴ ὁ διάβολος ἐπαρτοσθ' μὲ λόγια της Γραφῆς, ἀνιερπῶσαν τὸ στόμα του διὰ τὸντο. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἐπαρτοσθ' καμὲς αὐτό, διὰ τὸν ὁ διάβολος, διάβολος ἔστιν καὶ διάβολος παρκαρτέσθαι. Καὶ οἱ δεικνύοντες: Τὴν λέγεις δι' αὐτοὺς. Ἐκεῖ δὲ ἀνιερπῶσαν καὶ ἐπαρτοσθ' οἱ ἀνθρώποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὁφείλου, κατὰ τὴν ἰδίαν τὴν ἰδίαν ἐπαρτοσθ' (Πρῶτ. 16, 17), διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰδίαν διὰ τὸντο μεταφ' τὸν ἀποστολῶν, ⁴²¹ Ὅ Καθ' αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ ἐπαρτοσθῆται νὰ τοὺς ἀπαρτοσθῆται καὶ νὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰδίαν. Ἐκν τὰ λόγια της Γραφῆς μὲ τὸ νὰ τὴν παρκαρτέσθαι καμὲς δὲν ἀνιερπῶσαν, ἀνιερπῶσαν τὰ ἐκείνη μὲ τὸ νὰ εἶναι, κακοὶ τοποθετημένα, Πρὸς θὰ ἡμωροῦσε νὰ τὸ εἰπῃ καμὲς αὐτό.

Ἀκριβὲς διὰ τὸντο ἔχει μὲ τὴν ἀνιερπῶσαν, ἐπειδὴ ἔχει τὸν καμὸν καὶ τοὺς προφήτας καὶ παρκαρτέσθαι τὴν μὲ τὸντο παρκαρτέσθαι δὲν ἔχει εἶναι ἀπὸ αὐτὰ. Διὰ τὸντο, αὐτοὶ ἀπὸ τὸντο γίνεται μεγάλο τὸ βόλημα καὶ μεγάλη ἡ ἀπάτη διὰ τοὺς πρὸ ἀνιερπῶσαν. Διὰ τὸντο καὶ ὁ Παῦλος ἀπολοῦσθε παρκαρτέσθαι τὸν διάβολον ἐκεῖνον ὅταν ἐπαρτοσθῇ παρκαρτέσθαι ἐπαρτοσθῇ «Διαπαρτοσθῆται γὰρ, λέγει, -ὁ πνεῦμας εἶπαι, ἔκλειπαι ἀπὸ αὐτοῦ». Καὶ διὰ τὸντο, αὐτοὶ ἐπαρτοσθῇ οἱ ἀνθρώποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὁφείλου εἶναι (Πρῶτ. 16-18). Ἐ διὰ τὴν ἀνιερπῶσαν τὸν δὲν ἐπαρτοσθῶσαν τόσον πολλὸν, ἐνθ' μὲ τὴν ἀνιερπῶσαν τὸν ἀνιερπῶσαν εἰς τὸ νὰ παρκαρτέσθαι πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνιερπῶσαν καὶ νὰ τοὺς περτοσθῇ νὰ παρκαρτέσθαι εἰς αὐτοὺς καὶ διὰ ἔλλα πράγματα. Διὰ τὸντο καὶ ἐνθ' αὐτοὺς λοιπὸν ἔχον εἰς τὰς ἀπάτας των καὶ διὰ τὴν βίωσαν μεγαλύνειν παρκαρτέσθαι εἰς τὸ φερόσθαι διὰ τὸντο ἀνιερπῶσαν μὲ τὸ καμὸν καὶ μερικὰ ἀνιερπῶσαν πράγματα, ὅπως ἀκριβὲς αὐτοὶ, ποὺ ἀνιερπῶσαν τὴν ἐπαρτοσθῇ ἐπαρτοσθῇ, μὲ τὸ νὰ ἀνιερπῶσαν γύρω γύρω τὸ στόμας τοῦ παρκαρτέσθαι μὲ μὲν, ⁴²² Ὅ ἀνιερπῶσαν παρκαρτέσθαι τὴν ἀνιερπῶσαν διὰ τὸντο ὁ Παῦλος μέλλεται μὲ πολλὴν κόπον ἡμωροῦσθαι καὶ ἐκείνη καὶ τοὺς ἀπαρτοσθῇ ἀνιερπῶσαν δὲν ἡμωροῦσθαι ἀνιερπῶσαν μὲ τὴν ἀνιερπῶσαν καὶ ἡμωροῦσθαι εἰς αὐτοὺς. Διὰ τὸντο καὶ ἐνθ' αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ἔχον καμὸν καὶ ὀφείλου τὸν καμὸν καὶ ὅσα παρκαρτέσθαι νὰ βλεπῶσαν τοὺς πρὸ ἀνιερπῶσαν. Δὲν θὰ ἔχον μεγάλον τὸ ἐπαρτοσθῇ δι' αὐτοὺς, ἔκν ἀπαρτοσθῶσαν εἰς τὸν Χρῆστον μὲ κατὰ τὴν ἰδίαν εἰς τοὺς προφήτας. Τώρα ὅμως ἔχον ἀπαρτοσθῇ ἀπὸ αὐτὴν συν-

χώρην με τὸ νὰ λέγουν μὲν ὅτι πιστεύουν εἰς θεοὺς ἐν ἑκαστῷ ὁρίζουν αὐτὸν δὲ τὸν ὁποῖον θεοὺς ἀπορρίπτουσιν.

7. Β' Τέλος δὲ, ἰδὼν νομίζεις ὅτι ὁ τόπος εἶναι ἀγῶς, διότι ἐκεῖ κτείνεται ὁ νόμος καὶ τὰ εἰδῆλα τῶν προφητῶν, καθὼς εἶναι πλῆθον τὰ πείνουν ἐπὶ ταῖς εἰδέσιν καὶ οἱ νοοὶ τῶν εἰδῶν ἐκείνων. Ὀταν κάποτε ἐξέσπασε πόλεμος κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐνέκριναν οἱ Ἀζύριοι ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἔφεραν καὶ τὴν ἐγκατέστησαν εἰς τὸ ἱερὸν ταύτης. Ἀπὸ αὐτῆς λατῶν ἔπειτα ὅτι ἐγένοντο ἀγῶες ὁ καλὸς, ἐπειδὴ ἐκεῖ εὐρίσκοντο ἡ κιβωτὸς, καθόλου παρέμεινε καὶ θέσμιος καὶ ἀκατάρατος. Καὶ τοῦτο μὲν ἔργον ἀπεδείκνυτο ἀμείως. Διὰ τὸ μᾶλλον οἱ ἐχθροὶ ἐπὶ ἡ ἥτοκα προήλθεν ἐχθρὰ. Ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ λόγῳ τῆς παρουσίας τῶν λατρευτῶν του. Καὶ ἡ Κιβωτὸς ἀποὺ ἐκάρθηται σὺν λαφύροις ὧς ἐφανέρωσαν τὴν δύναμιν τῆς εἰς ἑλπίην χώραν μετὰ τὴν ῥίψην δυο φορὰς κατὰ τὸ εἰδῶλον καὶ μετὰ τὸ θραύματιον. Τότεν ἀπέβηκε ἀπὸ τοῦ νὰ ἀγιάσῃ τὸν τόπον μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἡ Κιβωτὸς, ὥστε καὶ τὸν ἀποκατέστη. Ἀλλ' ὡς ταῦτα Κιβωτὸς ὑπάρχει τώρα εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅπου δὲν ὀφίσταται. Πασιπύριον, χρίσμα, πλῆθος διαθήκης, ὅγια ἀγίων, καταπέτασμα, ἀρχιερεῖς, θυμιαμα, δικαιοσύνη, θυμία καὶ ἕλα τὰ ἅλλα ποὺ ἐπεμύνην τὴν Κιβωτὸν παλαιότερον. Καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν μου ἡ Κιβωτὸς αὐτὴ ἐχθρὰ μὲν ἐν φρονήσει νὰ εἶναι εἰς καλύτεραν κατάστασιν ἀλλὰ καὶ εἰς πολὺ χειρότεραν ἀπὸ ἐκείνην τῶν κιβωτῶν, ποὺ πωλοῦνται εἰς τὴν ἀγορὰν διότι αὐτὰ μὲν δὲν ἠμποροῦν εἶ, ἵστα νὰ διαφύουν τοὺς διαβάτας, ἐκείνη δὲ καὶ ἡμέραν ζήμιον, αὐτοὺς ποὺ τὴν πλῆσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ λαὸς μὴ πείσῃ τῆς φρεσὶς, ἀλλὰ τῇ κακῇ νηπιότητι. (Α' Κορ. 14, 20) D Καὶ καθόσον ἀφορὰ εἰς αὐτοὺς, ποὺ τοὺς φοβέσθαι αὐτὰ, ἀφορὰ τοὺς ἀπαλαφῆται ἀπὸ τὴν ἀδελφολογίαν αὐτῶν ἄγουν ἀν διδάσκει τοὺς τί πρέπει νὰ φοβέσθαι. Νὰ μὴ φοβέσθαι τὴν κιβωτὸν αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν φθορὰν τοῦ κακοῦ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς ἐκείναι προσηλυτισμοῦ σας, μετὰ τὴν ἰουδαϊστικὴν συνειδήσιν καὶ τὴν ἀσκήσαν παρατήρησιν τῶν κατὰ τὴν αὐτῶν γὰρ, λέγει, ἐν νόμῳ διακρίσθη. τῆς χάριτος ἐξέσπασε. (Γαλ. 5, 4) Αὐτὸ πρέπει νὰ φοβέσθαι, διὰ τὸ νὰ μὴ ἀκούσῃς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνη ἀπὸ τῶν μιλούντων νὰ σὲ κρινῇ ὡς πᾶντες εἰς αὐτὰ ἡμέραν (1 Κορ. 13, 27). Ε' ὅτι συνανασταφάνηται ἐκεῖνοι, ποὺ μετὰ τὴν ἔσχατον καὶ μετὰ τὴν ἀντιμετώπιση, ἐπαναφάνηται καὶ πάλιν ὡς ἐκείναι τῆς ἀποίας ἐγγὺς κατέλυσαν, καὶ προσπαθεῖτε εἰς τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, ποὺ παρενόησαν εἰς ἐμὲ. Καὶ ἐγὼ μὲν καταστρέφω τὸν ναὸν καὶ μετέβαλλω εἰς ἔρεκτα τὸ σέβασμα

αὐτό, ποὺ ἐφύλασσε τόσον μυστηριώδη πράγματα, ἐκεῖ δὲ σέβασθε αὐτὰ, καὶ δὲν εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὰ κατημένα καὶ τὰ κατὰ φῆγας τῶν λατῶν. Ἐάν λοιπὸν τότε, ὅταν ὑπῆρχον τὰ χειροῦμαι, δὲ Α' ἡ κιβωτὸς καὶ ἦσαν πλουσία ἀκρίτη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, εἰγεν. Ἄλλοτε μὲν οἱ ἀποστόλοι αὐτὸν σπῆλαιον ληστῶν (Ματθ. 21, 13), ἄλλοτε δὲ οἶκον ἡμετέρου. (1 Κορ. 2, 26) λόγῳ τῶν ἀδικούντων καὶ τοῦ μωλοῦστος ἀπὸ τοῦ φόνους, τώρα, ὅποτε ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος ποὺς ἐγκατέλειπε καὶ ἔχουν καταστρέφῃ διὰ ἐκείναι τὰ σέβασμα πράγματα, καὶ παρὰ ταῦτα αὐτοὶ ἀντιμάχονται τὸν Θεόν, μετὰ τὸ ἐπιτελοῦν τὴν παρανομίαν αὐτῶν, λατρεῖαν, πῶς δὲ ἡμετέρας κανεῖς νὰ ἀποκαλέσῃ τῆς συναγωγῆς τῶν, ὅστε νὰ τῆς χειροκρίση ἐπ' αὐτῶν. διότι ἐάν τότε ἦσαν σπῆλαιον ληστῶν, ὅταν ἐκείνη ἀνθεόθεν διδοί οἱ θεοὶ τῆς πολιτείας τῶν τώρα ὅπως καὶ ἐν τὴν ἀποκαλέσῃ εἰς πορνείαν, εἴτε πόσον ἀδικίας, εἴτε καταπύριον δαιμόνων, εἴτε φροῦρον διαβόλου, εἴτε διαβρὸν ψυχῶν, εἴτε πρηγνὸν καὶ θάνατον καὶ καταστροφῆς καὶ ὅπως ἀλλίως ἐν τὴν ὁσμῇ, θὰ εἶναι κατωτέρων ἀπὸ αὐτὸ ποὺ τῆς ἀείξει.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἴδῃς τὸν ναόν, τότε νὰ μὴ πηγαίνῃς εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀλλὰ γὰρ ὁ Θεὸς καὶ. Β' Ὁ Θεὸς καταστρέφει τὸν ναόν, ἐκείνον τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἀντὶταρῆς μυστικῶς, παρὰ τὸν αἰμῶνος ἀπὸ ἐκείνου αἰμῶν γὰρ λέγει, καὶς Θεοῦ ὅστις (1 Κορ. 13, 8) Νὰ εὐφρανέσθης τὴν οἰκίαν αὐτῆν, νὰ ἀπομαρτυρῇς κατὰ πονηρὸν λογισμὸν. δὲ νὰ γ' ἔναι, τίμιον μέλος τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ γίνῃς ναὸς τοῦ Πνεύματος καὶ διὰ τὸ νὰ κἀντες καὶ ἄλλως τίτλους. Καὶ ὅπως ὅταν ὁλοῦται πνευμάτως δὲν ἂν ἡθέληται νὰ τοὺς προσπαθεῖς μετὰ ἀδιαφορίαν, εἴτα νὰ μὴ παραβλέπῃς καὶ αὐτὸν ποὺ τρέχει εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀλλὰ ἀποὺ μετὰ τὸν λόγον, σὺν μετὰ καὶ τὸν, τὸν ἡμέτερος, ἐπαναφάνηται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Γ' Ἡ ἐλεημοσύνη αὐτῆς εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ ἐκείνην καὶ τὸ κέρδος μετὰ τὸν ἀπὸ ἀναρίθμητα τέλματα. Καὶ διατὶ νὰ λέγῃ ἀναρίθμητα τέλματα, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν κόσμων ποὺ φαίνεται εἶναι, μεγαλύτερον τὸ κέρδος τοῦτο, διότι ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἀπὸ θάνατον ἀπὸ ἀσκήσαν τὸν κόσμον. διότι καὶ ὁ αἰσάν, καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ ἡλίκια ἐγένοντο δ' αὐτὸν ἐπίσης καὶ ὁ ἥλιος καὶ τὰ ἀστέρια. Σκεψθε λοιπὸν τὴν εἰς τὸν ἀνθρώπου ποὺ σκεψθε καὶ μὴ παραμύθησιν τὴν φροντίδα σου δ' αὐτοὶ Διὸς καὶ ἐν κατὰ ἐξοδήσιν ἀμετρήτα χρίματα. τὸ ἔργον ποὺ κἀντες δὲν εἶναι ἀνάλογον μετὰ τὸ ἔργον ἐκείνου, ποὺ αὐτῶν ψυχῆν καὶ τὴν ἀδελφὴν μακαρίαν ἀπὸ τὴν πλάνην καὶ τὴν χειροκρίση πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Αὐτὸς δὲ ὁποῖος

προσφέρει κάτι εις τὸν πτωχόν. ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν πεινᾶν αὐ-
τὸς ὅπως ὁ ὅποιος ἐλευθερῶναι τὸν πάσχοντα ἀπὸ τὴν λυδαικὴν ἀρ-
ρώστιαν. **D** καταστρέφει τὴν δαδαιαν Ἐκείνος ἀποστρέφει ἐνα-
κόφρουν εἰς τὴν πτωχείαν, αὐτὸς παρανομίαν κατέπαυεν. Ἐκεί-
νος ἀπηλείπει τὸ αἷμα ἀπὸ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ
τὴν γαστρὴν ἀρπάζει. Ἐὰν ἴδῃ τὸν θησαυρὸν, μὴ χάσκει τὸ κέρ-
δος. Δὲν εἶναι δυνατόν εἶδὼ νὰ παρασίστοσε καὶ νὰ ἐπικαλεσθε
λόγους πτωχείας. Ἐὰν ἡ δοκιμὴ εἶναι εἰς λόγους καὶ τὸ ἔρπον εἰς
ἐκείνους. Μὴ λοιπὸν διατάσκειν νὰ ἀναλάβωμεν τὸ ἔρπον ἀλλὰ
με πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν ἀς θηρεύωμεν τοὺς ἀει-
φοῖς μας. Καὶ ἀποῦ χωρὶς νὰ τὸ θέλουν τοὺς σφύροντες εἰς τὰ σπί-
τια των, ἀς περσάσωμεν γένημα καὶ ἀς συμφέρονται μὲτ' αὐτοὺς σή-
μερα. Ὅσοι ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ἐλπίμαί μας καταλύονται τὴν
γαστρίαν των καὶ προσφέρουν εἰς ἡμῶς ἐκονομικῆς πλεονεξίαν
καὶ πιστὴν διὰ τὴν καλὴν διορθοῦσιν των. **E** ἀς γίνονται ἔπει-
κα καὶ εἰς τοὺς λαοὺς των καὶ εἰς ἡμῶς πρόβλεψιν. τὸν αἰώνιον ἀγα-
θόν, μὲ τὴν χάριν καὶ τὴν φιλοφροσύνην τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ τοῦ ὅποιου καὶ μετὰ τοῦ ὅποιου δοξᾶ εἰς τὸν Πατέρα
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. τώρα καὶ πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τὸν
αἰῶνα ἴεντο!

662 A 1 Ἄρατε ἀποθανόντες κόρον ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας ἵνα
τον τὸν Ἰουδαίων ἢ αὐτοὺς θέλετε καὶ σήμερον νὰ ἀσχολεῖσθαι
πάλιν μὲ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν. Διότι ἐν καὶ εἶναι πολλὰ αὐτὰ, που
ἔχοντες εἴτε προηγουμένως, νομίζω ὅτι ὅσοι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀπο-
σπετε καὶ πάλιν νὰ κερμίσωμεν τὴν ἰδίαν ὁ δοκιμασίαν. Πράγματι αὐ-
τοὺς που δὲν χορταίνε, νὰ ἀρπάξῃ τοὺς Χριστοὺς δὲν ἔστι δοκιμασίαν κό-
ρον ποτὶ καὶ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μας ἵνα τὸν αὐτὸν τοῦ τὸν μισοῦν
B Καὶ χωρὶς νὰ υπάρχουν τὰ αἴτια αὐτὰ εἶναι. ἀλλοῦτε ἀναγκαῖος
εἰς ἡμῶς ὁ λόγος αὐτός, διότι υπάρχουν αὐτὴν λείψανον ἀπὸ τὰς
κορτάς των. Ἄλλ' ὅπως αἱ ἀλλοτριότητες των ἵναν περισσώτερον ἀπο-
τροπασσάται ἀπὸ ἐκείνας τὸν θεάτρον καὶ αἱ νηστεῖαι των περισ-
σώτερον αἰσχυρὰ ἀπὸ τὸ μῦθος καὶ τὴν εὐαγγελίαν, ἔπει καὶ αἱ σιγ-
ναί, καὶ τὴν στήνεται ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἶναι καλύτεραι ἀπὸ τὰ
πανδοχεῖα τοῦ φιλοφροσύνη πύργου καὶ κοπιλλας μουσικῶν συγχο-
ρημάτων. Καὶ ἀς μὴ καταγορησθῇ κανεὶς τὸν λόγον μου ὡς θροῦν,
διότι θροῦντες εἶναι τὸ νὰ ἔχη κανεὶς, διαφορετικὴν γνώμην ἀπὸ
αὐτὴν εἰς ἐκείνη. Διότι πᾶς δὲν πρέπει νὰ ἐκφέρωμεν μίαν τι-
τοισιν γνώμην δ' αὐτοῦς, ὅταν αὐτοὶ εἴναι μάχονται τὸν Θεόν καὶ
ἐκερρῶν ἀντίθετα πρὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Ἦσαν κάποτε σερνή
ἡ ἱερὴ αὐτὴ, εἰς τοῦ ἔγινε αὐτὴν μετὰ τὸν νόμον καὶ ὅταν ὁ
Θεὸς διέτασσε. **C** τώρα ὅμως δὲν εἶναι, διότι ἔλη τῆς ἡ ἀξία ἔχει
καθὴν λόγῳ τοῦ ὅτι γίνεται χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτοὶ,
οἱ ὅποιοι πρὸ πολλοῦ ὑβρίζουν καὶ οἱ νόμον καὶ τὰς ταλαιπώρας κορτάς
εἶναι ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι περισσώτερον ἀπὸ βλαύς φαίνονται καὶ τὰς
καταλοῦν τώρα. Ἐπειδὴ ὅμως ἐμμεθὰ ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι υπερβολικὰ
πεδόμεθα τὸν νόμον καὶ ὡς περιτομαζόμεθα σὲν ἀνθρώπων πολὺ ἔχει
γεράσει καὶ ποὺ δὲν τὸν σφύροντες εἰς τὰ γυμναστήρια μετὰ τὸ ἀσκη-
σιν τῆς τελευτῆς τὸν καὶ δὲν τὸν ἀναγκάζομεν νὰ ἀγωνίζεσθαι εἰς
καρὸν διασταλλῶν διὰ τὴν ἡλικίαν του

• Ὅτι τώρα δὲν υπάρχει καιρὸς δ' αὖ τὴν τήρησιν τοῦ νόμου
οὕτως διὰ τὴν τάξιν τῆς καλαῆς ζωῆς, ἀρκετὰ τὸ ἀποδείξαι
μεν μὲ ἔπει εἴπωμεν προηγουμένως. Ἐπαρὲς λοιπὸν ἀς ἐκείνους

μεν σήμερα καὶ τὰ θεὰ ἀφάρταμεν κατὰ μέρος ἀνελήκαμε. Ἄρ-
κότες λοιπὸν νὰ εἴχαμεν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν
τῶν προσημάτων, ἀφοῦ ἀντεδείξαμεν μὲ λόγους D ἀπὸ θεοῦ τοὺς
προφήτας ἐπὶ τὸ νὰ ἐπιτελοῦν αὐτοὶ ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντά
των αἱ Ἰουδαῖοι ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀποσταλαὶ παρὰνομῶν καὶ
ἀπέθανον. Διότι καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἦσαν ἀνίσθητοι αὐτοὶ πρὸς μὴ κοινοπο-
ρημοσύνη πάντοτε ψευδοῦσαν εἶναι θεὰ ἀνομιήσουσαν πάλιν τὴν πόλιν
αὐτῶν, οὕτως ἔτσι θεὰ ἡμετεροῦσαν νὰ ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὰ ἐργαζόμενα
ἐκτὸς παρὰνομῶν τους. Ἰδὲν θύμω ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἀπεδείξαμεν μὲ
ἀπόδεικτον ἔπαυσε νόμους, ἐπὶ ἐργασίῃ ἡ Πόλις δὲν θεὰ ἀνεταρῆς εἰς
τὸ ἔξῃς, οὕτως θεὰ ἀποκατασταθῇ τὸ πρῶτος των Ἄρθ. αὐτὸ ἀπο-
δείχθηκε καὶ ἐκεῖ τὰ ἄλλα κατὰ συνήθειαν συναποδείχθησαν, ἐπὶ
ἐργασίῃ οὕτως τὸ ἔθωμον τῆς θυσίας οὕτως τοῦ διοικουμένου, οὕτως
ἡ λογὴ τοῦ νόμου, οὕτως τίποτε ἄλλα ἐπὶ τὸ καθάπερ ἐκεῖνο θεὰ
δυνατὴ νὰ ἀποκατασταθῇ E Δ. οὐ, πρῶτος πρῶτος ὁ νόμος διέτα-
ξεν εἰς κάθε ἀνθρώπον τοῦ ἁρμενός φύλου νὰ ἐπισκεπτεται τρεῖς
φορὰς τοῦ ἔτους τὸν ναόν. Ἀπὸ τὴν συνηθὴ θύμω σου ὁ ναὸς ἔχει
καταστραφῇ, τοῦτο εἶναι ἀπαγορευτικὸν ἔργον. Ἐπίσης ἄλλα ἀπὸ
αὐτὰ διέταξε νὰ προσφέρουν θυσιὰς ὁ ἀνθρώπος πρὸς πᾶσαι ἀπὸ
σπερματόρριζων, ὁ λιπαρός, ἡ γυναῖκα πρὸς ὑπόστασιν εἰς τὸ κατα-
μύημα καὶ ἡ λεγόμενα. Καὶ αὐτοὶ, πάλιν εἶναι ἀκατόρθωτον ἀφοῦ
δὲν ὑπάρχει, ὁ νόμος οὕτως ὁ θεὸς ἐπιστάται. Ἐπερὶ ταῦτα νὰ φά-
σιν ἱεροὺς θηνοῦ. Καὶ αὐτοὶ ἀπεδείξαμεν προσημασίως ἐπὶ διὰ
τὸ θεὸν ὑπάρχει, ὁ νόμος ἀποδείχεται καὶ ἐπὶ αἱ προφήται κατη-
γοροῦν καὶ λέγουσιν ἐπὶ ἀνέγνωσιν ἔξω νόμον καὶ ἐπεκαταστήσαντο
ἐκλογίαν» (Ἀμ. 4, 5) 663 A "Ὅταν λοιπὸν δὲν θεῖται δυνατὸν
οὕτως τὸν νόμον νὰ ἀναγνωσθῇ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν πᾶς εἶναι δυνα-
τὸν νὰ τὸν ἀναγνώσῃ ἔξω ἀπὸ αὐτήν. Διὰ τοῦτο λοιπὸν καὶ διὰ
τὰ τοὺς ἀπεκρίθησαν ἔστιν «οὐκ ἐπιτέλεμα, τὰς θυγατέρας ἡμῶν,
ἐκτὸς ἀποπνεύσαντες καὶ τὰς νύμφας ἡμῶν, ἔσαν προσημασίως» (Ἰσ. 4, 14). Τὸ σημαίνει θύμω οὕτως θεὰ προσεσθῆσιν νὰ πᾶς τὸ ἔξῃς
γῆραι ἀφοῦ αὐτὸ ἀναγνώσῃ καὶ πάλιν νόμον Πόλις λοιπὸν
εἶναι αὐτὸς ὁ νόμος.

«Ἐκὼν παρὰ τὴν γυνὴ κατὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ παρὲν αὐ-
τὸν ὑπερβῆσθαι καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐπίταξιν καὶ
λέγει ἡ ἐκκλησία τοῦ ἀνδρός καὶ μέρας μὴ ἡ καὶ αὐτῆς καὶ μὴ
ἡ συνελημμένη B καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἐπὶ αὐτῆς πνεῦμα ζῆλτος αὐτῆς
δὲ μὴ ἡ μεμνημένη» (Ἀρθ. Π, 16). Καὶ αὐτὸ πρὸς λέγει, ἔχει
τὴν ἐξῆς σημασίαν. Ἐκὼν λέγει κίπτοις γυναῖκα διαπορεύει ὁ ἀνδρ-
αὶ τῆς μοιχείας καὶ ὁ ἀνδρὴς τῆς ἀπειθείας τὴν μοιχείαν. ἡ

χωρὶς νὰ διατρέξῃ τὴν μοιχείαν τὴν ἀπειθείαν καὶ δὲν ὑπάρχει
μέρας, οὕτως ἐγκυμοσύνη διὰ τὸ νὰ ἀποδείξῃ. «ἔχει αὐτὴν πρὸς
τὸν ἱερέα, λέγει, καὶ προσέειπε τὸ δῶρον αὐτῆς ἀλευρὸν κρέθρον»
(Ἀδ. 16). Διότι ἡ προσφορά εἶναι πρὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ δὲν εἶναι
σημειώσιμη ἡ ἀλευρὸς σιταροῦ. Ἐπειδὴ ἡ πρῶτος εἶναι ὁλοκρῆς καὶ
ἀξιοκατάκριτος καὶ προκαλεῖ πονηρίαν ὑπόψιν, τὸ αἶμα τῆς θυ-
σίας τῆς ἦσαν ἀνέλογον πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς. Διὰ τοῦτο λοιπὸν
λέγει. «οὐκ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὸ ἀλλαν, οὐδὲ ἐπιθήκῃς ἐπ' αὐτὸ λί-
θον» Ἐπειτα ἐπεῖτα νὰ συντομίσῃ καὶ προσέειπε αὐτὴν ὁ
ἱερεὺς καὶ λήγεται ὁ λόγος καθάρων ἐν ἀγνότητι ὁσηροῦ C καὶ ἀπὸ
τῆς γῆς τῆς οδοῦς ἐπὶ τοῦ ἑδάρου καθόν, ἡμεῖς εἰς τὸ ὄνομα
καὶ στήναι τὴν γυναῖκα καὶ ὁραεῖ αὐτήν καὶ ἔρει εἰ μὴ παρὲς
μνησθῇ πρὸς τὴν σπουδῆς, οὕτως ἔστι ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ τοῦ ἐλα-
γμοῦ, εἰ δὲ παρὲς, καὶ μεμνημένη, καὶ ἔδοξε τις τὴν κατὰ αὐ-
τὸν ἐν σοί, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου, διὸν Κύριός σε ἐν ἀρῇ καὶ ἐν ἁ-
ρίᾳ ἐν μισῶ τοῦ λαοῦ» (Ἀδ. 16 κ. 17). Τὸ σημαίνει ἐν ἀρῇ
καὶ ἐν ἁρίᾳ. Διὰ τὸ λέγουσιν ἔξω νὰ μὴ πέθωμεν αὐτὸν τοῦ ἐ-
παθεῖν ἡ τὰς γυναῖκα. Ἐν τῇ δόξῃ Κυρίου τὴν καὶ αὐτὴν σου
ἐπισκεπτομένην, καὶ ἐπισκεπτεται τὸ ὄνομα τὸ ἐπισκεπτομένην πρὸς
σε, τὴν κατὰ σου. Καὶ ἔρει ἡ γυνὴ γένετο, γένετο. Καὶ ἔ-
στι, ἐπὶ ἡ μεμνημένη, D εἰσακούεται. τὸ ὄνομα τοῦ ἐλαγμοῦ καὶ
πρὸς, τὴν καὶ αὐτῆς καὶ ἔστιν ἡ γυνὴ εἰς ἀρῇ. Ἐν δὲ μὴ
μνησθῇ ἡ γυνὴ, ὁ λόγος ἔστι καὶ ἐπισκεπτεται σπέρμα (Ἀδ. 16).
Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτοὶ ἐσπέρησαν εἰς τὴν αἰμαλώσιν δὲν ἦσαν
δυνατὸν νὰ γινῇ πᾶσαι ἀπὸ αὐτῶν ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει οὕτως
ὁ ναὸς, οὕτως ὁ θεὸς οὕτως ἡ σκηνή, οὕτως ἡ προσφορά τῆς θυσίας.
Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἀπεκρίθη εἰς αὐτὴν «οὐκ ἐπιτέλεμα, τὰς θυγα-
τέρας ἡμῶν, ἐκτὸς ἀποπνεύσαντες καὶ τὰς νύμφας ἡμῶν, ἔσαν μοιχει-
σασαι» (Ἰσ. 4, 14).

2. Βλέπετε δὲ, ἡ λογὴ τοῦ νόμου ἐξηγρεῖται ἀπὸ τὸν νόμον
E "Ὅτι δὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἱερεὺς, ἐρῶσιν δὲν ὁ
παρὲς ἡ πᾶς γίνεται φανερόν ἀπὸ τοῦτο. Διότι θύμω δὲν εἶναι
δυνατὸν καὶ ὑπάρχει ἀπειθείας, ἐρῶσιν δὲν ὑπάρχον σπαραξίματα,
οὕτως ὁ ἀνδρ., οὕτως μνησθῇ, οὕτως εἶναι τὰ ἄλλα τὰ συνηθῶν τὸ
καταλινθὲν ἀφῆμα, ἔτσι οὕτως ἱεροὺς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ, ἐρῶ-
σιν ἡ θυμία ἔχει καταστραφῇ, ἡ προσφορά ἔχει ἀκατοστήθῃ, τὰ
ἔργα τῶν ἁγίων ἔχουν καταστραφῇ καὶ διόκληρον τοὺς στήματα τῶν
παραγμάτων ἐκείνων ἔχει, ἐξαρρησθή. Διότι, ἡ ἱερουσύνη συνεπῆρ-
γε, μὴ, μὲ εἶναι αὐτῶν. Θεὰ ἀρκαῖος λοιπὸν, ὅπως καὶ ἀγίων πα-
ραπάνω εἰπαμεν, πρὸς ἀπόδειξιν εἰς ἡμεῖς τοῦ ὅτι δὲν θεὰ ἐπὶ ἀνελ-

θουν οὕτε αἱ θυσίαι, οὕτε τὰ ἐλευθευτήματα, οὕτε οἱ λαοὶ καθάρ-
μαί. ⁶⁶⁶ Α οὕτε πάντα ἄλλο ἀπὸ τοῦ ἰουδαϊσμοῦ ὁρρονομενικῶν κα-
θεστῶς, ἢ ἀπὸ τοῦ εἶναι ὅτι ἀνεγερθεὶς πρὸς πᾶσαν τὴν γῆν διότι
καθὰς τὴν ἔχον καταργηθῇ τὰ πάντα. ἀποδὲν ὑπάρχει ὁ νόμος,
καὶ εἰ φαίνεται νὰ γίνεσθαι, παρὰ νόμον γίνεται, ἔτσι, ἀποδὲν ὁ λό-
γος ἀπέδειξε, ὅτι οὐδέποτε πλεονεξία ἀπεναντίας τὴν παλαιὰν μορ-
φήν του συναποδυναμώθηκε μετὰ μὲν ἐξ ὧν καὶ ἐκεῖνο, εἰ. δηλαδὴ
οὕτε ἡ λαμπρὰ λατρεία διὰ διουσιαστικῶν εἰς τὴν πρώτην κατέστη-
σέν τῆς, οὕτε ἐκεῖνος διὰ ὑπάρξεως, οὕτε βασιλεὺς. Δ εἰ ἐν εἰς αὐ-
τοὺς πού ἀνήκουν εἰς τὸ ἔθνος των. ἵσταται καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦσαν ἰ-
διωτικῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερτεροῦν τοὺς ἄλλοις, πολλοὶ πα-
ριστάσαντες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπονομεῖται εἰς τοὺς ἄλλους ὁ νόμος ὁ
ἐκείνους. Β Ἰδοὺν ὅμως ἐμεῖς ἐκπεπληρωμένοι ἀγωνίζομεθα καὶ φροντίζο-
μεν νὰ ἀποστομώσωμεν ὅχι μόνον ἐκεῖνους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχαίαν
οὐκ νὰ διδάσκωμεν ἐμπαρὸς ἀντιθέτως ὡς ἀντιθέτως αὐτὸ τὸ ἔθνος καὶ κατ'
ἄλλων τρόπων. εἰ. δηλαδὴ ἔχουν καταργηθῇ εἰς τὰ σχετιζόμενα
μὲ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἄξιωμα τῆς ἱερουσίας των. εἰ. οὐδέποτε
ἐλθόν διὰ ἐπανέλθωσαν εἰς τὸ παλαιὸν καθεστῶς

Ποιὸς λοιπὸν τὰ λέγει αὐτὰς; Ο Δαβὶδ, ὁ θαυμαστὸς καὶ με-
γάλος προφήτης των. διότι αὐτὸς εἶπε νὰ δηλώσῃ εἰς πρόκειται
ἀπὸ τὰς θυσίας ἄλλο μὲν νὰ καταργηθῇ, ἄλλο δὲ νὰ εἰσέλθῃ, κα-
πως εἶπαι ἔστιν. «Πολλὰ ἐποίησας, σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυ-
μάσια σου καὶ τοὺς θαυμάσιους σου οὐκ εἶπαι: τὴν ἐκμετρίωσάν σου,
ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης» (Ψαλμ. 89 6). Βλέπε καὶ θαυμάζει
οὕτως προφήτου. Ἀποδὲν εἶπαι C «Πολλὰ ἐποίησας, σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, τὰ θαυμάσια σου» καὶ ἀποδὲν ἐμμένειν ἐκτετατὸς ἀπὸ τὰ θαυμα-
στά ἔργα τοῦ Θεοῦ, δὲν μὲν λέγει τίποτε διὰ τὴν ἀρχαίαν καίαν,
τὴν αἰωνίαν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, τὸ νερὸ καὶ τὸ πῦρ, οὕτε διὰ
τὰ παρόδους ἐκεῖνα θαύματα, πού ἐγένοντο εἰς τὴν Αἰγύπτου, οὕτε
δι' ἄλλα παρόμοια σημεῖα. Ἀλλὰ ποῖα πράγματα ἔκρινεν εἰς εἶνα
θαυμάσια, «Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας» (Αὐτὸς 39, 1).
Τί λέγει; Πες μοι, αὐτὸ εἶνα. τὸ παρόδους καὶ τὸ θαυμαστόν
Ὅχι λέγει, διότι δὲν εἶδε μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὰ προφητικὰ μέ-
τα, φωτισμένα ἀπὸ ὑπερβατικῶν φῶς, εἰδὲ τὴν ἐκπεπληρωμένην τὴν
ἐκείνην καὶ πᾶς αὐτὸ πού ἦσαν προσκεκλησμένοι εἰς τοὺς Θεούς
καὶ ἐλάτρευαν τοὺς ἰδὸν καὶ εὐρίσκοντο εἰς κατέστησαν ἄλλω-
τέραν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἐλπίαν παρὰ τῶν, ἔκρινεν ἀνέδελφον
καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν ἀσπιδίαν τὴν ἑαυτῶν καὶ, ἐκκαταλείψαντες
τὴν μαρτὴν λατρείαν τὴν θαυμάσιον, ἐλάτρευαν τὸν Θεὸν μὲ πνευ-
ματικὴν καθαρότητα καὶ χειρὸς ἀβυσσῶν θυσίας. Καὶ ἐκείνη δια-

σθένεσθαι εἰ. ὅχι, μόνον ἐκεῖνα, οἱ εἰδωλολάτρες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
τοὺς ἰουδαίους ἐκεῖνα πού ἦσαν ἀπλοῦς κατὰ τὴν καρδίαν,
ἀποδὲν ἔχον τὴν λατρείαν μὲ τὰς θυσίας καὶ τὰ ἐλευθευτήματα
καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πράγματα, θὰ ἐδιδόσαντο καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν α-
κὴν καὶ διδωκομένην. Κα' εἰσι ἀπὸ ἐκκαταλείψαντες τὴν ἀπεριτρε-
πτοὺ φιλαυτοκρατορίας τοῦ Θεοῦ, πού ὑπερβαίνει κατὰ φαντασίαν τοῦ
ἀνθρώπου καὶ καὶ ἀπὸ ἀδυναμίας ἐκπλήξιν διὰ τὴν μεγάλαν
μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. Ε καὶ διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ἐκεῖ
ἀνεκρινόντο αὐτὸ καὶ πᾶς ἀπὸ θαύματος εἰς ἀγγέλου μετέβαλε
τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐκτόνως πάλιν εἰς τὸν πρὸς τὸ οὐρανὸν
καὶ εἰς τὰ ἐκείνην ἀπὸ καταργηθῆναι τὴν παλαιὰν λατρείαν καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν θέσιν ἐκεῖνης αὐτὴ ἡ τοῦ σεμνῶς τοῦ Χρι-
στοῦ, μὲ ἐκπλήξιν καὶ θαυμασμόν. Εἰπε «πολλὰ ἐποίησας, σὺ,
Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσια σου».

Καὶ εἰς μέρος τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ προέβλεπε, ἐκ-
κατὸν τὴν προφητείαν αὐτῶν, ἀποδὲν εἶπαι «Θυσίαν καὶ προσφορὰν
οὐκ ἠθέλησας», ἐπεσθῆκε «οὐκ εἶπα καταργησάμεν, ὅς Α ἐν-
νοῶν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν καινὴν θυσίαν πού ἔγινε πρὸς χά-
ριν ἐκκαταλείψαντες τὴν οἰκουμένην. Αὐτὴ ἐκκαταλείψαντες τὰς ψυχὰς καὶ
διελθόντες τὰ ἀμνηστία μας, ἀγνῶντες τὸν θάνατον, ἐκείνη τὴν
οὐρανίαν, μὲς ἐκτελέσωμεν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔργα καὶ ἡλικίαν
τὴν μαρτὴν ὡς τὴν πραγματικὴν. Αὐτὰ λοιπὸν ἀπὸ ἐγνώρισαν
ὁ Παῦλος ἐκκαταλείψαν καὶ εἶπε. «Ὁ δόξος πλοῦτος καὶ σοφίας καὶ
γνώσεως Θεοῦ, ὃς ἀνεξαρτήτως τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεξί-
τητος, αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ» (Ρωμ. 11, 33).

Ἐπειδὴ λοιπὸν προέβλεπε διὰ αὐτὰ ὁ Δαβὶδ, εἶπε «Πο-
λλὰ ἐποίησας, σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσια σου». Ἐπειτα
ἀποδὲν εἶπαι ἐν μέρος τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ εἰς «ἐλευθευτή-
ματα καὶ κατὰ ἀμνηστίας οὐκ ἠθέλησας», ἐπεσθῆκε «οὕτε εἶπον,
ὡαὶ ἤκω» (Ψαλμ. 89 7 8). Πότε «οὕτε»; Ὅταν εἶδῃ ὁ καιρὸς
τῆς τελειότητος διδωκομένης. Β διότι καὶ μὲν ἀπλοῦς ἐστὶν καὶ
διδαχθεὶς ἀπὸ τοῦ δούλου σου, τὸ ὑψηλότερον δὲ, πού ἐπερνοῦν
τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐπρεπε νὰ τὰ διδαχθεὶς ἀπὸ τὸν Ἰσὺν οὐκ
νομοθέτην. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος εἶπε «Πολύμερος καὶ πολυ-
τρόπος πάλαι, ὁ Θεός λαλῶντας τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐν τοῖς προφή-
ταις, εἰ. ἐκείνην τὴν ἡμερὰν τούτων ἐλάλουν ἡμῖν ἐν Ἰσῷ, ὃν
ἔβλεπον κρυπτόμενον πέναντι, εἰ. ὃ καὶ πᾶς κτίσις ἐποίησε» (Ἐβρ.
1, 1 2). Ἐπίσης κατὰ τὸν ἑαυτῶν τρόπον ἐμμελεῖ καὶ ὁ Ἰουδαίος
«Ὁ νόμος διὰ Μωυσέως ἐδόθη, ἡ δὲ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ὁ δὲ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Γω. 1, 17). Διὰ τὸν νόμον λοιπὸν εἶνα

μεγάλους έκανους κ.κ. τούτο, βηλαβή τὸ ἐν προτεινόμενῃ τὴν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ διὰ τὸ δεχθῆναι τὴν διδασκαλίαν. Ἐπειτα διὰ τὴν ὑπόμνησιν διὰ αὐτὰς εἶνα θεῶς ποὺ ἀφαιρῶνται διὰ πρῶτῃ τῶν ἰσχυρῶν καὶ διὰ εὐλαΐας, ἀποδοῖον νουνοτροπικῶν. Σ' ἵκανους τ' ἴσχυει, ἀν' ἀναβολὴν διδόντων γέγραπται, περὶ ἐκδοτῶν (Ματθ. 39, 8). Οἱ προφῶται, λέγει, ἀπὸ ποταμὸν πελάσας προειργασίαν τὴν παροῦσάν μου καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν εὐλαΐας τὴν ἐκδοῦν τὰς, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκπαινεσάντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἡσυχίαν τὴν ἐκδοτῶν μου.

[illegible]

μετακινῶντες ἀπὸ τόπου εἰς τόπον (βλέπετε καὶ αὐτὸς ὁ ὁμιλοῦν ἀνα-
παύσαντος παρὸν καὶ γὰρ ὡς μὲν τὴν παρουσίαν τοῦ τοῦ πάντων, θεοῦ
ἐκμαρτυροῦν κατὰ εἶδος), ἀλλὰ καὶ τὸ καὶ παρρησιασθῆναι εἰς ἡμᾶς μὲν ἀπο-
κα, καὶ ἐν ἡμῶντος

[illegible]

τήν, ἀποὺ ἔργου κατὰ μέρος τὰς νοσηρίας, τὰ σάββατα καὶ διας ἐκείνας τὰς ἑορτάς· Δὲν τὸ ἴσχυε κατὰ τὴν τύχην οὐκ ἀσκησις. Ἀρτίως τώρα θά εἴπωμεν τὴν αἰτίαν.

Πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀπίστων καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου, οἱ ὅποιοι μὲς καταπολεμοῦν, μὲς λέγουσι διὰ τὸ παλαιὸν θεοκεντρικὴν καὶ θεοτικὴν εἶναι καταργήσιν. Ἐξοὶ δὲ διὰ τὴν ἀναισθησίαν οὐκ εἰσέχθησαν τὸ πολυκαμνὸν μας, ἀλλὰ λόγῳ τῆς κακίας αὐτῶν ποὺ ἐπρόσφεραν τότε τὰς θυσίας. Ὁ Ἰουδαῖος λοιπὸν λέγει· «Ἐάν ἀντι- νήτε τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἀποστρέψετε τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπ' ὑμῶν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν τὴν βέβαιον οὐκ εἰσκακοῦμαι. Ὑμῶν» (Ψαλμ. 1, 16) 667 Ἀ Ἐπειτα προκαταμένον νὰ προσθέσῃ τὴν αἰτίαν, ἐπιφά- ρει καὶ λέγει· «Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πληρεῖς. Τούτο δὲν ἀποκαλεῖται καταργεῖν κατὰ τὸν θεοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐγκλημα τὴν προσφερόμεν τὴν θυσίαν καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτῶν δὲν ἦσαν ἐκ- προσφέντες αἱ θυσίαι, ἐπειδὴ τὰς ἐπρόσφεραν μὲ χεῖρας μαρὰ. Καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπιστὺς ἀποὺ εἶπεν· δι· «ὦ δέχομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μύ- σους, οὐδὲ ἐκ τῶν κυνῶν σου χιμάρρα, ἐκρόσθησι καὶ αἵμα» «ὦ δὲ ἀμαρτωλὸν εἶπεν ὁ Θεός· κατὶ αὐτὴν ἐκδίκησιν τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀνακαλέσας τὴν διαθήκην μου διὰ τοῦ στήματος σου. Σὺ δὲ ἐμυστρίσας παθεῖαι καὶ ἐβέβαλεις τοὺς λόγους μου εἰς τὸ ἴδιον. Εἰ ἰδοὺς κλέπτει, σὺ κλέπτεις αὐτὸ καὶ μετὰ μοχλῶν τὴν με- ρίδα σου ἐκθέτεις. Τὸ σῶμα σου ἐκτείνουσιν ἀδικίαν καὶ ἡ γαστήρ σου περιέπλεκε δολοφονίας. Ὡς καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου καταλέλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ ἡς μητρὸς σου ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν σου» (Ψαλμ. 49, 9· 16· 20) Ἀπ' ἔσθ γίνεται φανερόν διὰ τὴν ἀπειθήναι χωρὶς κανόνα λέγον τὰς θυσίας, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀπράκτων μοιχεύει, κλοπᾷ καὶ ἀσχηματίζει εἰς ὅρους τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Καὶ ὁ καθήμενος ἀπὸ τῶν προσφάτων μὲ τὸ νὰ κατηγορῇ τοὺς προσ- φέροντας τὰς θυσίας λέγει· διὰ τὸ Θεὸς διὰ τὸν ὅτιον λόγον ἀπο- στρέφει τὰς θυσίας τῶν

4. Αὐτὰ μὲς λέγουσι οἱ ἀναπειροῦντες, Ἀλλὰ τὸ κτήνημα ποὺ τοὺς ἔδωκεν ὁ Παῦλος εἶναι ἀρετὴν καὶ ἡνωτικὴν καὶ μὲ τὴν μαρτυρίαν αὐτῆν ἀπεστήμωμεν τὴν ἀπάθειάν των. Ἐπειδὴ ὁ μὲς ἤθελε νὰ εὐχῇ διὰ τὸ Θεὸς κατήγγειον ὡς C ἀνελόμενον τὸ παλαιὸν καθεστὸς καὶ τὸ κακόσμιον ἄνθρωπον, ἐχρησιμοποίησε τὴν μαρτυρίαν αὐτῆν, εἰς τὴν ὅποιν δὲν ὑπάρχει, μὲν κατηγορία ἐναν- τίων τῶν προσφερόντων, ἀλλὰ ἡ ἀπέλειπεν τοῦ τὸ ἐμφανίζει ἡμῶν ἀπὸ μόνον τοῦ. Αὐτὰ ὁ προσφάτος χωρὶς νὰ κατηγορήσῃ διὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους λέγει ἀπλῶς τὰ ἐξῆς· «θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἤθέλησας, σῶμα δὲ κατηργήσω μοι, εἰσακουσάμενος καὶ περὶ τῆς

ἀμαρτίας οὐκ ἠθέλησας» (Ψαλμ. 43, 7). Καὶ ἐξημερῶντας τὸ ὅ Παῦλος, εἰπε· «ἀμαρτία τὸ πρῶτον εἶναι τὸ δεύτερον στήσις» (Ἐβρ. 10, 9). Αὐτὸ δὲν μὲν εἰπε· «θυσίαν καὶ προσφορὰν ὅτι οὐκ ἠθέ- λησας» καὶ ἐκτενοῦσε. ὁ λόγος δὲ εἶχε περιφύρειν διὰ τὰς αἰτίας ἀκακοποιῶν. Τώρα ἡμῶς μὲ τὸ νὰ εἴπῃ· «σῶμα δὲ κατηργήσω μοι, καὶ μὲ τὸ νὰ εὐχῇ διὰ ἄλλοι θυσίαι εἶναι εὐαχθή, δὲν ἔθεκε λοιπὸν καμῶν ἐκείνην διὰ ἐκείνης, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν. Καὶ ἐξημερῶντας αὐτὸ το ὅτιον ὁ Παῦλος ἔλεγε· διὰ τὸ αὐτὸ τῆς προσφορᾶς ταύτης ἡνωτικῶ- νος ἵσχυον ἐν τῷ θελήματι τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων λέγει, καὶ σποδὸς θυμιάματα, βαντίζουσα τοὺς κοινωνομέ- νους, ἀντιφύει, πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅς διὰ Ἰωάννου ἀντίον προστήκειν ταυτὶν ἀ- ραρίον, καθαρὰ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων.» (Ἐβρ. 9, 10· 13 ἔξ.) Ὅτι λοιπὸν ἐκεῖνα μὲν ἔχουν καταργήσιν καὶ ἄλ- λα δὲ ἀντὶ αὐτῶν ἔχουν εὐαχθή καὶ διὰ τὸν ὅτιον ἀποκαταστάσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ παλαιὰ, ἡνωτικὴν καὶ ἔχουν ἀποκαθάρσιν ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ὡς τώρα. Ἐμαρὸς λοιπὸν, αὐτὸ, Ἐ τὸ ὅτιον ἀπὸ πολλῶν ταύρων, τώρα ἀδικήματα νὰ ἀποδείξωμεν. διὰ θελήσιν καὶ ὁ πρό- σος ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὅτιον ἔγινετο ἡ ἀρωγήν διὰ φαίνεται πλέ- ον, οὐκ ἐκ ἐκτενῶς πάλιν, ἀλλὰ τὸ ἀποδείκνυν καὶ αὐτὸ μὲ σα- φήματα καὶ μὲ λόγους ἀπὸ τῆς Γραφῆς. Προσηγομένους εἰπαμεν ὀλίγα, ὅσπερ νὰ τίνῃ καλλιτέρα σαφὴς ἡ ἐργασία αὐτῶν. ποὺ θὰ εἴπωμεν τώρα.

Ὁ Ἀβραάμ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπὸ τῆς Περσικῆς, χώ- ραν ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Ἰακώβ καὶ ὁ Ἰα- κώβ τοὺς δώδεκα πατέρας, ἀπὸ τοῦ ὅποιος προήλθεν αἱ δώ- δεκα φυλαὶ ἡ καλλίτερα δεκάτρεῖς. Αὐτοὶ ἀντὶ τοῦ Ἰωσήφ τὰ πα- τὴρ καὶ. Ἐφραὶμ καὶ ὁ Μανασσῆς ἐνίσταν ἄρχοντες φυλῆς. Καὶ ὅπως ἡ φυλὴ ἰσχυρομένητο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ καθένος ἀπὸ τὰ πατὴρ τοῦ Ἰακώβ. 668 Ἀ θελήσιν ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν, τοῦ Σιμεὼν, τοῦ Λευὶ, τοῦ Ἰουδα, τοῦ Νεφθαλεμ, τοῦ Γάδ, τοῦ Ἀσέρ, τοῦ Βενιαμιν, ἔτσι καὶ εἰς τὴν παρτίωσιν τῶν παιδῶν τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Μανασσῆς καὶ ὁ Ἐφραὶμ ἔθυσαν τὰ ἐνέματα τῶν εἰς δύο φυλάς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μὲν ἐκαλεῖτο φυλὴ τοῦ Ἐφραὶμ, ἡ δὲ ἄλλη φυλὴ τοῦ Μανασσῆ. Ἀπὸ τὰς δεκάτρεῖς αὐτῶν φυλῶν, αἱ μὲν δώδεκα εἶχαν χωράρια καὶ εἰσοδήματα καὶ διακονοῦντο μὲ τὴν γεωργίαν, καὶ ἡσυχολοῦντο μὲ διακονοῦν τὰς τεχνικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς τῶν βιωτικῶν. Ἡ φυλὴ εἰμὸς τοῦ Λευὶ ἡ ὅποια ἐκτενέθηκε μὲ τὸ ἐ- ξῆμα τῆς ἐρωτικῆς ἦσαν ἡ μόνη ποὺ ἀπαλλοτρίωντο ἀπὸ τῆς ἐκ- στήν τῶν βιωτικῶν ἐργασίαν. Β Αὐτὴ οὕτως χωράρια ἐκαλεῖτο

γούσαν, ὅτε ἀποκρίναν ἄλλα ἀπαγγέλλαντα. ὅτε μὲ τίποτε ἄλλο παρόμοιον ἠχοῦντο, ἀλλὰ ἀσκούσε μὲ προσοχὴν μένειν τὸ ἄξιωμα τῆς κερυσίνης καὶ ἐλάμβανε τὴν λογιζομένην δεκάτην ἀπὸ ἐλάλησιν τὸν λαὸν δηλαδὴ τὸ ἓνα δίδασκεν ἀπὸ τοῦ κροσίου, τὸ σκῆπτρον καὶ ἀπὸ ἑλίου τὰ ἄλλα προέχοντα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπὸ δὸν εἰς πότιος τὰς θεκάς καὶ αὐτοὶ ἀποκαλοῦσαν τὰ σκῆπτρα των. Καὶ δὲν ἀπαρτίματο νὰ γίνῃ ἱερεὺς ποτὶ ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἄλλας φυλῆς. Πρώτῳ μὲν ἀπὸ τὴν φυλὴν αὐτὴν προήλθεν ὁ Ἀαρὼν, δηλαδὴ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ καὶ διαδοχικὰ τὰ ἐγγόνια τοῦ ἐλάμβαναν τὸ ἄξιωμα τῆς ἱερουσύνης καὶ καμίας καμμένων φορεῶν δὲν ἔγινεν ἱερεὺς ἀπὸ ἄλλων φυλῶν. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ Λευῖται, δηλαδὴ τὰ τέκνα τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ ἐλάμβανον ἀπὸ τῆς ἄλλας φυλῆς τὴν δεκάτην καὶ μὲ αὐτὴν ἀποφόρον. Ἀλλὰ καὶ τρεῖς ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰσάακ αἱ τὴν ἐκσχὴν τοῦ Ἀβραάμ, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπέρχον ἀνάμνη οἱ Μωσσοὶ καὶ δὲν εἶχε καταγραφὴ ὁ νόμος καὶ δὲν εἶχεν ἐμφανισθῇ ὁ θεσμός τῆς κερυσίνης τῆς λευτικῆς φυλῆς. Ὅστε σιγήρη ὅτε καὶς εἶχαν γίνεαι, καὶ αἱ φυλαὶ δὲν εἶχαν διακριθῇ μετὰ τὸν καὶ ἡ ἱερουσαλὴμ δὲν εἶχε ἐμφανισθῇ καὶ δὲν εἶχε λάβει τὴν ὑπαρξίν του τίποτε ἀνάμνη ἀπὸ τῆς λαμβανῆς πρὸς ἑαυτὴν. παρουσιάζοντες κάποιους Μελχισέδαι, που ἦσαν ἱερεῖς τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ὁ Μελχισέδαι αὐτὸς ἦταν βασιλεὺς καὶ ἱερεὺς μαζί, ὅπως ἐπρόκειτο νὰ γινῇ τύπος τοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτὸν ἡ Γραφὴ τὸν μνημονεύει ἐκκαθάρα καὶ ἱδρυατα. Ὅταν ἐλάμβανε ὁ Ἀβραάμ ὄψωμος θέναντιον τοῦ Πατριῶν καὶ ἀπελευθέρωσαν ἀπὸ τὰ χεῖρα των τὸν ἀνέκον των τὸν Λωτ καὶ ἔλαβε πολλὰ ἀνέφυρα καὶ ἐπέστρεψε τῷ πατρὶ τῆς, ἀπὸ τοῦ κατεστρώσαν τὸ γένος αὐτὸ ἀνακαταρῶσα ἡ Γραφὴ λέγει τὴν σχετικὰ μὲ τὸν Μελχισέδαι. Ὁ «Καὶ Μελχισέδαι βασιλεὺς Σαλῆμ, ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ αὐτοῦτος ἐν Ἀβραάμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡμεῖς Ἀβραάμ τῷ θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὅς ἐστις τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ αὐτοῦτος ὁ θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὅς παρέθηκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριός σου. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων Ἀβραάμ» (Γεν. 14. 18-20). Ἀν λοιπὸν παρουσιάζον κάποιους προφήτας, ὁ ὁποῖος θὰ εἴπῃ διὰ μετὰ τὸν Ἀαρὼν καὶ τὴν ἐκσχὴν ἐκεῖ καὶ καὶ ὅς τις αὐτὸς αὐτὸς καὶ τὰς προφητάς θὰ ἔμωσαν πρὸς ἄλλους ἱερεῖς ὁ ὁποῖος δὲν θὰ προέχεται ἀπὸ τὴν φυλὴν ἐκεῖ, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλων φυλῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτότερος εἶχε γίνεαι ἱερεὺς καὶ ἐμφανισθῇ διὰ σίμωσαν μὲ τὴν ἐσχὴν τοῦ Ἀαρὼν. Ἐξ ἑκεί μὲ τὴν ἐσχὴν τοῦ Μελχισέδαι, εἶπεν ὁλοφάνερων εἶναι ἡ μὲν παλαιὰ ἱερουσύνη, ὅτε θὰ ἔχῃ καταργηθῇ.

νὰ εἰς τὴν θέαν ἐκείνην θὰ ἔχῃ ἑαυτήν. Ἐάν ἐθέλῃ ἡ παλαιὰ ἐπρόκειτο νὰ συνεχίσῃ τὴν καταργηθῆναι τῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ἐσχὴν τοῦ Ἀαρὼν καὶ διὰ μὲ τὴν ἐσχὴν αὐτοῦ, ὅπως ὁ ἑκείνος ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο διὰ τὰς θυσιὰς, ἐνθ' ὁμοιωθῆς διὰ τὴν προσοχὴν τοῦ Χριστοῦ, κάποιος λέγει, καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου» (Ψαλμ. 109, 1).

Β. Καὶ διὰ νὰ μὴ λοιπὸν ὑπάρξῃ ὁμοίωσις διὰ αὐτὸν λέγονται διὰ κάποιον ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀνθρώπους, δὲν τὸ λέγει ὁ Ἡσαΐας, ὅτε ὁ Ἱερεμίας 449 Α. ὅτε κάποιος ἄλλος προφήτης ἀπὸ τῆς ἀλλ' ὁ ἑκείνος ὁ βασιλεὺς, διὰ νὰ μάθῃς ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἡγέμεται κατὰ ἄλλον Κύριον ἐκτός ἀπὸ τὸν θεόν. Διὸς ἐάν ἦσαν κάποιος ἀπὸ τῶν ποιητῶν, ὅπως κάποιος ἀπὸ αὐτοῦ, που αὐτοῦ ἐξομολογῶν θὰ ἦσαν δυνατόν νὰ εἴπῃ ὅτι περὶ ἀνθρώπου ὁμοίωσι. Τότε ὁμοίωσι καὶ αὐτὸς εἶπεν, βασιλεὺς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καλεῖται Κύριον τοῦ ἑνα ὁποιοῦντος ἀνθρώπων. Ἐάν ὁ Δαβὶδ ὁμοιωθῆς δι' ἑνα κοινὸν ἀνθρώπων, ὅμοιος μὲ τοὺς ἄλλους, πῶς ἡμποροῦσε νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκδόκεν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς μεγάλης καὶ ἀνεκράστου ἐκείνης δόξης. Διὰ τούτο εἶπεν ἀδύνατον, Δι' αὐτὸν ὁμοίωσι λέγει, εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ὅς ἂν ὁμοίωσι τοὺς ἐχθρούς μου ὑποκαθῶν τὸν ποδὸν σου» (Ψαλμ. 109, 1-2). Ἐπειτα διὰ νὰ μὴ καμῆς ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀνοσιγχορὸς καὶ ἀδύνατος, ὁ ἐπρόκειτο «μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου» (Αὐτόθι 109, 3). Καὶ δὲ νὰ τὸ καμῆς σαφέστερον εἶπεν «ἐκ χειρὸς πρὸς ἐκαστοῦ ἐγέννησά σε» (Αὐτόθι). Καμίας ὁμοίωσι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶχε γέννησθαι πρὶν ἀπὸ τὸν ὁμοιωθῶν. «Ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν αἶωνα κατὰ τὴν ἐσχὴν Μελχισέδαι» δὲν εἶπεν «κατὰ τὴν ἐσχὴν Ἀαρὼν» Ρωμ. 7. λοιπὸν τὸν Ἰουδαῖον, ἐάν δὲν ἐπρόκειτο νὰ καταργηθῇ ἡ παλαιὰ ἱερουσύνη, τότε διὰ ἱερεῖν ἄλλον ἱερεῖα κατὰ τὴν ἐσχὴν τοῦ Μελχισέδαι. Ἀπὸ λοιπὸν ὁ Παύλος ἐφάνηκεν εἰς τὸ χωρὶν τῆς Γραφῆς εἶπεν πῶς τὸ διαπορεύοντος καλότερα, διὰ ἀπὸ ὁμοίωσι περὶ τοῦ Χριστοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐσχὴν.

14. Ὁμοίωσις. Εἶναι ὁ ὁμοίωσις ἀπὸ τῆς, ὅπως τὸν φέρει τὴν ἀσχὴν εἶναι ἐκείνη ὁ παλαιὰ. Ἀποδοῖται ὁ καμίας «ἀδελφότης». Εἰς τὴν ὁμοιωθῆναι καλὸν σημαίνει ὅτι πάντες ἐθέλῃ, τὸν αὐτὸν. Ἡ ὁμοιωθῆναι καὶ αὐτὴ σημαίνει προέχεται ἀπὸ τὸν Ἡσαΐαν 14. 12. «Ἡὸς ἐξέστησαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Ἡσαΐας, ὁ πρὸς ἀνατέλλειν ἱερεῖς ἐκ τῆς γῆς ὁ ἀποτέλλειν πρὸς πάντα τὰ ἔθνη» καὶ εἶπεν ἐκεί ὁ Ἡσαΐας τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος, ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ. Ἡ σημασία τοῦ ἐκεί εἰς τὸ καμῆναι εἶναι ἡ τοῦ φέρει. Πρὶν ὁ θεὸς ὁμοιωθῆναι τὸν φέρει εἶναι γέννησι τὸν γόν του ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο περὶ αὐτοῦ προσκυνῶν.

τέρη λέγει, οὐ ἱερὸς εἰς τὴν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μαλχισεδέκ. ἐπερίσσεια C ἀπὲρ οὐ πολλὸς ἦν ὁ λόγος καὶ δοκονήμενος. (Ἐβρ. 8. 11.) Ὅτι τα ἀφ' οὗ ἀπέκριντο τοὺς μαθητὰς (ἰστέον δὲ οὐκ ἔστιν ἡ συντημένη), λέγει. «Τίς ἐστὶν ὁ Μαλχισεδέκ» καὶ παρατίθεται τὴν ἱστορίαν του μὴ τὸ νῦν εἶπαι τὴν ἀξίαν. «Ὁ ὅτις ὁ συγγενὴς ὁ Ἀβραάμ ἀποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογῶν αὐτὸν. ὁ καὶ δεκάτην ἔλαβεν ἀπὸ πάντων Ἀβραάμ». Ἐπειτα ἀφ' οὗ ἀπεκάλυψε τὸ θαυτότερον νόημα τοῦ τύπου, λέγει. «θεωρεῖτε δὲ πηλίκος εἶναι, ὃ καὶ δεκάτην ἔλαβεν ἀπὸ πάντων Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης» (Ἐβρ. 7. 1-4). Αὐτὸ δὲν τὸ εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι ἡ δική μας ἱερουσύνη εἶναι ἀντιπαραστήριον ἀπὸ τῆς ἰουδαϊκῆς. Καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκούει τοὺς τύπους τῶν πραγμάτων ἐν τῶν προτέρων διαλάμψει ἡ ἀπεροχή. D Ὁ Ἀβραάμ ἦταν πατήρ τοῦ Ἰσαάκ καὶ παππὸς τοῦ Ἰακώβ καὶ πρόγονος τοῦ Δαυὶ, ποὺ ἦν παῖς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Λευὶ ἔλαβε τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ ἱερουσύνης εἰς τοὺς Ἰουδαίους. Ἀλλὰ ὁ Ἀβραάμ αὐτὸς, ὁ ὅποιος ὑπερῆκε πρόγονος τῶν Λευιτῶν καὶ τοῦ ἰουδαϊκοῦ ἱερατείου κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Μαλχισεδέκ, ὁ ὅποιος ὑπερῆκε τύπος τῆς δικῆς μας ἱερουσύνης, συγκαταλέγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν μακίων. Καὶ τοῦτο κατὰ δύο τρόπους τὸ ἐξηγούμεθα καὶ μὴ τὴν ἀπόδοσιν τῆς δεκάτης εἰς αὐτὸν, τὸν Μαλχισεδέκ, διότι οἱ λαῖκοι καταβάλλουν τὰς δεκάτας εἰς τοὺς ἱερεῖς, καὶ μὴ ἦν εὐλογεῖται ἐν μέρους τοῦ. E διότι οἱ λαῖκοι εὐλογοῦνται ἀπὸ τοῦ ἱερέως βλέπων πάλιν πόσον ὑπερέχει ἡ ἱερουσύνη μας, ὅταν ὁ πατριάρχης τῶν Ἰουδαίων Ἀβραάμ, αὐτὸς τοῦ ὑπερῆκε πρόγονος τοῦ Δαυὶ, αὐτοῦ μικροῦ εἰς τὸν Μαλχισεδέκ διὰ τὴν εὐλογίαν καὶ δέσιν τὴν δεκάτην. Πράγματι ἡ Παλαιὰ Διαθήκη διηγεῖται καὶ δὲ τὰ δύο αὐτὰ, ὅτι δηλαδὴ ὁ Μαλχισεδέκ εὐλόγησε τὸν Ἀβραάμ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ αὐτοῦ τὴν δεκάτην (Γεν. 14). Αὐτὸς τὸν Ἰωὴλ τοῦτον ὁ Παῦλος ἀφ' οὗ τὰ ἔλεγον εἰς τὸ μέσον εἶπε. «θεωρεῖτε δὲ πηλίκος εἶναι». Αὐτοῦ Παῦλος (ὁ Μαλχισεδέκ) λέγει. «ὁ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἐκ τῶν ἀποστρέφοντων ἔλαβεν ὁ πατριάρχης ἐκεῖνον. Καὶ οὐ μὲν ἐκ τῶν ἰσραὴλ τὴν ἱερουσύνην λαβόντων, οὐδ' ἂν ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδοτέον τὸν λαόν, τούτοις τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καί πορ ἐξεληλυθὸς ἐκ τῆς ἀσφῆς τοῦ Ἀβραάμ» (Ἐβρ. 7. 4-5). Καὶ αὐτὸ που λέγει σημαίνει τὸ εἶπαι. Οἱ Λευῖται, λέγει, αὐτοὶ δηλαδὴ οἱ ὅποιοι ἀποστρέφοντο τὸ ἱερατεῖον, εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἔχουν ἐντολὴν, σύμφωνα μὴ τὸν νόμον νὰ παραρνοῦν τὴν δεκάτην ἀπὸ τοῦ λαοῦ. Ἰουδαῖοι, Μωσῆς, δὲο κατήγαγον ἀπὸ

τὸν Ἀβραάμ καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ὁ ἕτερος λαός, λαμβάνουν ὁμοῦ δεκάτας ἀπὸ τοῦ λαοῦ. Οὐ Μαλχισεδέκ ἡμῶς, ὁ ὅποιος δὲν γενεαλογεῖται ἀπὸ αὐτοῦ (οὗτος δὲν κατήγατο ἀπὸ τῶν Ἀβραάμ, οὐτὶ ἀπὸ τῆς λευιτικῆς φυλῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἑλλο ἔθνος). B Ἐλαβε τὴν δεκάτην ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ οὐ μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ μὴ αὐτὸ καὶ κατὰ ἑλλο. T. εἶπαι αὐτὸ τὸ ἑλλο, «ὅτι εὐλόγησεν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀβραάμ, ὁ ὅποιος κατέχευε τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ λέγει, φανερώμεν αὐτό. «Ὅτι αὐτὸς εἶναι πολλὸ μικρότερος ἀπὸ ἐκεῖνον. Kαὶ πῶς συμβαίνει τοῦτο «Χωρὶς πόσης ἀνολογίας τὸ ἑλλο τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρετοῦτος εὐλογεῖται» (Ἐβρ. 7. 7). Συνεπῶς, ἐκ τῶν Ἀβραάμ, ὁ ὅποιος ὑπερῆκε πρόγονος τῶν Λευιτῶν, δὲν ἦταν μικρότερος ἀπὸ τὸν Μαλχισεδέκ, αὐτὸς δὲν ἔα τὸν εὐλογεῖν, οὐτὶ δὲ ἔλαμβανε δεκάτας ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἐπειτα ἐπαίδη ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι ἀπὸ τῶν Μαλχισεδέκ προήλθεν ἡ ἀπεροχή, ἐπερίσσεια καὶ εἶπε. «Καὶ ὡς ἔπος εἶπεν», δηλαδὴ σχεδόν. «διὰ Ἀβραάμ καὶ Δαυὶ C ὁ δεκάτας λαμβάνων διδουκώμεται». Tι σημαίνει ἡμῶς τὸ «ἀδελφάτωται». Eἰς τὴν Μαλχισεδέκ, λέγει, ἔλαβε τὰς δεκάτας καὶ αὐτός, ὃν καὶ δὲν εἶχε γεννηθῆ ἐκεῖνον μέγας τοῦ πατρὸς τοῦ. «Ἐτ γὰρ λέγει, ἐν τῇ ἀσφῆ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦν δὲ ἀντήγαγον αὐτὸν Μαλχισεδέκ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εὐλογεῖται παρὰ πάντων εἶπεν «ὡς ἔπος εἶπεν» (Ἐβρ. 7. 9-10).

Διὰ ποῖαν δὲ αἰτίαν αὐτὰ, τὸ φανερώμεν, μὴ τὸ νῦν λέγει καὶ μὴ οὐκ ἡ τελειώσις τῆς λευιτικῆς ἱερουσύνης ἦν ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νομιμασμένη. Tις εἶπαι κατὰ τὴν τάξιν Μαλχισεδέκ ἀνιστάμεθα, ἱερὸν ἔτερον καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι» (Ἐβρ. 7. 11). T σημαίνει αὐτό, ποὺ λέγει D. «ὅτι τὰ λευιτικὰ πρόφητα ἦσαν τέλει, λέγει, καὶ ὁ νόμος δὲν ἦν οὐκ ἐκ τῶν μελλοντικῶν ἀφ' οὗ, ἀλλ' αὐτοὶ εἶχον ἀπὸ τῆς, τὸ κατὰ τὴν καὶ δὲν ἐπρόκειτο νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν τοῦ εἰς ἑλλο ὅσα ἡ παλαιὰ ἱερουσύνη νὰ ἀποσπάρῃ καὶ νὰ εἰσχωθῇ ἑλλο εἰς ἀντικατάστασιν τῆς, τότε δὲ τὸ προφῆτης θὰ εἶπαι. «Ὁ ἱερὸς εἰς τὴν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μαλχισεδέκ» (Ψαλμ. 109. 4). Ἐπειτα δέδοται νὰ εἶπαι κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος λέγει. «ὡς μὲν ἡ τελειώσις διὰ τῆς λευιτικῆς ἱερουσύνης ἦν, τίς εἶπαι κατὰ τὴν τάξιν Μαλχισεδέκ ἀνιστάμεθα, ἱερὸν ἔτερον καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι». Γίνεται λοιπὸν φανερὸν ἀπὸ αὐτὸ ὅτι ἡ ἱερουσύνη ἐκεῖνη ἐτελείωσε τὴν ἀποστολήν της καὶ εἰς ἀντικατάστασιν της ἦλθεν ἑλλο, ἡ ὅσα εἶπαι καὶ κατέστρεψε καὶ ἀντικατέστη. E Καὶ ἀφ' οὗ τοῦτο γίνεται παραδεικνύον μὴ μὴ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῆς γένεως παραδεικνύον καὶ ἐκεῖνον, οὗ διηγεῖται καὶ διὰ

λο πολιτεύματα, που συμβαδίζει με την Ιερουσαλήν θα ελεγχθή, δηλαδή αυτό το δικό μας πολιτεύμα και η καλύτερα νομοθεσία. Αυτό λοιπόν εξέφραζε και ο Παύλος όταν έλεγε ημεμεπιθεμένης γὰρ τῆς Ιερουσαλῆς, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμοι μετὰβασις γίνεσθαι (Εβρ. 7, 12). Και ὁ δημιουργὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τῆς θύλης παντοκράτης τὸν προημέτερον εἶναι ὁ Θεός. Ἐπειδὴ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς νομοθεσίας σχετίζεται με τὴν λειτουργίαν τοῦ αἵματος τῆς ἱεροσύνης καὶ ἐπειδὴ ἡ πρώτη αὐτῇ ἱεροσύνη ἔχει, τοῦ ἐκείν το περιωρίσιν, εἶναι εὐφρανόμενον ἐκείν, ἀφοῦ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνης ἦλθεν ἄλλη, ἔκρετε καὶ τὴν παλαιὴν νομοθεσίαν νὰ ἀνακαταστήσῃ ἄλλη νομοθεσία ἀνωτέρα.

Ἐπειτα δὲ νὰ δείξῃ διὰ ποῖον λόγοντα, αὐτὸ 671 Α λέγει «ἐπ' ὃν γὰρ λέγεσθαι, ταῦτα, φολῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀρ' ἦς οὐδαίς προσέσχηκε πρὸς θεοκατωτηρίαν. Προέβλεπον γὰρ οἱ ἐξ Ἰουδα ἀνατέλλαντες ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱεροσύνης Μωσῆς ἐλάλησεν» (Εβρ. 7, 13-14). Ὅταν λοιπὸν ὁ Χριστὸς παρουσιάζετο, νὰ κατέγιντο ἀπὸ τὴν φυλὴν ἐκείνην, δηλαδή τὴν φυλὴν τοῦ Ἰουδα καὶ καὶ αὐτὸς ἱερεὺς σφαιρούμενος μετὰ τὴν γὰρ τὸν Μελχισεδεκ καὶ ὁ Μελχισεδεκ νὰ εἶναι πολὺ ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ἀπὸ παντὸς ἀποδείκνυται σύμφωνα ἐκείν, καὶ ἄλλη ἱεροσύνη εἰς τὴν θέσιν ἄλλης ἔρχεται καὶ εἶναι αὐτὴ πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην. Διότι, εἰς ὃν τύπος εἶναι λαμπρότερος ἀπὸ τὴν ιουδαϊκὴν ἱεροσύνην, ἀσυνεπὲς ἀνωτέρα εἶναι, τότε ἡ πραγματικὴ νότις. Αὐτὸ λοιπὸν καὶ ὁ Παῦλος ἐξέφραζεν ὅταν ἔλεγε Β. Παροξύτερον ἐκ καθεστῶτος ἐστίν, εἰ κατὰ τὴν ἡμετέραν Μελχισεδεκ ἀνωτέρα ἱερεὺς ἐτερος, ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκενῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς διατελλόμενος (Εβρ. 7, 15-16). Τὸ σημαίνει «οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκενῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς διατελλόμενος». Δὲν σημαίνει παρὰ τοῦτο, ὅτι δηλαδή τίποτε ἀπὸ τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ ὅτι ἡ σαρκενὴ αὐτὴ δὲν διετέλεσε νὰ ἐπιστρέψουν πρόβατα καὶ μοσχάρια ἀλλὰ νὰ λαμβάνουν τὸν θεὸν μετὰ τὴν ἀρετὴν τῆς φύσεως των. Καὶ ἐπρόβατον εἰς ἡμᾶς, ὅς ἐπαθία δ' αὐτὴ τὴν ζωὴν ἢ ὅποιον δὲν φέρειται, ποτε. Καὶ ἐν τῇ μετὰ νεκροὺς αὐτῶν ἀρετῶν μας ἦλθε καὶ μὲς ἀνέστησε πάλιν καὶ μὲς ἐξοποιοῦσθαι, ἀφοῦ κατέλας διπλὸν θάνατον αὐτὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐκείνον τοῦ σώματος μας. C. Ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἦλθε καὶ μὲς ἔφατε τίποτα μεγάλα ἀγαθὰ καὶ δώρα, δὲ τούτο λέγει, τοῦ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκενῆς ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀναστάντων.

Η. Ἐκείν λοιπὸν ἀποδεχθὴ συγχρόνως μέχρι τώρα καὶ τοῦτο, ὅτι δηλαδή μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἱεροσύνης ἦσαν ἀναγ-

καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ ἡ νομοθεσία. Ἄλλ' ἔφατε, ὅμως νὰ ἀποδείξωμεν αὐτὸ μετὰ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν Γραφὴν, νὰ προσκομίσωμεν πάλιν τοὺς προφῆτας σὺν μαρτυρίας, ποὺ νὰ μὲς λέγουν ὅτι καὶ ὁ νόμος θὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ τὸ πολιτεύμα πρὸς τὸ καλύτερον θὰ μεταβληθῇ καὶ ἐκ ποτὸς πλεον εἰς τὸ μέλλον εἶναι ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίας βασιλεὺς. Ἐπειδὴ λοιπὸν πρέπει νὰ λέγωμεν τόσα, ὅς εἶναι δυνατόν νὰ δείξῃ ὁ ἀκροατὴς καὶ νὰ μὴ λέγωμεν συγχρόνως δια καὶ καὶ χωρὶς μέτρον ἀφοῦ λοιπὸν ἐκείνη τὰ ἀποκαταστήσῃ. Δι' ἄλλου γινώσκου, τώρα εἶδὼς τὰς κατεσκευασμένους τὸν λόγον μας, ἀφοῦ παρακαλέσωμεν τὴν ἀγάπην σας, νὰ ἐνθυμηθῆτε αὐτὰ ποὺ εἴπαμεν καὶ μετὰ αὐτὰ νὰ συνθέξῃ καὶ ὅσα προηγουμένως ἔχουμεν εἶπει. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ὅποιον οὐκ ἐκτελεσθῇ πρῶτον, δὲ αὐτὸ ὅσον πρῶτον θὰ οὐκ ἐκτελεσθῇ καὶ τώρα. Νὰ διακόψετε ἀπὸ τὸν κινδύνον τοὺς ἀδελφούς σας καὶ νὰ ἐπιδίξετε ποιεῖν φροντίδα διὰ τὰ ἐγκαταλειμμένα μέλη μας. Διότι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡμεῖς ἀπρόσβως ἀναλαμβάνομεν τόσον μεγάλον κίνδυνον, καὶ διὰ νὰ ἀμειψώμεν ἀπὸ τῆς οὐχὶ δὲ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ χειροτελευταία καὶ τὰς θεωρητικὰς ἐπιδοκιμασίας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναπαύωμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας αὐτοὺς, ποὺ ἔχουν ἀποσταθῇ. Εἰ καὶ δὲ μὴ μὲς εἶχε κατεῖλε ἀπὸ οὐδὲν, τίποτε τοῦ κοιντοῦ δὲν ἔχου μετὰ τὸν μακάριον νὰ ἡμαρτοῦσα νὰ διεκδικῶμεν τὰς ὑποθέσεις μας. Κανείς δὲν ἔμπορεῖ νὰ πεισθῇ τὰς ὑποθέσεις τοῦ γνωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν αὐτηρίαν τοῦ πλησίου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος λέγει, «μὴδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζήτει, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἐκείνου, εἰδικὸς οὐκ ὁ ἑαυτοῦ ἐν ὃ τοῦ πλησιοῦ κατεῖλε συμφέροντα» (Α Κορ. 10, 24). Εἰς ὅσα καὶ ἀλλὰ ὁ ἀδελφός σου εἶναι, ἀρρωστός, «Ἄν λοιπὸν συνέπιπται σωστὰ, θὰ παύσῃς περισσύτερον δὲ ἐν ἀρρωστον καὶ θὰ μνησθῇς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν μακάριον ἐκείνον, ὁ ὅποιος λέγει, «Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς πονεῖ, καὶ οὐκ ἐγὼ πονεῖμαι;» (Β Κορ. 11, 29). Ἐάν λοιπὸν μετὰ τὸ νὰ δίδωμεν οὐκ ἐργασίαν καὶ 672 Α μετὰ τὸ νὰ ἐξοικονομῶμεν ὅλα τα χρήματα εἰς τοὺς πτωχοὺς, δοκιμάζομεν χαρὰν, πόσῃ ἀχαρίστητον θὰ καρποθετοῖμεν, ἐάν ἡμαρτοῦσῃμεν νὰ εὐφρανῶμεν φύρας. Ποσὴν δὲ ἀρετὴν θὰ ἀπολαύσωμεν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν; Διότι καὶ εἶδὼς, ὅσας φορές, θὰ συναντήσωμεν μεγάλην ἀγαλλίασιν θὰ δοκιμάζωμεν ἀπὸ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν συναντήσῃ μας, μετὰ τὸ νὰ ἐνθυμώμεθα τὰς εὐεργεσίας, ποὺ ἐλάμβανον εἰς αὐτοὺς, ὅταν ὅμως τοὺς ἀντιμετώπιζομεν ἐκείν ἑμμερὸς εἰς τὸ φανερὸν ὅτι καὶ τὸ Κρι-τὸ, ποὺ ὁ κερρὸς θὰ λάβωμεν τότε. Καὶ ὅπως εἰ δὲ καὶ οἱ πλεονεξοῦν καὶ οἱ ἀρπαγες καὶ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν διαπραξῆ πολλὰ, ὁδοὶ α, εἰς δὲ

[illegible]

Αίτια λοιπόν άρρωσ αλλεργικών όντ' έβη, άς μή επιβληθ έναρριαι καί ένοκαταχρηστικά άπό έναρρ μόνον άπό τους συγγενείς αυτών, έδω κά-
ποιο ποσ έταυ έαρη, άναίκατο το καί άρρω έβέβαια άπό έναρρ μόνον
καί τους συγγενείς, ές της τάς ν. κα. έτοι έν έταρη, προνέ-
ατε να μάθουν, ποθ έπαρκαυν άναίκατο, που πάσκαυν άπό τους
ευναικαίους άρρωσ-αν. Αίτια έταυ καί ήταυ έν περ άσκαρην πρ-
αγμωκήν ές άναίκατο μωλά έαυ, άρρω κάναρρσκαρρη άναίκα έαυ

Ὡς τὰ ἔργα σου, ὅτι διὰ ἐκκαίρουμα τον λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς πα-
τρίδα γῆν. Εἰ δὲ αὐτὰ καὶ δοξῇ δὲ γινώσκει προκρίματα, εἰς τὸ
πρότερον τῶν ἀρετῶν διὰ τοῦτος καὶ εἰς τὴν περιστάσει τῶν χρη-
σμάτων ἐκείνης, ποῦ περὶ τῆς εὐοχρηστίας καὶ πιατὰ καταλαμβάνει-
ται ἀπὸ μεγάλων προβλημάτων διὰ τὴν αὐτῆς καὶ συγκαταβαίνει
δύναμι καὶ εὐνοία νομίζονται, ὅτι καὶ εἰς τὴν περιστάσει τῆς ἀρε-
τῆς συμβαίνει. Αὐτὸς ποῦ καταβόσκου καὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ καλῶν,
λαοῦνται ἀπὸ τὸ θεῶ τοῦ κατεβόσκου τῶν τῶν προσηγοριῶν καὶ τῶν
νοημάτων καὶ τὰ πρῶτα καὶ, διὰ τὸν δὲ θεοῦ καὶ ἐκκαίρουμα ἰσχυρὸν τοῦ
θεοῦ ποῦς μας καὶ διὰ τὸν δὲ λαβόμεν πνευματικῶν δὲ τὰ ἐκκαίρουμα
μας, ἡ κατεβόσκου διὰ τὸ ἀνεκκοινοῦμεν καὶ ποῦ τοῦτος εἰς ἀσκή-
σια καὶ διὰ τὸν ποῦ τοῦτος ἀποκαθάρσει. 673 Α. πρῶτον αὖ διὰ τὸν δὲ θεοῦ
τοῦ δυνατοῦ τοῦ Θεοῦ ποῦς καὶ τῶς σὺν ἡμῶν, τὰ ταυτὴ καὶ τοὺς ὁ-
πηρετοί, ἀπὸ τοῦ ἐκκαίρουμα εἰς τὴν ἔκτασι καὶ τὸ κινῆσαι αὐτοῦ, δι-
πιστοποιούμεν ἀπὸ τῶν παγίων τοῦ θεοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀσκήσιων ποῦ ἔχουν
αἱ χριστιανιστὶ ἀπὸ αὐτῶν καὶ θεολογικῶν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
πᾶν ἐκκαίρουμα τῶν ἔργων ποῦ τοῦ ἐκκαίρουμα ἡμῶν διὰ τὸν ποῦ
προσβαίνει, μας, εἰς ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν, εἰς ἀπὸ τῶν, πρῶτα μὲν
ἀδύνατον δὲ μὴ περὶ τῶν, ἰσχυρὸν εἶναι χρηστῶν.

Πλην όμως διά να μη έχετε ούτε αυτόν - την προφησίαν, λέγει ποτα, έτι έάν, αφού εορτάσετε ποσάκι λάοι και, χριστιανοποιήσονται δια τα μέσα, που έχετε εις την εκκλησίαν σας, τον λόγον, να μη πιστευαι, εορτάζοντες τον εις τους Ισραήλ και αυτού έβέβαιον να την χάρι του Θεού θα εταπεινώσει το έθνος, B και τότε όλος ο λαός των θα άνηκη εις εχθρούς που τον εξαγριωθήσονται. Αδελφά έρε λεί να μετανοήσω οι άδελφοι εις τους σούβλους και οι γυναίκες εις τους άνδρας και οι πατέρες εις τα παιδιά και οι φίλοι εις τους φίλους.

Ας πληρωθώμεν και οι Ιουδαίοι και αυτοί που νομίζουν ότι άνηκουν εις τους τάξις μας, ενθ' έχουν το ίδιον με έσταινους φρονίμως, ότι έμελες προστάτουμεν και φημινομεναι προς χάριν των αδελφών μας, που λαποταστούν εις έσταινους. Είπα, ότι έδεικνυν ότι έμειναι, προτού προλάβαιναν έμελες, θα έκαταβουν τους άδικούς, μας, που συχναίοντες έμειναι, και κατέειν εις το μέλλον δεν θα ταυμάζοντες τα καταφύγια προς αλλούς, και το σώμα την βασιλείας της αποκαταστάθης και ο Θεός, ό όποιος έδειξαι. Είπα, οι άδελφοί μας να σωθούν και να γυμναστούν την έλπίαν, και έσως να εδωκαν την διά να γίνετα καπνίζοντες δια την άρσεν αυτών C και έσταινους να τους εορτάζοντες μακριά από την πληγάν έμειναι, και αφού μάς σώση Θεός, δε μάς ελπίσω να επιπληρώσω την οράσιον βασιλείας προς έσταινους και ό εις αλλούς πρότερον, ή έδειξαι και ή δύναμις εις τους αλλούς που να αλλήλων γίνονται!

τιωτην νὰ ἀναστήσῃ πάλιν καὶ νὰ ἀνακατήρῃ εἰς τὴν ζωὴν αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἔχει πάντα διακρινόντες καὶ ἀποκρίνεται. Εἰς τὸν πόλεμον ὁμοῦ καὶ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ, καὶ ὅταν κάποιοι ἔχῃ δευτέρῃ καιρὸν κτήσε-
μα, εἶναι δυνατόν, ἂν θέλωμεν καὶ μὴ τὴν δοθέντα τῆς θέας χάριτος, νὰ τὸν ἀδύγησιν καὶ πάλιν πρὸς τὴν ζωὴν. Διότι ὁ θεὸς νικῶν αὐτοὺς δὲν εἶναι φυσικῶς ὁμοῦ ἐκείνους, ἀλλ' εἶναι θάνατος τῆς προσωπότητός μας. Συνεπῶς, εἶναι δυνατόν νὰ ἀναστήσῃμεν πάλιν τὴν προσέλευσιν, ἢ ἵσως ἀπέθανε καὶ νὰ μεταστῇσιν τὴν φύ-
λην, ἢ ὅπου ἐνταφίσθηται ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, 675 Α νὰ ἐκταφίσῃ τὴν ζωὴν τῆς καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἀποστόλῃ τῆς

2. Ἀδελφοί μου, ὡς μὴ ἀποκαίμεν, ὡς μὴ χαλαρώσῃμεν, ὡς μὴ ἀνακαθίσθῃμεν. Καὶ ὡς μὴ μὴ εἴπῃ κανεὶς ἐκεῖνα τὰ λόγια, οἱ δογματῆς ἔπρεπε νὰ ἀποκαθίσθῃεν πρὶν εἶθι ἢ ἡμεῖς α καὶ νὰ καίμεν τὸ κάθε τι ὅπου, τώρα δὲ μετὰ τὴν νύκτιαν μετὰ τὴν διάπραξιν τῆς ἀμαρτίας, καὶ μετὰ τὴν παράθεσιν, ποῖον λοιπὸν εἶναι τὸ θῆλος. Ἐάν βλέπω καποῖος γνωρίζῃ, τὴν σημαίνει τέλος πάντων ἀδελφική πρόνοια, γνωρίζει καὶ αὐτό. Ὡς, τώρα δηλαδὴ πρέπει, ἐξάπαντος νὰ κινηθῇμεν καὶ νὰ ἐπιδειχθῇμεν ὡς προθυ-
μῶν. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ ἀποκαίμεν μόνον τοὺς ἀδελφούς μας προτοῦ διαπράξουν τὴν ἀμαρτίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπιδήμῃσαν πρέπει νὰ ταῖναιμεν τὸ χέρι μας διὰ νὰ τοὺς συγκώσῃμεν. Β. Διότι καὶ ὁ Θεός, ἐάν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἔκρινε αὐτὸ καὶ ἐξήραλ' αὐτὸν ἀνθρώπου μόνον προτοῦ διαπράξῃ τὴν ἀμαρτίαν, μετὰ δὲ τὴν ἀμαρτίαν τὸν κατεδίκαζε καὶ τὸν ἄφηνε νὰ κείτῃ συνεχῶς παρ' ἐ-
νός, κανεὶς ἀπὸ ἡμῶν δὲν θά εἶχε σωθῇ ποτὶ. Ἀλλὰ δὲν ἐνεργεῖ ἔτσι. Διότι εἶναι φιλόφρωντος καὶ ἡμερὸς καὶ ἐπιθυμῇ σωθῆναι τὴν συντηρίαν μας, καὶ ἔπειθε νυνεὶ πολλὴν πρόνοιαν καὶ μετὰ τὴν ἀμαρ-
τηματὰ μας. Ἀλλωστε καὶ ὁ δὲ τὸν Ἀδὰμ ἐπενοήσας προτοῦ δια-
πράξῃ τὴν ἀμαρτίαν καὶ εἴτε πρὸς αὐτόν «ὅτι παντὸς ὅσον τοῦ
δὲν τὰ παρασκευάσει φάγῃ, ἀπὸ τοῦ τοῦ ὅσον τοῦ «νῦν» καὶ
καὶ πονηρὸν οὐ φάγεσθαι ἀπ' αὐτοῦ. Ἡ δὲ ἡμέρα φάνηκε, φανέτω ἀποθανεῖσθαι» (Γεν 2 16 17). Νὰ ἴσῃεν ὁ Θεός, καὶ νὰ
τὴν εὐκόλῃν τοῦ νόμου καὶ μὴ τὴν ἀφθονίαν τοῦ, εἰς τὸν ἄνθρω-
ποιαν τὸν. Ὁ καὶ μὴ τὴν τιμωρίαν τῆς μελλόντος, καὶ καὶ τὴν
πυλὸν τῆς ἐπιβολῆς τῆς πεινῆς ἐκεῖνι δὲ, εἴτε μετὰ
μὴν καὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας, ἀλλὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν κατὰ τὴν
ὁποίαν ἔξ ἐτρυναν θὰ ἀπέθνησκον), καὶ μετὰ αὐτὸν ἡ γὰρ ἀπη-
ταίτο νὰ ἀποκαθίσθῃ ὁ ἀνθρώπος, τὸν ἠγάπησεν. Ἐπειδὴ ὅμως, καὶ
μετὰ τὴν πρόνοιαν καὶ διδασκαλίαν καὶ νουθεσίαν καὶ αἰτιολο-
γίαν ἔπεισαν ὁ ἄνθρωπος καὶ δὲν ἐφύλαξε τὰ προστάγματα, ὁ Θεός

δὲν εἶπεν αὐτό· τί χρειάζεται, λοιπὸν ἡ παρακαταθήκη φροντίδα, Ποῖον
τὸ κάρδος, Ἐφαγε ἀπὸ τὸν καρπὸν καὶ ἔφαγε, παρεβίβασεν τὸν νό-
μον μου, ἐκίστησαν εἰς τὸν διάβολον, αἰτίωσεν τὴν ἑνταλήν μου,
ἔπειθε τὸ κτήνημα, Ὁ ἔγινε νεκρὸς παραδόχῃ εἰς τὸν θάνατον,
καταδικάσθημεν, διὰς, λοιπὸν νὰ αὐξήσῃ μαζὶ του. Τίποτε ἀπὸ τὰ
αὐτὰ δὲν εἶπα. Ἀλλὰ ἀρκεῖς εἰς ταῦτα του καὶ συνημῶς
μαζὶ του καὶ τὸν παρηγόρησεν καὶ πάλιν ἄλλα φάρμακον τοῦ ἐ-
πρόσεψε, τὸ φάρμακον τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ σωματικοῦ μόχθου. Καὶ
δὲν παραιτήθηκε ἀπὸ τοῦ νὰ κἀνῃ τὰ κατὰ π καὶ νὰ διαπροσημα-
ταίηται, ὡς τὴν ὅραν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνάστησε τὴν φύ-
σιν, ἢ ὅπου ἔπεισε καὶ τὴν ἀπῆλθε ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ τὴν
ἐκπαράγει πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τῆς ἀγάπης ἀγαθὰ μεγαλύ-
τερα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὅπου ἔχασε, διὰ νὰ διδάξῃ μὴ τὰ ἔργα αὐτὰ
τὸν διάβολον δι. δὲν ἐκέρχισε τίποτε ἀπὸ τὴν σημαντικὴν ἐκεί-
νην, ἀλλὰ ἀπὸ ἐξομολογῆσε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν παράδεισον θὰ
τοὺς ἴδῃ μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς οὐρανούς, νὰ συναναστρέφονται μὴ
τοὺς ἀγγέλους. Ε.

Τὸ ἵδιον ἔκρινε ὁ Θεός καὶ εἰς τὴν περίπτωση τοῦ Κάιν
Διότι, καὶ ἐκεῖνον προτοῦ διαπράξῃ τὴν ἀμαρτίαν ἠγάπησεν καὶ
προεδοκίμασε μὴ τὸ νὰ τοῦ λέγῃ «ἡμαρτία, ἡμάρταν» πρὸς σε
ἢ ἀποτροπὴ αὐτοῦ καὶ οὐ ἀρξῇ; αὐτοῦ» (Γεν 4, 7). Βλέπε πό-
σην σοφίαν καὶ σύνεσιν ἐπέδεικνυε ὁ Θεός! Διὰ τοῦτο φοβήθηκες,
λέγει. Ὁ δὲ νὰ μὴ σὲ ἐκτοπιστῇ ἀπὸ τὴν προεδρίαν τὴν προνομίαν
τῆς πρωτοκαρίας, λόγῳ τῆς τιμῆς τοῦ τοῦ ὅπου, διὰ νὰ μὴ σοὺ
ἀρῇξῃ τὴν ἐξουσίαν, ἢ ὅπου σοὺ ἐκείνη. Ἐπειτα εἶπα οἱ
πρωτότοκος· νὰ εἶναι περισσότερον σεβαστός ἀπὸ τοὺς δευτεροτό-
κους. Ἐπεὶ θάρρος, λέγει καὶ μὴ φοβέσθαι καὶ μὴ ἀγωνίζεσθαι αὐ-
τόν 676 Α. Πρὸς αὐτὸν ἢ ἀποτροπὴ αὐτοῦ καὶ οὐ αὐτοῦ ἔρξῃ. Ἀδ-
τὸ καὶ λέγει σημαίνει τὸ εἶναι. Κράτησε τὴν τιμὴν, ἢ ὅπου ἀνῆλ-
θαι εἰς τὸν πρωτότοκον καὶ τὴν διὰ τὸν ἀδελφὸν σου καταργῇ
σκέπη καὶ προστασίαν. Κυβερνῶνς τον καὶ γίνε κύριός του. Πρὸ
σχε μόνον μὴ προχωρήσῃς εἰς τὸν φόνον του καὶ μὴ καταλύσῃς
εἰς τὴν ἀγαθὴν σου. Ἀλλ' ὁμοῦ ἐκείνους οὐκ μετὰ αὐτὸν ὑπῆκουσε
δὲν ἠκούσας. Διαπράξῃ τὴν θέλησιν ἐκείνην πρὸς καὶ ἐθέσθαι
μὴ τὴν θέλῃν του τὸ μαχαίρει εἰς τὸν ἀδελφὸν λαμῶν. Τί λοι-
πόν; Εἶπεν ὁ Θεός μετὰ αὐτόν, ὡς τὸν ἐγκαταλείψῃμεν εἰς τὸ
εἶναι. Ποῖον θῆλος δὲ προνοήσῃ ἀπὸ τὴν περαιτέρω φροντίδα, διὰ-
πράξῃ τὸν φόνον, ἐκείτωσε τὸν ἀδελφὸν του, Ε. παραιτήθηκε τὴν
νομιλίαν μας, ἀπολύτως ἀνθρώπων καὶ ἀνυπακούσας ἀγαθὴν,
ἀν καὶ τοῦ ἐκείνηται τὴν μεγάλην πρόνοιαν καὶ τοῦ ἔγινε τόση

μεγάλη διδασκαλία καὶ συμβουλή. Δὲν ἔλαβεν ὅπ' ἑξίν του τίποτε ἀπὸ όλα αὐτὰ καὶ τίποτα δὲν ἐπιδέθηκε ἑαυτὸν νὰ τὸν μεταβάλῃ. Ἄς τὸν ἐγκαταλείψω καὶ ἄς τὸν ἀπορρίψω τοῖ λοιποὶ καὶ ἄς μὴ καταδικασθῇ νὰ ἀκούσῃ ἐκ μέρους μου οὐτε ἓνα λόγον.

Ὁ Θεὸς οὕτε εἶπεν οὐτε ἀπερῆε κατὰ παρόμοιον Ἄλλὰ πάλιν ἔρχεται κοντά του καὶ τὸν θεωρεῖται καὶ τοῦ λέγει Ἠποὶ Ἄ-θεὸς ὁ ἀδελφός σου, (Γεν. 4, 9-10) Καὶ δὲν τὸν ἀρνήται, οὐτε θύει ἐκείνος ἀρνήται, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν θελήσιν του τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὴν προσημασίαν τῆς διολογίας. Καὶ ὅταν ἀπὸντήσαν ὡς οὐ αἶδαν, τότε ὁ Θεὸς τοῦ λέγει «φυγὲ ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου ποὺ πρὸς με». Αὐτὸ τὸ πρῶτον, λέγει, ἀγλαστὴ τὸ εἶμαι, φανε-ρῶναι τὸν ἄνθρωπον φονέα. Ὁ Τὶ λοιπὸν λέγει ὁ Κλέν «Μεῖζων ἢ αἵμα μου τοῦ ἀποθνήσκει με. Καὶ εἰ ἐξέβληξ με ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυπτόμαι» (Γεν. 4, 13-14) Αὐτὸ δὲ τοῦ λέγει σημαίνει τὸ ἔξῃς ἀπειράστῃ ἀμαρτίᾳ ἀμαρτὰ μεγάλην, ὅσπερ νὰ μὴ μοῦ ἀφίξῃ ἡ συγχώρησις, ἡ ἐπιείκεια καὶ ἡ ἀφεσις. Πλὴν ὅμως, ἐάν θελήσῃ, νὰ τῷ ἐκβάλῃ τὴν διὰ τὴν πρᾶξιν μου, θά μιν νὰ ἐκτιθεμένης παντοῦ, ἀπὸ ἀπογορευμένης ἀπὸ τὴν δικήν σου συμφορᾶν. Καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἀπὸντήσας λοιπὸν «Οὐκ εἶπα, τὸς ὁ ἀποκτενὺς Κλέν, ὅσα ἐκδοκίμασα παραλῶσαι» (Γεν. 4, 15). Μὴ ὁ φοβεῖται αὐτό, λέγει, θὰ ζήσῃς ἀκόμα χρόνια. Καὶ ἂν κά-ποιος σὲ φρονεῖσθ θὰ γίνῃ αἰώνιος ὁ καὶ νὰ τιμηθῇ παύ. Πρῶ-τος, ὁ ἀρθρὸς ἐπὶ εἰς τὴν Γραφήν σημαίνει ἀπροσδιορίστην πλῆθος. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Κλέν ὅπως καὶ παλὶς τιμωρίας, ἀφαι-ρῶν, πρῶτον. Ὁ στεναγμὸς, θυσημὸν καὶ συμπτωτικὴν παραλῶ-σαι, αὐτὸς ὁ ὅπως θὰ σὲ φρονεῖσθ, λέγει, θὰ σὲ ἀπαλλάξῃ καὶ ἀπὸ τῆς τιμωρίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴσος θὰ ἐπιστῇ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τὸν τὴν τιμωρίαν. Καὶ φανέται, μὲν ὁ λόγος διὰ τὸν σιλη-ρὸς καὶ φρονεῖσθ φανερώσει ὅμως παλὶν μέρισον. Ἐπειδὴ ὅσα-λε δέδοται νὰ ἀπορρίψῃ τοὺς μεταγενεστέρους, ἐπειδὴ νὰ ποτεῖν τρόπον τιμωρίας, ὁ ὅπως θὰ ἡμπορεῖσθ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Διότι, ἐάν ἐφάνεσθ αὐτὸν ἀφένει θὰ ἐτρέχον ἀπὸ τὴν γῆν καὶ θὰ παρήμινε κρυμμένη, ἡ ἀμαρτία του καὶ ἔτσι δὲν θὰ ἐγίνετο γνωστὴ εἰς αὐτοῦς οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔρχοντο ἐκεῖτα. Τώρα ὅμως μὲ τὸ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ζῇσθ παλὶν χρόνια μετὰ εἰς τὸν πόμον ἐλθόν, καὶ διδασκαλίας ἐγίνετο εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅ-ποιοι τὸν ἐγνώριζον, μὲ τὸ νὰ τοὺς παρῶν μὲ τὴν θέαν καὶ τὸν σωματικὸν κλονισμόν, νὰ μὴ ἀποστασιάζουν κατὰ νὰ διαπράξουν τέτοια ἀμαρτήματα, διὰ νὰ μὴ πάθουν τὰ ἴδια. Εἰ καὶ ὁ ἴδιος πάλιν ἐγίνετο καλύτερος. Διότι ὁ τρώμος καὶ ὁ φόβος καὶ ἡ συντρο-

φία μὲ τὴν ἀγωνίαν καὶ ἡ παμπόνη παρὰ λῶς, αὐτὸν εἰς κάποιον ἐκκαθάρσιν, τὸν ἀφαιρούσαν. Καὶ ἔτσι πάλιν δὲν ἐπέστρεψεν οὐτε εἰς ἄλλον νὰ διαπράξῃ παρόμοιον κακοεργίαν καὶ συνεχῶς τοῦ ἀπονεύμαζε τὸ πρῶτον ἀμαρτήματα καὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν καθὼς αὐτοὺς συμπενοστήσαν τὴν ψυχὴν του.

8. Ἄλλ' ἐνθ' ἑαυτὸν λέγει τὰ πράγματα αὐτὰ φέρον εἰς τὸν νοῦν μου, 617 Α νὰ φέρω εἰς τὸ μέσον καὶ νὰ ἐξετάσω, διότι μολε-νὰ αὐτὸς ἀμαρτήματα τὴν ἀμαρτίαν μου καὶ καταδικάζει τὴν πρᾶ-ξιν μου καὶ μολονότι εἶπεν ὅτι διαπράξῃ ἀμαρτήματα, τὸ ὅποιον ζε-περὶ τὴν συγχώρησιν, καὶ εἶναι ἀνάξιος διὰ κατὰ συγχώρησιν, ὅχι μόνον δὲν καταδικάζει νὰ ἀφαιρῇ τὰ ἀμαρτήματα του, (δὲν καὶ ὁ προφήτης λέγει δέδοται Ἄλγε αὐτὸς ἀφαιρῶν σου πρῶτον, ἔνα διανοήσῃς Ἡσ. 43, 25), ἀλλὰ καὶ καταδικάζει. Διότι, δὲν ἀμαρτῶνται, ὅπως ὁ προφήτης ἀνέστηται. Διότι ὁ προφήτης δὲν εἶπεν ἀπλῶς «ἄλγε αὐτὸς ἀφαιρῶν σου», ἀλλ' εἶπε «ἄλγε σὺ πρῶ-τος τὸς ἀνομιᾶς σου». Αὐτὸ εἶναι τὸ ζητούμενον ὅχι τὸ νὰ εἴπω ἀπλῶς ἀλλὰ εἰς νὰ ἀμαρτῶν πρῶτος, τὸ νὰ μὴ ἐκκαθάρσιν τὸν ἐλεγ-κτὴν καὶ τὸν κατήγορον. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἀμαρτῶν πρῶτος. Εἰ ἀλ-λά ἐπερίμενε νὰ ἐλεγχθῇ πρῶτος ἀπὸ τὸν θεόν καὶ ἔπειτα ἐνθ' ὁ Θεὸς τὸν ἐλεγε ἐκείνος ἤναυτο, πρῶτον τὸ ὅποιον ἦσαν παλὶ χειρότερον Ἄφου ὅμως τοῦ ἐφανέσθαι τὴν πρᾶξιν του, τότε ἀμα-ρτῶνται τὴν ἀμαρτίαν του ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἐξομολόγησις. Καὶ ἔτσι λοιπὸν ἀφαιρῶν μου, ὅταν ἀμαρτῶνται μὴ περιμένη, τὴν κα-τηγορίαν ἀπὸ ἄλλου ἀλλὰ πρῶτον κατηγορηθῇ καὶ μνηστῆς, ἐπὶ πρῶτος καταδικάζει τὰ, πράξεις σου, διότι ἐάν ἄλλος σὲ ἐλεγχῇ, τὸ κατήγορος δὲν εἶναι πλὴν τῆς δικῆς σου ἐξομολόγησός, ἀλλ' ἡ διόρθωσις εἶναι ἔργον θεοῦ. ὁ ὅπως ἔκαμε τὸν ἐλεγχον ἀπὸ τοῦτο καὶ κάποιος ἄλλος, λέγει, ὅπως ἐκεῖνος κατήγορος ἐν πρω-τολογ 9 (Παροιμ. 18, 17). Τὸ ζητούμενον λοιπὸν δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ κατηγορήσῃ κανεὶς τὸν ἑαυτοῦ του, Ὁ ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ κατηγορήσῃ πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ του καὶ νὰ μὴ περιμένη τοὺς ἐ-λεγχῶς ἀπὸ τοῦ ἄλλου. (Ὁ Πάτρος λοιπὸν ὅσπερ ἀπὸ ἐκείνου τὴν φοβερὴν ἀρνήσιν του, ἐπειδὴ γνήσιον θυμώθηκε τὸ ἀμαρτῶναι του καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ἐλεγχῇ ὁμολογεῖσθαι τὸ παρήμεναι του καὶ πρὸς ἐλπίαν, τόσον ἐκδοκίμασε τὸ ἀμαρτῶναι τῆς ἀρτῆ-σεως του, ὅσπερ καὶ πρῶτος μεταξὺ τῶν ἀποστασίων ἀναδικάσθαι καὶ ἐλκυσθῆς ἡ ἀποκρίσιν τοῦ ἐνεχερῶσθ (Ματθ. 26).

Ἄλλ' αὐτὸ τὸ ὅποιον ἔλεγα (ἐπειδὴ δέδοται νὰ ἐπαλέθῃ εἰς τὸ προσκεῖμενον θυμῷ), ἐκκαθαρτικὰ, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὁ λό-γος τὸ ἀπεδείξεν ἀπὸ ὅσα μέχρι τώρα εἰσάχην, ὅτι δηλαδὴ δὲν πρέπει, νὰ παραμελήσῃν τοὺς ἀδελφούς μας ὅταν ἀφαιρῶν, εἰς νὰ τοὺς παραφρονέσθ, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀφαιρῶν πρῶτον διαπράξῃ τὴν ἀμαρτίαν καὶ νὰ ἐν δεικνύμεν δι' αὐτοὺς πολλὴν φροντίαν καὶ μετὰ τὴν ἀμαρτίαν. Ὁ ἔτσι ἐνεργεῖ καὶ οἱ ἱερεῖς. Διότι καὶ αὐ-τοὶ συνιστοῦν εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅταν εἶναι, ἡγῶν ἐκείνων. καὶ ὁ

τὸ τὸ ἔσθαι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴ ἡ νηστεία, οὔτε ὁ δόπιος κατέχευμα, οὔτε αἱ ἐλαγόμενοι προσευχαί, οὔτε τίποτε ἄλλο, τὸ ἐπιτυγχάνει ἡ σωτηρία τοῦ ἀδελφοῦ μας. Ἰκέθου πρὸς καὶ πόσας φορές ἡμέτερος τὸ στόμα, πόσας αἰτηγόμενα ἐξαστάμεθα ποσας εἴρεα; ἔξερσας καὶ τότε δὲν θα δεσπόσῃ νὰ ἀνακαθίῃ τὴν φροντίδα ἐπὶ τὸν ἀδελφόν σου, ὁ ὅποιος ἔχει πᾶσι. Δεῖται μὲ ἕνα καὶ μόνον αὐτὸς κατέχευμα θὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀποκαθάρσῃ ὅλον ἑαυτὸν τὸν δόδορον. **Β** Καὶ δὲν τι λένω θὰ ἀποκαθάρσῃ. Ἰδὲ στόμα σου θὰ τὸ κάμῃς στόμα τοῦ Θεοῦ. Ποῦ μεγαλυτέρα τιμὴ ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ τινγ, μήπως ἐγὼ ἀπαγγέλλομαι αὐτά, "Ὁχι!" Ὁ Ἰδὲος ὁ Θεὸς εἶπεν ποτε, θὰ ἀγαθὴ, ἐάν ὁδηγῇ; ἔστω καὶ ἕνα ἀνθρώπου εἰς σωτηρίαν τὸ στόμα σου θὰ τινγ, ὅθεν τὰ στόμα μου καθάρσιν καὶ ἔστω.

Μὴ λοιπὸν ἀποκαρτοῦμεν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ μας, μήτις περὶ χορμαί νὰ λέγομεν, πόσας ἐνθουσιασμοὺς μετὰ τοῦ Ἰουδαίου, πόσας παρακαλοῦμεν, Ἄλλα δὲ φροντίζομεν δι' αὐτοὺς. Καὶ ἐάν αὐτοὶ, οἱ ὅποιοι ἐνθουσιασμοὺς εἶναι πολλοί, ἐπὶ ἀγαπᾶται μου, μὴ κοινολογῇς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὶν διαφανεῖ, τὴν σωτηρίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ θεράπευσέ τιν. Καὶ ἐάν κάποιος εἴπῃ δι, πολλοὶ ἐνθουσιασμοὶ, θαύματα τὸ στόμα τοῦ **Γ** διὰ νὰ μὴ διαδοῖ ἡ φήμη αὐτὴ καὶ πρὶν ἐγὼ δὲν γινώσκω κανένα ἀπὸ αὐτοὺς. Ἐγὼ δὲ πατήρ καὶ καὶ μου ἀνθρώπου, καὶ φευδῶσα... Ἄν ἔχῃς δύο καὶ τρεῖς οἱ ὅποιοι ἔχουν παρακαλοῦνθαι, λένει; ἐπὶ αὐτοὶ εἶναι πολλοί. Καὶ αὐτὸν μὲν ὁ ὅποιος κατηγγράφει, φησὶ τὸ στόμα τοῦ αὐτοῦ διὰ οἱ ὅποιοι ἔχουν παρακαλοῦνθαι μὴ ἀμελήσῃς. διὰ νὰ τ' ἀπολύῃς διὰ μεγάλη ἀσφάλεια διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὴν μὲν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν ἐνηλεῇ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος ἐκείνου, ὁ ὅποιος δὲν πρέπει νὰ διαδοῖ τὴν φήμην καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν τὸν παρακαλοῦνθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ ποιήσῃ. Ἄς μὴ λέγομεν λοιπὸν περιπατοῦμεν, ποτε ἡμετέροις, ἀλλὰ ἐς φροντίζομεν θὰ νὰ διορθώσομεν μόνον αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀμαρτίαν. Δεῖται εἶναι φοβερὰ συνέβησα, εἶναι φοβερὸν πρᾶγμα καὶ κατ' ἡγορούμεν μόνον τοὺς ἀδελφοὺς μας καὶ νὰ μὴ μὲρ μωροὶν δι' αὐτοὺς τὸ νὰ σπληνισθῶμεν τὰ κακὰ τὸν ἀδελφόν μας, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀσθενεῖς. **Δ** καὶ νὰ μὴ τοὺς θεράπευσωμεν. Ἀγαπᾶται μου, ἐς ἐρεκτικῶμεν λοιπὸν τὴν κακὴν αὐτὴν συνήθειαν, διὰ δὲν εἶναι μικρὰ ἡ ζήμια τὴν ὅποιον προκαλεῖται. Καὶ τὸ τοῦτο γίνεαι αὐτό, ἐγὼ θὰ σὲ τὸ εἴπω.

Ἰάκωβος δὲ ἤκουσε νὰ λέγῃς δι, πολλοὶ ἐνθουσιασμοὶ μετὰ τοῦ Ἰουδαίου, καὶ χωρὶς νὰ ἐλπίσῃ τὴν παρηγορίαν, τὴν μετέφερον εἰς ἄλλον καὶ αὐτὸς χωρὶς νὰ καταλάβῃ τὴν μετέδωκεν εἰς ἄλλον. Ἐπειτα μὲ τὸ νὰ πειρᾶται διασπᾶσαι, ὁμοίον κατ' ἐλ- γου ἡ πονηρὰ αὐτὴ φήμη, εἰς μὲν τὴν Ἐκκλησίαν ἐνδοξὸς ἐπαιρεῖται, εἰς αὐτοὺς διὰ οἱ ὅποιοι ἔχουν παρακαλοῦνθαι καμμία ἡμέ- λεια δὲν ροκνέται ἀλλὰ μεγαλὴ ἐλπίς καὶ εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς

ἄλλους πολλοὺς. **Ε** Δεῖται καὶ ἐν ἀκμῇ αὐτοὶ εἶναι ὄλγοι, ἔπειτα μετὰ τῆς πολλῆς διαδόσεως τοὺς κάμνομεν πολλοὺς, καὶ συντελοῦμεν ὅστε καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι εἶναι ὄλγοι; νὰ γίνονται ἀσθενέστεροι, καὶ αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι πρὸς νὰ πείσων, τοὺς περιχωρήσων. Δεῖται ὁ ἀδελφός, μὴ μὲ τὸ νὰ ἡκούσῃ διὰ πολλοὶ ἐνθουσιασμοὶ μετὰ τοῦ Ἰουδαίου καὶ ὁ Ἰδὲος γίνεσθαι ροκνιμώτερος καὶ αὐτὰ τὰ ἔθνη καὶ ἄν ἐάν τὰ ἀκούσῃ ἐκείνος, ὁ ὅποιος εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, θὰ πρέψῃ πρὸς τὸ πλῆθος αὐτὸν οἱ ὅποιοι ἔχουν πείσει. Ἄς μὴ λοιπὸν δοκιμάζομεν χαρὸν αὐτὸ δι' αὐτοὺς οὔτε δι' ἕνα πονηρὸν κατασκευάσῃμα, ἐστὶν καὶ δι' αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἀμαρτάνουν εἶναι πολλοὶ τόσο ὅστε νὰ κοινολογῶμεν αὐτοὺς καὶ νὰ λέγομεν διὰ πολλοὶ εἶναι, **ΘΒ** Ἀλλὰ ἐς τοὺς κλεινοὺς τὸ στόμα καὶ ἐς τοὺς σπληνιστοὺς. Μὴ μοῦ λέγῃς διὰ πολλοὶ ἐλθεῖν, μέρος εἰς τὴν ἰουδαϊκὴν νηστείαν, ἀλλὰ διορθώσῃ τοὺς πολλοὺς. Ἐγὼ δὲν ἀφαιρῶ σα τόσους λόγους εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ διὰ νὰ κατηγγράφῃς ἐπὶ τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλγίσωσιν, τοὺς πολλοὺς, ἢ καλὺ- τερα νὰ μὴ τοὺς ἐλγίσωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τὰ διαδοῖς. Μὴ λοιπὸν σπληνισθῇς καὶ ἀμαρτάνῃς, ἀλλὰ θεράπευσέ αὐτοὺς. Δεῖται καθὼς αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἀμαρτάνουν καὶ δὲν καὶ νουν τ' ὅστε ἄλλο τὰρὰ νὰ ἀσχολεῖσθαι, μὲ τὸ ἔργον αὐτὸ, συντελοῦν ὅστε νὰ θεω- ρηθῇ πολλοὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἔχουν παρακαλοῦνθαι. ἔστω καὶ δι' αὐ- τοὺς εἴπω. ἔτσι καὶ ἐκείνοι οἱ ὅποιοι σπληνιστοὶ καὶ ἀποστασι- μῶν τοὺς διασπᾶσθαι καὶ φροντίζον διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, οἱ ὅποιοι ἔχουν πείσει, καὶ δι' ἀκμῇ αὐτοὶ εἶναι πολλοὶ καὶ αὐτοὺς καὶ ἐ- κείνους διορθώσων μὴ ἐνδοξῶν, καὶ κανένα ἄλλον δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ζημιωθῇ ἀπὸ τὴν διάδοσιν τῆς φήμης αὐτῶν. Δὲν ἡκούσας τι ἔλεγον ὁ Δαβὶδ ἐπὶν ἀποκρίσας τὸν Σαούλ, **Β** Πῶς ἔπαιον θύνα- ται. Μὴ ἀναγγέλλῃς εἰς Γεθ, μὴδὲ ἀναγγέλλῃς εἰς τὰς οὐκ, οὐδὲ Ἀσάλας, ὅπως μὴ ἐκφρανθῇς θυγατέρας ἀλλοφύλων, μὴδὲ γαμψάσῃς θυγατέρας ἀπαιτητῶν. (**Β** Βασιλ. 1, 19-20) Ἐάν διὰ ὁ Δαβὶδ δὲν ἤθελε νὰ διαποικισθῇ πρᾶγμα σπληνόν, διὰ νὰ μὴ δοκίμασιν ἐγκαρτίαν οἱ ἄγιοι, ποῦ παρ' αὐτῶν ἐν πρέπει νὰ γνωστοποιῶμεν αὐτά, ἐνηλεῇ τὰ δικὰ μας πρᾶγματα, εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνέχον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, μάλλον διὰ οὔτε καὶ εἰς τοὺς δικαίους μας διὰ νὰ μὴ γάρουν οἱ ἄγιοι μας μὲ τὸ νὰ τὰ ἀκούουν οὔτε οἱ δικαίους μας νὰ πῶσιν μὲ τὸ νὰ τὰ πληρο- κροῦνται ἀλλὰ ἀπὸ τούτου νὰ τὰ συγκρατοῦμεν καὶ νὰ τὰ περι- φράσομεν. Μὴ μοῦ λέγῃς, διὰ εἰς τὸν δαίνα εἶπεν **Γ** Φύλαγε μέσος σου τὸν λόγον. Δεῖται ὅπου, ἐπὶ δὲν ἀνέβη, εἰς τὴν σωτηρίαν ἔτσι καὶ ἐκείνους δὲν θὰ ἀνέβῃ.

δ Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ λέγει μόνον διὰ τὴν πονηρὴν νηστείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ ἀναριθμὰ ἄλλα ἀμαρτάνματα. Ἄς μὴ ἐξετάζομεν μόνον αὐτὸν ἐν ἐνδοξῇ εἶναι πολλοὶ ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι παρακαλοῦν- ται ἀλλὰ ἐς ἐξετάζομεν καὶ ἐκείνους, τὸ πῶς ἐνηλεῇ θὰ τοὺς ἀ- παλαξῶμεν. Ἄς μὴ ἐξυφάνομεν τὰ πρᾶγματα τὸν ἐχθρὸν μας

καὶ ὅς μὴ κερταχθῶμεν καὶ μετ' αὐτοὺς τὰ δοκῶμα. Ἀς μὴ καταπορεύωμεν ἱσχυρῶς ἐκείνης καὶ ἐντολῆς τοῦ θεοῦ καὶ πρὸ γράμματος, ἀλλὰ διωκόμενοι τοῦ ἀντιθέτου ἐξ ἀπρόσμενου. Πολλὰς φορές καὶ ὁ σῶμα πολλὰ κατὰ γνώμην ἐπὶ τὴν κερταχθῆ καὶ ἐν ἀνὰ θύμῃ τὴν ψυχὴν καὶ ἐν ἐκείνῃ προθυμῶν ὅταν δὲν ὑπάρχῃ καὶ καὶ κατεκρηγῇ πάλιν ἐκείνῃ, ἡ ἐκτολὴ ὑπάρχῃ. Διὰ τοῦτο συμβουλεύω καὶ διδάσκει ἐκείνης τὰς φύσεις. Διὰ ἀποδοῦν ἐκείνην τὸ δὲ καὶ τὰς πράξεις καὶ τὸ ἀκούων να φανερῶνται μεγάλα καὶ διὰ ἐκείνης καὶ ἐκτολὴ προσδοκῶν ἐκείνης εἰς τὴν κατέχουσαν τὴν ἀσκήσαν. Καὶ ὅταν μὲν ἀποσπῶμεν κατὰ τὸν καλὸν δὲ τὴν γυναικὸς ἀσκήσαν εἰς ἐκείνην, ὅταν ὅμως ἐκείνην κατὰ πᾶν εἶναι καλὴν καὶ σωτηρίαν, δὲ τὸ κρατοῦμεν ὅταν μυστικῶς μετὰ ἡμᾶς καὶ δὲ πρὸ ἐκείνης τοῦ κατὰ τὸν καλὸν δὲ τὴν ἀσκήσαν πᾶν.

[illegible][illegible][illegible]

σαν εις όφελιστάραν φιλοσοφίαν, εις τους όποιους άνωξα την θύραν της άνοσιώσεως, εις τους όποιους προτρέπει νά μή άσφαλόνται, μη τώ παρόντι, ⁸⁸² Αλλά νά έχουν έως τός έλπίδας των αποκαίμενος εις την μέλλουσαν ζωήν.

8 Αλλά τί λέγεις, Σε έλθει και ο καταπαύει η σωματική ζωήν, Αλλά ήμεις δέν έχουμε πάθει θα έπαιον ο καύσιος, Ιάθ, μάλλον δε ούτε τώ μικρότερον μέρος από θα υπέρτερον εκείνος Διότι, μετά την σύγχρονον και, μετέτην καταστροφήν των κοσμιών των προβάτων και των βοδιών και όλων των άλλων, Ι. χασε και όλα τα παιδιά του. Και όλα αυτά έγιναν μέσα εις μίαν ήμέραν, ώστε νά μή καταβήκη τών άλλων τινών ή φύσις των δοκιμασθών, αλλά και ή διαρκεία των. Έγερτε από όλα αυτά μία θαύματος πατήρ κατέλαβε τό σόφά του. Έβλεπε νά αναβρίσκειν από έδωληρον τό σωμα του σκαλάρια και γιγνός κατακαίτο επάνω εις την κορτίαν. Και όπως ο όποιος ήταν δεικνός, φιλαλήτης, θεοσεβής και ο όποιος άπαίχε από κάθε πονηρίαν πράγμα, B έγινε κοινόν θεώμα συμφορές έα τους παρόντας. Και ήμεις τά κακά δέν έσταμάτησαν ως έδω. Πόνα έστη την ήμέραν και όλην την νύκτα τών έκινον και κάποια παράδειξη και άσυνήθιστη πείνα τον επαλειόσας. Εβόρην γάρ, λέγειν, έρθ τα στικά μου. (Ίωβ 6, 7) Καθημερινά ένεβουαί, χλωμαίος έμπασημοι και περτέλειος. Διότι οι ύπηρητα μου, λέγει, και τά παιδιά των παλαιών μου έσση κούθησαν εναντίον μου εις τά ένικά μου δουμάζω τρώειν και σπνεχής έαλην κατέχε -ε λογικά μου. Και μέσα εις όλα αυτά ή γυναίκα του τώ υπέσχετο άπειροσμένη από όλα με τό νη κοί λέγει. «Επίδν, ρήμα πρός τόν Κύριον και τελούται. Αύτόν 2, 9) Ελα στήματα, λέγει, τόν Θεόν και θα άπαλλάξη από τά έδάσκα που ύποφέρει. Τί συνέβη λοιπόν. Μήπως ή συμβουλή μετέπειτα εν άγιν έβλεπον, C Τό αντίθετον άκριβός έπέτυχε, τόν ισχυρο πόινος περισσότερο, ώστε και την γυναίκα του νά μολύσση. Διότι έπρωτιμώσε μάλλον νά ύποφέρει τους πόνους και νά τελευτηρήται και νά άνέχεται έμέτρητα κακά, παρά νά έλασσημιαν κατά τώ Θεού νά έπιτυχ άπεισαν άπαιλήνην από τά τρία έδάσκα του. Έπίσης και ο κατακαίμενος από άσθένειαν επί τριστοσκότι χρόνι, κάθε χρόνον έρεχεν εις την κοινωδύθραν και κάθε ποράν παρηγκυνίζετο και δέν εύρισκε την θεραπεία του. Και κάθε χρόνον έβλεπε άλλους νά άπαλλάσσονται από την άσθένειαν των και τόν έαυτόν του νά παραμίνη εις συνεχή παραλυσιαν, δέν έαν είχε κανένα νά τόν προστάσση. D Και ήμεις ένθ εύρισκατο εις την καρέσσαν αυτήν δέν κατάφευγαν εις τους μόνους, δέν προσήλθεν εις τους μάγους, ούτε έβλεπε έπάνω του φυλακτά, αλλά έπερίμενε την θεϊνόν βοήθειαν. Διά τούτο ταύτά έπέτυχε κάποιαν θαυμαστήν κα, παράδοξον θεραπείαν. Και έ άέξικτος έπέλασε εις όλην την ζωήν του νά τήν πείναν και την άρρώστιαν και την μοναξίαν. Όχι μόνον τριαντασκότι χρόνια αλλά όλόκληρον την ζωήν του εύρίσκει-

το εις την κατέσταν ατήν. Έτσι λοιπόν και έβλεπουμε, ένθ εύρισκατο έμπρός εις την αλλόττητα τού κλεισίαν, καταπρωσόμενος, έμπαζόμενος, πενισόμενος, έντεθειμένος ως τροφή εις τό σκαλιά. Διότι τό σωμα του είχε όσην μετάνην παραλύσαν ώστε δέν ήμπορούσε ούτε τά σκαλιά, τά όποια έρχοντο νά γυρίσουν έ τροάματά του, νά άπομακρύνη. E Αλλά ήμεις δέν άνεζήτησε τους μάγους ούτε έρεμωσε τά φυλακτά, ούτε άνεκίνησε την ταχύνει της μηχανήματος, ούτε έβλεπε νά έλθουν κατόν του γόνιμος, ούτε πποτα άλλο έκαμιν από αυτά τά όποια άπαταρεύονται, αλλά έπρωτιμώσε νά καθήνη μέσα εις τα κακά αυτά, παρά νά προδώση έαυτον και κα έ τό έλδχ στον την εύσέθειαν του. Ποιάν λοιπόν συγχώρησιν θα έχουμεν, εάν ένώ έαυτοί έπισχον -εσα πολλά και ύπείμειναν έμείς πρέχουμεν λόγω σιωπής ή τραυμάτων εις τάς σωματικές συναντήσεις, και καλούμεν εις τό στίχ 2, μας, μάγου, και γούρας, ⁸⁸³ Α Δέν ήρκατος. Τί λέγει ή Γραφή, «Τέκνον έάν προσέρχη δουλεύειν Κυρίω, έτοιμασον την ψυχην σου εις παρασόν, αθύνων την καρδίαν σου και έρεαυτέρησον εν νόσω και πονία επ' αούτ παποιδώς γένου. Όσοπερ τέρ εν πυρί δουμάζεσαι, χρυσόν, ούτως άνθρωπος δεκτός εν καμίνω ταπεινώσεως. (Εκκλ 2 1 5) Εάν έαυ μεστιγιστός εν ύπηρίτην σου και έπειτα έαυτός έπειδή έλαθε τριάντα ή πενήντα κυπτήματα καλλίσου άμείους εσθήσαν έα νά άπαιλήνη ή έρεκατα ή την κήθειαν σου κα πώ με τό μερο, άλλων, οι όποια είναι έχθροι σου και τών, ζεστεινός έσση τον σου, έρα έα ήμετέρους πός μου, νά έπ τύχη την συγχώρησιν έα μέρους σου. Θέ ήμετέρους άρσση κανε νά άπαιλήνη έα λογαριασμόν του. B Διόλου. Διότι έχα, Διότι ο κύριος έχε δι κακίαν νά τρωρή τόν δούλόν του. C Και έχ μόνον έα τόν λογον ατόν αλλά δέν, εάν έρεκα έα κατέστη κατά σωμα έα κακαυτη εις τους γυνήσιος φίλους και έχ, πρός τους έχθρούς κα, έπεινους οι όποια μισούν τόν Κυρίον. Και έα λοιπόν, εάν έρχη τόν Θεόν νά σέ τιμωρή, επί καταπότην, πρός τους έχθρούς του, τους Ιουδαίους, δέν νά μή τόν έρεκατος περισσότερο, αλλά πρός τους φίλους, του, τώ είναι οι μαρτυροι, οι άγιοι, οι όποια τόν εσθρεκατίζαν και έχουν ένώπιν του πολλήν τερήθειαν. Αλλά διατί νά ήμεις δέν δουλεύω και κωροί, Ούτε ο γός θα δύνηθή νά κάμη τώτο λόγω τώ δαριώ έα μέρους τώ παρός του. C ούτε νά άρνθή την συγγένειαν του πρός έαυτόν. Διότι οι νήμοι οι έτατοι έχουν ειρή από την φύσιν και από τους ανθρώπους, και έν άκάμη ο κατέρας δερνή και έν έρεκατίζ από τό τραπέζ, τώ φαν

16. Ό άνανώσιος δέν πρέπε νά παρασώβη από άσθένειαν έαυτά, σε έσση καί ατήν ή και από τά παραδέντα τά όποια χροσισσονται. Ο άν ος πατήρ έδω, έα νά έξανάρη συμπεριφοράς έ α, άνι αήφιος σή τοι πρσ τών σγασων Κυρίω και δουλών. Απαλός ο χροσώτης λα, έα, παραδείγματα από την κοινωτικήν ζωήν και, τώ έαυτον ατήν άκασιον έα νά ήμίσση έ α καί έαλο, έ, ένα σερ' έπειν ή έτα, τώ άδρόσιν έαυτον τώ Θεού

[illegible][illegible]

7. Αλλά κάθε ημέρα θα σου λέγώ 4 λογισμούς σου με το νό-
ο κεντρικοί και 4 συνειδητοί σου με το νό ο ρασιτισμός σου με έλεγ-
χους. Τι είδους λογία είναι αυτή, όταν έχουμε τέτοιους κατηγό-
ρους μέσα μας; "Αν λοιπόν υπομείνεις λογία και περιφορηστική

αυτοῦς, ὁ ὅτι ἐπειὰ θέλω να σοῦ φάωμαι κρέας μαγειρὴν ἀδὴν ἢ να περιβάλλω το σῶμα σου με φυλακτεῖρας, καὶ με πολλὰς ὀρέας τοῦς ἐκτελέω; ἀπὸ το σπῆτα σου, ἀφαιρῶς ἡ συνειδήσεως σου ἀνακαταφύγωμαι. Καὶ εἰ ἡ σωτὴρ ἀναστασέναι εἰς φύγω, ἡ δικαιοσύνη ἐκβάλλει εἰς; καὶ καλλιέργει καὶ ἀφαιρῶνται κατηγόριαι ἀπὸ κατὰ ἑλπίαν ὁρῶναι καὶ ἀπαιτῶν ὄψαναι. Διὰ τοῦς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς μακαρίας ἀφῆς, καὶ ἐν ἡμετέρας, ἐπὶ ὅλους εἰς χαρὰς σου κατέστησαν ἀπὸ ἐλπίων εἰς τὴν ἐλπίαν εὐρίσκονται οἱ καταχέοντες ἀπὸ πυρετοῦ, μὲ τοὺς νὰ συνελθόντες τὴν ἀμαρτίαν, ἔτσι καὶ πόρος, ἔτσι καὶ ἐν καυτήρας ἀπὸ πυρετοῦ καὶ ὁμοσφῆρας ἀφῆς τῆς ἐλπίας μὲ τὴν ἐκδόσεως τοῦς μακαρίας ἀναίστους, ὅς ἐστι. εἰς καλλιέργειαν κατέστησαν ἀπὸ κατὰ ἐλπίαν, διὰ τοὺς λογισμοῦς σου γαυρεῖ καὶ ἡ δικαιοσύνη σου χαίρει καὶ ἀφαιρῶνται καὶ ἡ συνειδήσεως σου νὰ ἐπισκοπῇ ἀπὸ το παραδόξους καὶ ἴσως κάποτε ἔτσι. Ο. Μαρτὶν, μαρτὶν, ἀνθρώπου, δεῖται Χριστοῦ, ποτὲ ἀνδρῶν, ἀλλὰ τῆς ἐλπίας; σου ὁ ὅλος ἐπερομῆς να κατέβω μετὰ εἰς τὸ θάνατον σου, τὰρ νὰ προδότης τὴν ἐλπίαν σου, ἡ ὅποια ποτὲ ἐνεργηθῇ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐλπίων τῆς κρίσεως ὅς ἐστι μὲ το μάρτυρ τὴν μαρτυρίαν. Διὰ τοῦς αὐτοὶ ἐπερομῆσαν νὰ προσηγορεύονται καὶ νὰ διακρινώμεται, διὰ νὰ περιβῶν, ἔτσι καὶ ἐν ὅποιον ἐπερομῆς νὰ μαρτυρήσονται; καὶ νὰ διακρινώμεται ἀπὸ τὴν πυρετοῦ καὶ ἐπαινήματα. Διὰ νὰ μὴ δεχθῶς λόγια μακαρία, ἀλλὰ εἰς φυλακῆς. Καὶ με τὰς ἐλπίδας αὐτοῦς ἐπερομῆς εἰς καὶ νὰ νοστήσῃς τὸ θεῖον, τὸ ὅποιο εἰς περιβάλλον.

[illegible]

φοῦν καὶ ἐὰν μετρίσθῃς τὴν ἀνδραλίαν σου, καὶ ἐν κτήτοσι βλάσῃ
πρόβητι κατὰ παράδειμον, ἐπὶ δὲ ὁσίοις παρεκκλίνῃς τὴν ἑλπίδα ἐν
ἐξῆς τῶν μαρτύριον σου. Καὶ ἐάν τις ἐπαυθῇ μόνον τὰ κακοβή-
ματα σου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡγορημάτων ἐπὶ ἀποκαταστάσει ἡ ἀρρώστια σου,
καὶ ὅστις ἡ γενεὰ ἀποστάσις σου προσελθὼν τὸν θεὸν διὰ τὴν ἐν-
βληθεὶς μεγαλύνειραν εὐνοῖαν καὶ διέτι βλάσῃ οἱ ἄγιοι θυμώσων
πάλιν ἐπιχρῆσταισιν διὰ τὴν προσηλίαν σου καὶ προσελθόντι διὰ
τοῦ ἐπὶ τὸ ὁδοῦ τῆς πνοῆς σου.

[illegible]

καὶ οὐκ ἀποδοῦναι βαρύνοντα. Ἐ καὶ ἐπαρτήσαντο καὶ οὐκ ἀδελφώ-
νους αἰς ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ ἐκκαλοῦντο ἐν τῇ προδόσει τοῦ, ὁ ὅστις
ἀνταποκρίθη καὶ θυσιάζωντας διὰ προσηλυτῶν νοσήσαντας· διὸν
ῥαυσάντων τῶν Γερουτῶν ἐν λόγῳ τοῦ «ἐν τῇ αἰσῇ Κύριος, παύσεται, μα-
νησθαι ἐν τῇ πόλει, ὡς, ἐν παρακλήσει» (Ἐξ. 12, 8. Παροιμ. 3, 12). Πόθεν πόθεν φέρει διὰ ἀποδοχῆς, καὶ λαβόντες στερὰν μέγα-
λον; Νά, τὸ στερῆμα τοῦτο εἶναι ἑαυτοῦν, διότι, τὸν μαρτυροῦν διὸν
τὸν κλέμει πόνην τῇ προσοχῇ καὶ θυσιάζει καὶ ἐλθεῖν αὐτὸν καὶ παύ-
σεται ἢ προσηλυτῶν καὶ πειθύνει περὶ καὶ θυσιάζει αὐτὸν αὐτῷ. 888 Α
ἀλλὰ καὶ μόνον ἢ τήρησις ἀποδοχῆς ἀπαιτῶνται; ὅχι, καὶ τὸν Χρι-
στοῦ, τὸ ὅστις δύναται, νὰ προσηλυτῶν τὸν θάνατον, εἶναι παντοῦ
μαρτυρίαν.

[illegible]

Καὶ αὐτὰ μὲν ἔχουσιν λατρεῖν ἀπὸ ἐμῶν, πρὸς ἑκ! νόμῳ, οἱ ὅτιοι

ποιμήσουν και λένουν ότι οι θαύματα θεραπεύουν. **Β** Διὰ τὴν μάθησιν δὲ ἐστὶ αὐτοὶ εἶναι ἀλλήλων, ἕκαστος τι λέγει ὁ Χριστὸς διὰ τὸν διάβολον. «Ὁ καὶ εἶπεν ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς» (Ἰω. 8, 44). Ὁ Θεὸς λέγει ὅτι εἶναι ἀνθρωποκτόνος καὶ ἐνὶ τρέχεις πρὸς ἐκείνον, ὡς ἐν εἰς ἱερὸν. Τὴν δικαιοσύνην θὰ ἐποικισθῇ, ὅπου καταγορεύθῃ, πρὸς μου, μὴ τὴν κατηγορίαν ὅτι θεωρεῖς περισσότερον ἀξιοπρίστους τὰς μαγείας αὐτῶν, ὅτι τὴν γνώμην τοῦ Χριστοῦ. Διότι εἶπεν ὁ μὲν Θεὸς λέγει ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ἀνθρωποκτόνος, αὐτοὶ δὲ ἀντίθετα πρὸς τὴν θέλαν ἀπόφασιν, λογιζόμενοι ὅτι ἡμπορεῖ αὐτοὶ νὰ θεραπεύῃ νοσήματα, καὶ ἐπὶ παραδόχῳ τὰς μαγικαῖς τῶν καὶ τὰ μαγικά λόγια, μὴ ὅσα πρῆται; δὲν κἀμινος τίποτε ἄλλο, ἢ παρὰ τὴν θεωρεῖς αὐτοὺς περισσότερον ἀξιοπρίστους ἀπὸ ἐκείνων, ὅπου καὶ ἂν αὐτοὶ δὲν τὸ ὁμολογῇς μὴ λόγια. Ἐάν ὁ διάβολος εἶναι ἀνθρωποκτόνος, εἶναι διαφορετικὸν ὅτι ἀνθρωποκτόνος εἶναι καὶ ὁ διαβόλος, οἱ ὅποιοι τὸν ἀποκτενοῦν. Καὶ αὐτὸ μὲ ἔργα αὐτοῦ τὸ ἐδίδαξαν ὁ Χριστός. «Ὅταν λαοὶ τοὺς ἐκτρέψῃς νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ κοπῆδι τῶν χοίρων, αὐτοὶ κατατρεγμένοι εἰς τὸν κρημνὸν ἐξέλθουσιν τὴν ἀγάπην ἐκείνην, δὲν νὰ μᾶλλον εἶναι καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἴδια θὰ ἐκμύκων καὶ θὰ τοὺς ἐκπύκων ἀμέσως, ἔνν ὁ Θεὸς τοὺς τὸ ἐκτρέψει. Τίμα αὐτοὺς τοὺς συγκροτῶν καὶ τοὺς ἡμετέρας καὶ δὲν τοὺς ἐκτρέψῃς νὰ πρῶται καὶ τίποτε. **87** Α Καὶ αὐτὸ, ἀφ' οὗ ἔλαβον ἐκκαίνισμα τὸ ἀπεδείξαι εἰς τὴν περιποίησιν τῶν χοίρων, διότι ἔαν τοὺς χοίρους δὲν ἐκτρέψωμεν, καὶ περισσότερον δὲν θὰ ἐδίδαξαν νὰ τὸ πράξουν εἰς ἡμᾶς. Μὴ λοιπὸν, ἀγαπητέ μου, παρουσιάσῃς εἰς τὰς πλεονεξίας ἐκείνου, ἀλλὰ στήριξον εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ τότε, πρὸς τὴν ἐκείνου εἰς τὴν λαοκρατίαν συναγωγὴν; Ἄν λοιπὸν σφραγίσῃς τὸ μέτωπόν σου, ἀμέσως ἢ ποτὲ δύναιται, ἢ ὅπου κατακαί εἰς τὴν συναγωγὴν θὰ πρῶτος εἶναι καὶ θὰ ῥύσῃ. Ἄν ἡμῶς δὲν σφραγίσθῃς, εἶναι αὐτὸ νὰ ἐκτρέψῃς ἀμέσως τὸ ὅλον ἀπὸ τὰ παράδοξα. Ἐπειτα ὁ διάβολος ἀφ' οὗ οὐ συλλέγει γυνῆν καὶ ἀποκτείνει θὰ πρῶτος μὲ χίλια ἐνὶ κακῷ. Καὶ διὰ τὴν αὐτὴν νὰ λέγουνται ἀπὸ ἡμῶν; Ὅτι εἶδον καὶ ἐν ὁ ἴδιος πιστεύεις ὅτι εἶναι πολὺ μεγάλη ἀμαρτία τὸ νὰ κατατρέχῃς εἰς τὸν ποταμὸν ἐκείνον χάρον τῆς συναγωγῆς, γίνονται φανεροὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον τῆς ἀρετῆς σου ἐκεῖ. **Β** Διότι, ἀφ' οὗ πρῶτος εἶναι, φρονεῖς νὰ διαλύγῃς τὴν προσοχὴν καὶ προσοχίαν καὶ δούλους καὶ φίλους καὶ γείτονες νὰ μὴ σὲ κατατρεγῶν εἰς τοὺς ἱερῆς, καὶ δὲν κἀμινος σὲ φανερῶν, ἀγαπητέ μου! τοῦ. Πόσοι μετὰ τὴν μαρτίαν θὰ εἶναι νὰ προσπαθῶμεν νὰ διαφύγομεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνὶ ἀποκαταστάσει ἀναλογίαν τὴν παρανομίαν αὐτῶν ἡμετέρῃς εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ὥσπερ τὰ πάντα καὶ περιποιεῖται πάντας; Ἀλλὰ ἔνν δὲν φανερῶν τὸν Θεόν, τότε λοιπὸν, ὅς ἡμετέρας τοὺς ἀλλήλους τοὺς ἰσχυροὺς. Διότι μὴ τί μᾶλλον θὰ τοὺς κατατρέχῃ καὶ μὴ τί πτόμα θὰ ἡμετέρας, ὅπου, ἐνὶ ἡμετέρας εἶναι εἶναι χριστιανούς, τρέχῃς πρὸς τὰς συναγωγὰς ἐκείνων καὶ ἔχῃς ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βοήθειάν των;

Δὲν κατατρέχεις πόσον σὲ παραγέλουν, πόσον νὰ περιπαύουν, πόσον σὲ χλευάζουν, πόσον σὲ ἐντροπιάζουν καὶ σὲ ἐκκαίνισαν, **Γ** ἂν καὶ ἔχει φανερά, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν συνεδήσιν των;

Δ Πρὸς μου λοιπὸν εἶναι πράγματα αὐτὰ διαφορετὰ καὶ ἀντικα: διότι ἔνν εὐρεται νὰ ὁποιοῦμεν καὶ αὐτὰς θανάτους, ἔνν εὐρεται νὰ πάθωμεν κατὰ ἀνθρώπους, ἔνν θὰ ἦσαν προτιμότερον νὰ ὁποιοῦμεν εἰς τὰ θανάτους, παρὰ νὰ γίνωμεν παραγέλεις καὶ χλευασμοὺς τῶν μαγῶν ἐκείνων καὶ νὰ γίνωμεν μὴ ἀλλήλων συνεδήσιν; Δὲν νὰ λέγω αὐτὰ διὰ τὴν τὴν ἀποκτείνω πόσον ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτρέψω αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι κατατρέχονται ἀπὸ τέτοια νοσήματα. Διότι ὅπου ἐκείνους τοὺς κατατρεγόμενους εἶναι καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν κρίσιν, εἶναι κατατρεγόμενοι καὶ ἐκεῖ, διότι δὲν θέλουν νὰ διορθώσῃς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀποκτείνω. Μήπως, ἀγαπητέ μου, αὐτὸ εἶναι; τὸ ἐκτρέφωμεν, διὰ τὴν ἀποκτείνω τὰ λαγόμενα, ἀπὸ ἐκείνου εἶναι; Ἀπὸ ἀκριβὲς εἶναι καὶ κατατρέχῃ, **Δ** ὅταν κοινὰ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν λόγων δὲν συμβαδίζω καὶ τὸ ἔργα. Διὰ τοῦτο εἶναι χριστιανός, διὰ τὴν ἡμετέρας τὸν Χριστὸν καὶ νὰ ὁποιοῦς εἰς τοὺς νόμους τοῦ. Τὴν λοιπὸν ἔκμινος ἐκείνους; Δὲν ἐκτρέφωμεν τοὺς ἀρρώστους κοινὰ τοῦ μὴ τὸ νὰ κάθωμαι εἰς τὰ ἱεροσολύμους, ἀλλὰ πρῶτος τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία καὶ ἱερὰ τοῦ τοῦ καθεὶς τὴν ἀρρώστειαν, καὶ τὴν σωματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν. Ἄν καὶ ἡμετέρας εἶδον κατὰ τὸν εἰς ἔνα τόπον νὰ προσελθῇ κοινὰ τοῦ εἶναι, ἔνν τὸ ἔκμινος αὐτὸ ἡμῶς, διὰ τὴν δόξιν εἰς ἡμᾶς παράδοξα νὰ περιεργάζομαι καὶ νὰ ἐκτρέφωμεν τοὺς κατὰ τὸν. **Ε** Ἐπίσης καὶ μὴ τὴν παραβολὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπεκρίθηκα τὸ ἴδιον πράγμα. Πρῶτος δὲν ἐκτρέφω κοινὰ εἰς τὰ ἐκτρέφωμεν ἀρρώστους καὶ δὲν ἀνέμειν νὰ ἐκτρέφῃ πλησίον τοῦ τοῦ κατὰ τὸν ἀρρώστου, ἀλλ' ὁ ἴδιος ἐκτρέφῃ εἰς ἀνθρώπους καὶ εὐρεται, καὶ ἀπὸ τὴν εὐρεται, τὸ ἐκτρέφω εἰς τοὺς ἀρρώστους τοῦ καὶ τὸ ἔκμινος εἰς τὸ κοπῆδι. Δὲν ἐκτρέφῃς ὅτι τὸ ἴδιον κατὰ τὸν καὶ οἱ ἱερεῖς; Δὲν ἐκτρέφωμεν τοὺς ἀρρώστους, οἱ ὅποιοι εἶναι κατὰ τὸν εἰς τὰ ἀρρώστους των, νὰ κατατρέχῃς εἰς τὴν σφίγγαν των, ἀλλὰ οἱ ἴδιος τρέχουν πρὸς ἐκείνους.

88 Α Καὶ ἐκεῖ, ἀγαπητέ μου, κάμῃς τὸ ἴδιον, ἐπειδὴ γνωρίζεις ὅτι ἡ παροῦσα ζωὴ εἶναι μικρὴ, καὶ ἔνν δὲν καρδισομεν τὰ κέρδη αὐτῆς, δὲν θὰ εὐρεται καμῶν σφίγγαν. Πολλὰς φορές, ἡμπορεῖ μὴ καρδισομεν μὴ νὰ ἐκτρέφῃς ὅπου ἀπὸ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ νὰ γίνῃ δὲ ἡμῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως τὸ ἀπύκνυνον. Κατάλαβε, τέλος πάντων, διὰ τὴν κατὰ ἐκτρέφωμεν ἐκτρέφωμεν προσοχῇ, διὰ τὴν ἀποκτείνω, διὰ τὴν εἶναι, διὰ τὴν εἶναι, διὰ τὴν εἶναι ὁ μοναχικός ἴδιος τοῦ Θεοῦ ἴδιος. Δὲν ἴδιος διὰ τὴν πτόμα τοῦ ἀνθρώπου; Δὲν ἴδιος διὰ τὴν ἀναμάρτη εἰς τὸν ποταμὸν ἀρρώστους τοὺς πλεονεξίας; Καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὴν δύναμιν σου, κάμῃς τὸ ἴδιον, καὶ βεβαίως κατὰ φρονίαν καὶ κρόνον διὰ τὴν ἐκτρέφωμεν τὸν πλεονεξίαν. Τὰ ἴδια πράγματα δὲν παρὰ τὸν νὰ σὲ κατὰ τὴν εἰς κατὰ ἀνάγκη μὴ, εἶναι προσοχῇ εἰς τὴν προ-

σέχετε. ἐγὼ δὲν θά παύσω νά λέγω. Β Διότι τοῦτο εἶναι δι' ἡμᾶς νόμος τοῦ Θεοῦ, καί εἰναι ἀκούη κάποιος καί εἶναι δὲν ἀκούη, νά ἐπιτελοῦμεν τήν διακονίαν τοῦ λόγου. Ἀλλά εἰναι μὲν ἀκούου καί ἐπαρμόζετε τὰ λεγόμενα, μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν θά ἐπιτελοῦμεν τήν διακονίαν αὐτήν, εἰναι ὅμως ἀδιαφορήματα καί ἐαυρήματα, μὲ πολλήν ἀθυρίαν θά τήν ἐπιτελοῦμεν. Διότι δι' ἡμᾶς μὲν δὲν ὀφίσταται κανόνας κίνδυνος ἀπὸ τῆν ἀκτὴν σας παρακοῆν, διότι ἡμεῖς ἐπιληρώσαμεν τὸ καθήκον μας εἰς τὸ ἀκέραιον. Πλήν ὅμως, καί εἰναι δὲν κινδυνεύομεν. διότι ἔχομεν ἐπιληρώσει εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθήκον μας, ὑποφέρομεν μὲ τήν σκέψιν εἰς ὅπως θά κατηγορηθῇτε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Διότι δι' ὅσας δὲν θά εἶναι χωρὶς κινδύνους ἡ ἀκρόασις τῶν λόγων, εἰναι κεντὰ εἰς τὴν ἀκρόασιν δὲν προσέθενται καί τὰ ἔργα. Ἀκούετε λοιπόν, πῶς ὁ Χριστός μὲ τὸ νά ἐλέγχῃ τοὺς διδασκαλοὺς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀποκρίπτανται τὸν λόγον. Ὁ ἐπὶ ἔργα συνάμα καί τοὺς μαθητάς. Αὐτοὶ μὲ τὸ νά εἶπῃ· «ἔδει σε καταβαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τοὺς τραπέζας», καί μὲ τὸ νά προσέβῃ· «ὅτι κατὰ ἐλθέν μετὰ τούτου ἂν ἀπήγγελλαι αὐτοῖς» (Ματθ. 23, 27). ἐπαινεῖσθαι δὲν μετὰ τὴν ἀκρόασιν (διότι αὐτὴ εἶναι ἡ κατὰθεσις τοῦ ἀργυρίου) πρέπει νά ἀποφέρουν τόκον οὕτως οἱ ὅποιοι ἐδεδόχτηκαν τὴν διδασκαλίαν. Καί τούτος διδασκαλίας δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, παρὰ τὴν ἐμφατικὴν ἀπὸδειξιν τῆς διδασκαλίας.

Ἐπειδὴ λοιπόν καί ἡμεῖς ἔχομεν καταθέσει τὸ ἀργύριον εἰς τὴν ἀκτὴν σας, εἶναι ἀνάγκη λοιπόν, ὅπως νά ἀποδώσετε τὸν τόκον εἰς τὸν Κύριον, δηλαδή τὴν σπουτήν τῶν ἀδελφῶν σας. Δ Εἰναι λοιπόν ἀρκούντως νά κατέχετε μόνον αὐτὰ, τὰ ὅποια ἔχοντε λαχθῇ καί δὲν πράττειτε τίποτε μὲ αὐτά, φοβούμεθα μήπως τιμωρηθῇτε μὲ τὴν εἶδιν τιμωρίαν, μὲ τὴν ὅποian ἐτιμωρήθηκα αὐτός, ὁ ὅποιος ἐπαράκουσε τὸ κάλόνιόν του. Διότι καί ἐκεῖνος διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἀπὸ ἐδέθησε χειροπέδας, ἐρρίφθη εἰς τὸ ἐξώτερον σκότος, διότι αὐτὰ τὰ ὅποια ἤκουσε δὲν τὰ μετέβλεψε καί εἰς ἄλλους, διὰ νά μὴ πύθωμεν καί ἡμεῖς τὰ ἴδια, ὥς μνησθόμεν ἐκεῖνοι, ὁ ὅποιος ἔλαβε τὰ πάντα καί τὸν ἄλλον, ὁ ὅποιος ἔλαβε τὰ δύο τάλαντα. Καί ἂν χρειασθῇ νά τὰ ἀποπληρώσωμεν διὰ τὴν σπουτήν τοῦ κλητῶν μας, εἴτε λόγον, εἴτε γρημάκα, εἴτε καματεῖον κόπον, εἴτε προσευχὴν, εἴτε διδασκίαν ἄλλο, ὥς μὴ διατίσωμεν, διὰ νά ἠμπορέσωμεν ἔτσι, ἀπὸ πολλοπλοκασίαν ὁ καθένας μας, ἀπὸ παντοῦ. Ε τὸ τάλαντον, τὸ ὅποion μὲς ἐδέθηκα μὲ κάποιαν ἀναλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν, νά ἀκούσωμεν τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν. «Εὖ σοὺς ἀγαπᾷ καί πιστὸν, ἐκὼ δέλω ἥς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσαῖτε εἰς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου» (Ματθ. 23, 21). Μακάρι ὅσοι μας νά ἐπιτύχωμεν τὴν χάριν αὐτήν, μὲ τὴν χάριν καί τὴν φιλοφρονίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. διὰ τοῦ ὁποῖου καί μετὰ τοῦ ὅποιοι εἰς τὸν Πατέρα ἡ δέξα καί ἡ δύναμις, μαζί μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Γένοιτο!

ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Δ Πόθεν ἡμῖν ἔρα πλείων ὁ σὺλλογος γέγονε σήμερον; Πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ὑποσχέσεως ἀπηντήσατε πάντως, καί τὸ ἀργύριον τὸ πεπυρωμένον, ὑπερῷον καταβαλεῖν, ὑποδέξασθαι παραγένοσθε. Τὰ λόγια γάρ, φησί, Κυρίου, λόγια ἁγιά· ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τοσαύτην ὑμῖν παρὶ τὴν πνευματικὴν ἀκρόασιν ἐπιθυμίαν ἐνθάς. Καθάπερ γάρ οἱ φίλοι καί φιλόποται, ἀναγόμενοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, περιεργάζονται καί πολυπραγμονοῦσι ποῦ πότοι, καί συμπόσια, καί δαίπνα, καί κῆμοι, καί μέθαι, καί ψαλαί, Ε καί κρατῆρες, καί ποτήρια· οὕτω δὲ καί ἡμεῖς, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνιστάμενοι περιεργάζεσθε, ποῦ παραίνεις, καί συμβουλή, καί παράκλησις, καί διδασκαλία, καί λόγος εἰς δόξαν Χριστοῦ συντίθηναι. Διὰ ταῦτα καί ἡμεῖς αὐτοὶ προθυμότερον ταύτης ἀπτόμεθα τῆς ὑποθέσεως, καί, ἄπερ ὑπεσχόμεθα, μετὰ πάσης κατατίθεμεν τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ μὲν οὖν πρὸς Ἰουδαίους μάχη τέλος ἔλαβε τὸ προσήκον· καί τὸ τρόπαιον ἐστηκε, καί ὁ στέφανος ἡμῖν ἀπήρτισται, καί τὸ βραβεῖον ἠρπάσαμεν καί ἀπὸ τῆς

828

Α προτίρας διαλέξεως. Τὸ γὰρ σπουδαζόμενον ἦν ἡμῖν ἀποδοεῖται, ὅτι τὰ γινόμενα νῦν ὑπ' αὐτῶν παρενομία τίς ἐστι καί παράβασις, καί ἀνθρώπων πρὸς